DIP. LEG. B-12192-87

MAIG 87

MOCADOR

ALLÀ ON ENS APLEGUEM TOTS ELS MOCS

NUM. 1

Casal de la Pau, C/. Cervantes 2
t. 318 39 94 08002 BARCELONA

A TÍTOL DE PRESENTACIÓ

Això que teniu a les mans és la presentació d'un butlletí que ha de servir com a medi de comunicació i eina de treball per a tot aquell personal que s'ha embolicat en l'objecció i l'antimilitarisme. Com podeu veure de pretensions no ens en falten. I si us serveix de proba dir-vos que fins i tot hi ha una mena de redacció, amb directora i tot, configurada a través de la gent del MOC dels barris de Sants i Les Corts.

Aquest primer exemplar hi trobareu una mica de tot i ha sortit, tal vegada, una mica espès. És un número de "llançament" i el tiratge, per tant, ha estat extraordinari. Això ens ha obligat a concentrar molta lletra en poc espai i, tot i així, ens ha quedat material per incloure, com la "Setmana anti-mili" que el col.lectiu Mili-kk de Girona va organitzar del 6 al 11 d'abril. En successius "mocadors" ens comprometem a ampliar l'espai de la revista a canvi de disminuir l'edició. Per facilitar-ho us demanem que ens feu arribar l'enquesta. A canvi us concedirem una subscripció vitalicia al "Mocador".

NOIS, AIXÒ ES REMENA

Us hem de confessar que en tot el tema de l'objecció s'està constatant un moviment en part exterioritzat i en part latent. Aquest moviment es reflecteix en dos temes que compleixen una feina motora i que, alhora, estan interconnectats entre si. Un d'ells és la repressió sobre l'objecció i el cas concret d'en Miquel Rodríguez, i l'altre és la sentència del Tribunal Constitucional. Del primer tema ja en trobareu informació al llarg d'aquestes planes, però del segon caldria parlar-ne malgrat que no us podem transmetre altra cosa que breus informacions i rumors. Es dóna per cert que a finals de maig hi haurà el veredicte dels recursos al Tribunal Constitucional. No entrarem ara en una valoració de la veracitat d'aquests rumors, ni en l'oportunitat de presentar en aquests moments la resolució dels recursos.

Fins ara s'ha estat treballant, tant a la trobada del Penedès (14 i 15 de març) com a la de València de nivell estatal (del 19 al 22 de març), amb la hipòtesi que aviat hi hauria la sentència del Constitucional, cosa que generaria un seguit de situacionsque acabarien amb l'intent de posar en funcionament la "Prestació Social Substitutòria". Les conclusions a les que s'arribà les trobareu recollides en el resum de les respectives trobades; aquí, però, en reflectim tres:

- Creació d'un mitjà d'informació i difusió d'abast comarcal sobre el tema. Això és el que intenta ser el "Mocador".
- Clarificació de tots i cada un dels que d'una manera o altra us heu vinculat al M.O.C. Aquesta clarificació es farà a través d'una enquesta que us fem arribar.
- Superació de les limitacions econòmiques que hem deixat a mans de les administracions (locals o autonòmiques) per poder mantenir un mínim nivell de treball. En un intent de millorar aquesta situació, us enviem la butlleta de vinculació econòmica per tal que hi col.laboreu dins les vostres possibilitats.

Cal que feu l'esforç d'autoclarificació davant les novetats que puguin anar sortint i que ens ho feu arribar, ja que tots plegats hem de saber amb qui comptem. Per descomptat que tots els qui d'una manera o altra contesteu us mantindrem en contacte i, en un proper número del "Mocador", trobareu la valoració de l'enquesta. En canvi, d'allà on no arribin notícies considerarem que hi ha una desvinculació amb la feina del M.O.C i, per tant, no insistirem enviant-hi més "Mocadors".

Apa, sembla que no ens deixem res!. Ara, en tot cas us queda la satisfacció de llegir aquest exemplar, entestar-vos amb l'enquesta i emprenyar-vos amb la butlleta de vinculació econòmica. FINS UNA ALTRA!!!

ENQUESTA SOBRE EL 'BON OBJECTOR': A LA RECERCA DE L'OBJECTOR IDEAL

La funció d'aquesta enquesta és doble: per una part volem que serveixi per sintonitzar amb tots/es aquells/es de vosaltres que tinguin interés de rebre el "Mocador". O sia, que és una mena de full de subscripció. Però per un altre costat intentem que serveixi per fer-nos una idea tots plegats de quin és l'estat d'ànim de la gent que en un moment donat s'ha vinculat al MOC, ni que sigui entregant la Declaració Col.lectiva. Som conscients que molts no participeu,ni de lluny, en la feina que realitza el Moviment. De totes maneres que ningú s'imagini que aquesta enquesta substitueixi el debat i el treball en grups que en definitiva són els que defineixen la línia del MOC. Però no dubteu que els resultats seran un element present, sobretot ara que pel que sembla els esdeveniments semblen accelerar-se i es farà necessari definir una estratègia a la que s'hi pugui afegir el màxim de gent.

Voldriem senyalar-vos la necessitat de que col.laboressiu economicament en funció de les vostres possibilitats i que per poc que pugueu aportar sempre serà millor que res. En altres moments en que les circumstàncies polítiques practicament relegaven al MOC a una activitat vegetativa la situació podria no ser greu. Però quan s'està en contínua companya per companys empresonats (en Cesc, en Miquel,...) i en previsió de que l'administració s'ha decidit a tirar endavant la Llei, fan falta mitjans tant econòmics com humans per respondre d'una manera ferma i contundent: O AVUI ACTIUS O DEMÀ EN SERVEIS CIVILS !!

BUTLLETA DE COL.LABORACIO ECONOMICA

Voldria aportar la quota de _____ a cada ☐trimestre ☐semestre ☐any

per mitjà de ☐domiciliació bancaria
☐en efectiu al Casal (de 6 a 9 del vespre)
☐ingrés a la c.c. 939-14 Ag. 546 de "La Caixa"

Per domiciliació bancària:

Banc o Caixa _____ Agència _____

Població _____ nº de c.c. ☐ nº de lli. ☐ _____

Jo (nom i cognoms) _____
autoritzo el pagament dels rtebuts que al meu nom els presentarà el MOC - Casal de la Pau.

_____ a ____ de _____ de 19__

(signatura)

fondomoc

- DADES PERSONALS. Nom i cognoms: Data naixement:
  Adreça: carrer nº població:
  barri i Dte. postal: tfn.:
  comarca:

- "SITUACIÓ MILITAR" (amb perdó): □ Exempt/a
  □ No allistat o allistat sense declarar-se objector
  □ Declarat objector: □ a la reserva
  □ pendent de la "prestació social substitutòria"
  -Moment de la declaració: abans de la Llei (28-12-84)
  després
  -Data d'entrega de la Declaració Col.lectiva:

- INTERROGATORI CAPCIÓS: La sentència del Constitucional ha sortit el mes de maig. Arriba el setembre i t'has d'incorporar al teu lloc de destinació per fer la PSS:
  . Què fas?. Et resignes, qüestiones la incorporació a la PSS o esperes "instruccions" del MOC:
  . Què creus que pot comportar negar-te a la PSS?:
  . Quina creus seria l'actitud idònia davant l'aplicació de la PSS?:
  . Quin ha de ser el paper del MOC en aquell moment?:
  . El MOC s'ha de limitar tan sols al treball d'objecció o ha d'obrir/ampliar fronts?:
  . En quin nivell hi participaries?: □ Econòmicament (emplena la butlleta si encara no ho has fet)
  □ Activament. Subratlla els àmbits que més t'interessen:-Treball de comarca, local o barri.-Difusió de l'objecció.-Objecció fiscal. -Anti-mili (Mili KK).-Publicacions.-Coordinació (economia, relacions externes..) -Antimilitarisme.-Accions.- Jurídic,-Altres:.....

- DADES PROFESIONALS: Tot allò que tu saps fer o que has estudiat i que pot ser d'utilitat pel MOC.(idiomes, dret, informàtica, música, dibuix o disseny. fusteria, disposar de furgoneta o camió, contactes interessants, alpinisme, etc., etc...):

- OBSERVACIONS:

fondomoc

US REPRODUÏM AQUÍ L'ARTICLE QUE ENS HAN FET ARRIBAR ELS COMPANYS DE L'AOC.

AOC

ASSOCIACIÓ D'OBJECTORS DE CONSCIÈNCIA

Company/a:

Som un grup d'objectors que veiem l'Objecció de Consciència, no només com una opció personal, sinó també com un camí col.lectiu. L'AOC la formen un grup d'objectors de consciència, alguns dels quals van formar part dels primers serveis civils que es van realitzar tan a Catalunya com a Andalusia -Can Serra, Vic, Màlaga- així com dels grups que el gener de 1977 van fundar el MOC (Moviment d'Objectors de Consciència) i d'altres de períodes posteriors fins a l'actualitat.

En la situació en què ens hem trobat els objectors tot esperant els esdeveniments -lleis, reglaments, "Consejo nacional de la objeción de conciencia", Servei Civil- que han anat degotant des del govern central, vam creure que calia evitar que tota la iniciativa de creació dels Serveis Civils la portés exclusivament l'Administració, de manera que els objectors fossin només subjectes passius d'aquests Serveis Civils. L'AOC està contra la conscripció al Servei Militar i a favor de potenciar Serveis Civils Alternatius, que no solament solucionin el problema de la presó per negació a realitzar la PSS (Prestació Social Substitutòria) sinó que a més a més ajudin a lluitar per un nou model de societat més just.

Per això hem volgut organitzar i crear una Associació que defensés i propugnés un concepte propi d'Objecció de Consciència i un Servei Civil. Els objectius principals d'aquesta Associació són:

1.- Orientar, potenciar, defensar, informar i difondre el Dret a l'Objecció de Consciència com a dret humà fonamental.
2.- Promoure i coordinar diferents tipus de Serveis Civils, principalment en entitats no governamentals, sense finalitats lucratives i que treballin en els àmbits de la Pau, el Desarmament i la Cultura.
3.- Fer amb altres objectors i entitats les accions necessàries per a la consecució d'un Estatut de l'Objecció de Consciència i un Servei Civil, segons les ressolucions adoptades pel Parlament Europeu, és a dir, no penalitzat, d'igual durada que el Servei Militar, sense Tribunal, etc.
4.- Oferir serveis jurídics, informatius i coordinar tan les peticions d'entitats que oferissin Serveis Civils com les dels objectors, creant una borsa d'ofertes i demandes.

Les nostres actuacions fins al moment actual han estat dirigides en dues direccions complementàries:

1.- Reclamar, junt amb d'altres persones, grups i entitats, l'inconstitucionalitat global de les lleis que sobre l'Objecció de Consciència van ser aprovades per les Corts Espanyoles el 28 de desembre de 1984.
2.- Interposar recursos al reglament sobre el Consejo nacional de la Objeción de Conciencia.
3.- Potenciar Serveis Civils d'àmbit no governamental, dins del camp de la Pau i de la Cultura.

Els recursos econòmics de l'Associació s'obtindran fonamentalment de les quotes dels socis, objectors o no objectors, i de les subvencions d'organismes oficials o d'entitats privades.

A.O.C.
Rambla de Catalunya 5, pral. 2n.
08007 BARCELONA Telèfon 3014281
Secretaria: Dimecres i Divendres de 6 a 8 de la tarda

«ESTIMA COM VULGUIS»

...i també sí, gai

JORNADES

A LES COTXERES DE SANTS,

del 23 al 28 de març 1987

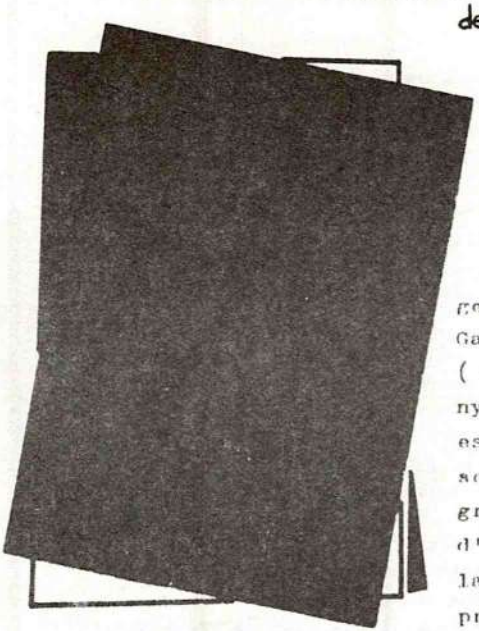

La setmana del 23 al 28 de març es realitzaren unes Jornades a les Cotxeres de Sants, essent la culminació de la Campanya " ESTIMA COM VULGUIS " que s'ha anat duent a terme durant el passat hivern. Aquesta Campanya va ser engegada pel F.A.G.C. (Front d'Alliberament Gai de Catalunya) i el moviment feminista (Coordinadora de Grups de Dones de Catalunya) conjuntament amb d'altres grups que estan duent una lluita per l'alliberament sexual, davant el cúmul de repressió, d'agressions i discriminacions que hi ha hagut d'un temps ençà referent a la sexualitat, a la manifestació de l'afectivitat i a l'expressió i a la pràctica del lliure desig.

Així ho comunicaven en la presentació de les Jornades:

" En aquests darrers mesos estem assistint a una veritable campanya reaccionària especialment per part dels governs de la dreta conservadora i dels socialdemòcrates de molts països en matèria de sexualitat. (...).

També a Catalunya trobem clars exemples d'aquesta actitud que pretén tornar enrera. (...).

Aquesta ofensiva recau sobre tot un seguit de costums i velles normes fonamentades per l'Església i pel nou capitalisme que pretenen reprimir la sexualitat i augmentar la natalitat. (...). "

Després d'exposar exhaustivament un gran nombre de casos, agressions, discriminacions, lleis, prohibicions, penalitzacions, actituds, etc..., que s'han acumulat en els darrers temps i que atempten i reprimeixen la lliure expressió i manifestació de la sexualitat, de l'afecte i el dret al propi cos, a Catalunya diem:

«ESTIMA COM VULGUIS» .

fondamor

i demanem :

I) Dret a l'avortament lliure i gratuït i a decisió única de la dona.
*II) Derogació de l'article 20.9 del Règim Disciplinari de l'Exèrcit i de l'anomenat «Cuadro medico de exclusiones» del Servei Militar.
III) Destrucció de les fitxes policials per homosexualitat.
IV) Promulgació d'una Llei Antidiscriminatòria que penalitzi les discriminacions, per motiu d'orientació sexual i recolzament de la Campanya Internacional per la inclusió dels termes «orientació sexual» al Conveni Internacional per a la protecció dels Drets Humans en el seu article 14e.
V) Millora, extensió i gratuïtat total dels Centres de Planing.
VI) Subvenció de locals i suport per als moviments que lluiten per una sexualitat lliure.
VII) Educació sexual no moralista.
VIII) L'emancipació econòmica dels i de les joves mitjançant un treball o un subsidi d'atur digne.

*- Que penalitza les relacions sexuals dins les casernes i demés establiments militars que atemptin a l'anomenada "dignitat militar".

prou d'agressions masclistes a la mili !!

En aquestes Jornades hi ha hagut un calendari d'activitats que incloïa xerrades, tallers, presentació d'un estudi, projecció de pel.lícula, Taula rodona, acte reivindicatiu al carrer (Vine a trencar la norma... vine a estimar com vulguis) i una festa de cloenda. El MOC ha donat un ple suport i recolzament a aquesta Campanya. Com a moviment alternatiu que som (al menys es treballa en aquesta línia) és imprescindible el solidaritzar-nos amb les reivindicacions d'altres grups que estan per l'alliberament personal i per un canvi social. Val a dir que l'eslògan de la Campanya és prou evident, reivindicatiu i entrenyable com per a sentir-nos-hi, com a moviment i, a nivell personal plenament identificats. El MOC i el MILIKK vàrem participar, juntament amb d'altres organitzacions i partits polítics, a la Taula rodona que hi hagué amb el tema "Lliure desig i canvi social".

Per acabar, el MOC es va adherir a un acte de solidaritat proposat pel JAG (Joves per l'Alliberament Gai) consistent a inscriure les sigles i el nom del nostre moviment en una tira de paper amb el lema "Jo també sóc gai". Tires que es feren públiques al carrer i als mitjans de comunicació.

Des del MOC també fem nostre l'ESTIMA COM VULGUIS :

PASSA DE MILI ,

PASSA-T'HO BÉ !!!

fondomoc

AUCA DE L'ORIOL QUINTO NIGANES

ALLÀ A ON S'EXPLICA QUE VA PASSAR QUAN ELS MILITARS EL VOLIEN ATRAPAR.

L'ORIOL, DINS DEL MATEIX LLIT, OBRE EL CORREU TOT DECIDIT.

NO S'HO PODIA IMAGINAR: A LA MILI DEMÀ S'HA D'INCORPORAR

ONDIA, QUINA PUTADA, NOMÉS EM FALTAVA AIXÒ ARA!"

S'HA DE PLANTAR CARA I AMB DECISIÓ: "MILI MERDA; JO EM DECLARO OBJECTOR"

ABANS DE RES, VAL ANAR BEN INFORMAT PEL QUE ES VEU S'HA D'ENTREGAR UNA INSTÀNCIA AL CONSULAT. (1)

DESPRÉS DE NO FOQUIES PESQUISSES TROBA LA FINESTRA DEL REGISTRE.

QUAN VEU LES 3 INSTÀNCIES I LA CÒPIA DEL DNI, EL FUNCIONARI SEMBLA QUE PERD EL SI:

PER ENVIAR-HO A MADRID I SIGUI CORRECTE, S'HA DE REDACTAR EN UN CASTELLÀ PERFECTE".

L'ORIOL NO ES QUEDA ARRUDIT I DEMANA NOTIFICACIÓ FIRMADA I PER ESCRIT. (2)

EL BURÒCRATA, AL DESCOBERT I BLANC, REGISTRA LES INSTÀNCIES SENSE MÉS ENTREBANCS.

ARA ÉS QÜESTIÓ DE NO PERDRE CAP MOMENT I FER SABER A LA CAIXA QUE NO COMPTIN AMB ELL.

EL "XUSQUERO" QUE L'HA REBUT AMB LA CÒPIA DE LA INSTÀNCIA, PER SER EN CATALÀ, ES POSA BARRUT.

fondomoc

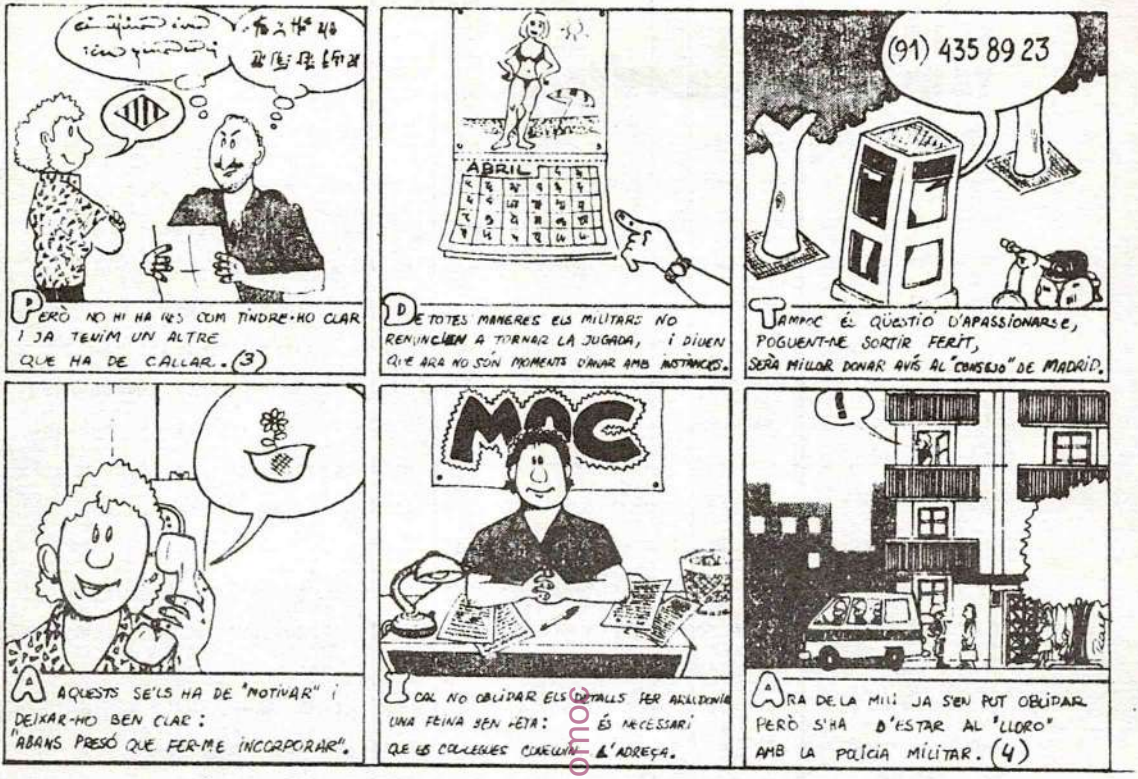

1) Govern Civil.
2) El català, com a idioma oficial, és vàlid per a qualsevol gestió realitzada en el nostre país, fins i tot si es dirigeix a l'"estranger" (Ells).
3) En les Ordenances de les forces armades del 28-12-78 s'estableix que l'únic idioma de l'exèrcit és el castellà: "En los actos y relaciones de servicio los componentes de las Fuerzas Armadas emplearán el castellano, idioma oficial del Estado". L'objector de consciència, evidentment, no és component de les forces armades i, per tant, pot utilitzar el català. En aquest sentit, el portaveu socialista a la sessió plenària del Senat del 23 d'octubre de 1985 declarà:
   - que els militars no poden traduir patronímics de soldats catalans.
   - que fora de servei ningú no podrà ser ultratjat per parlar català.
   - que tot organisme o ciutadà civil tenen dret a utilitzar la llengua catalana, en forma oral o escrita, davant l'Administració militar.
   - que si mai cap militar impedeix l'ús de la llengua catalana a un civil, podrà ser sancionat.

   Extret del llibre del senador F. Ferrer i Gironès: "Catalunya light...? Els espanyols no són catalans"

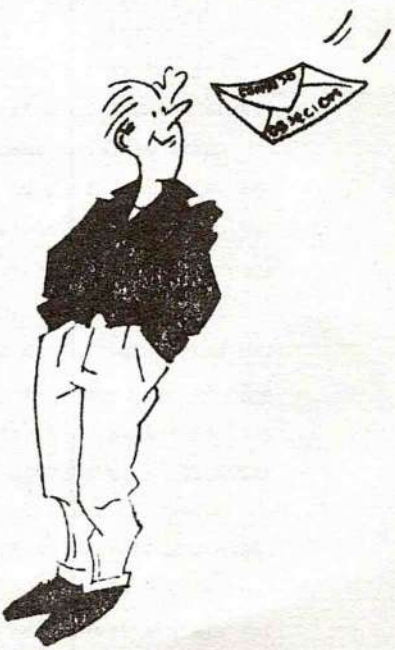

4) De tots els casos coneguts des del 1986, amb instàncies realitzades amb menys de dos mesos (i fins i tot entregades en el darrer moment), no hi ha constància de problemes amb els militars.

fondomoc

14 i 15 DE MARÇ: TROBADA INTERCOMARCAL

INCIDÈNCIA A LA COMARCA:

La trobada intercomarcal del 14 i 15 de Març va tenir una gran repercussió al Penedès, com ho demostren tot el seguit d'activitats que, paral.lelament a la trobada, es van dur a terme i la incidència d'aquestes en els mitjans de comunicació comarcals.

Caldria destacar la presència durant dues setmanes, tant al Vendrell com a Vilafranca, de l'exposició itinerant "10 ANYS D'OBJECCIÓ", que va ser visitada per més de cinc-centes persones i en la qual vam poder observar el nivell de coneixement del tema a la comarca. La impressió general és força negativa, en tant que la majoria dels visitants desconeixien la problemàtica de l'objecció, encara que d'altres es veien més sensibilitzats per la qüestió.

La festa que s'organitzà a la Vila, amb grallers del Vendrell i l'actuació del grup de rock CRISIS, va ser bastant concorreguda i divertida, amb la participació de gent de tota mena. A més a més, s'hi va vendre força material antimili.

La repercussió a la premsa comarcal va ser important: un monogràfic sobre l'objecció aparegué a LA FURA (revista setmanal que es distribueix gratuïtament i que té un tiratge de 18.000 exemplars), dos articles informatius al setmanari TRES DE VUIT i, finalment, un altre article a la revista LLAMPEC. A més a més, la gent de l'Enllaç ens va comunicar que pretenien fer un article sobre el tema a la seva revista VIA FORA.

fondonac

Pel que fa a les emissores de ràdio, vam tenir dos programes: un a Ràdio Vilafranca i un altre a Ràdio EL Vendrell.

Quant al finançament, cal destacar el paper del "relacions públiques" del grup, que va aconseguir prou diners d'Ajuntaments, Bars, etc., com per a cobrir tot el dèficit. La idea de disfressar-se de soldats per vendre els números del sorteig de quintos, també fou força productiva...i divertida.

Tenint en compte que hem estat una dotzena els qui hem tirat això endavant, estem bastant satisfets amb l'aconseguit i ja estem preparant noves accions: xerrades a Instituts, enganxada de cartells i manifestacions exigint la llibertat del Miquel, plafons informatius exposant les dades negres sobre la mili, etc.

RESUM DE LA INTERCOMARCAL:

Aquesta trobada va ser organitzada per la gent del Penedès a la casa que ens va cedir l'Enllaç al Turó dels Pujols al terme municipal de Guardiola de Font Rubí. Ens vam aplegar seixanta-cinc persones, que representàvem gairebé tot el país. L'ordre del dia era dividit en tres temes: organització del MOC, PSS i Campanya Miquel Rodrí

guez.

Organització del M.O.C.

Es va insistir sobretot en la manca de treball constant dels grups, que es mouen en accions concretes com ara el cas d'Alexandri, però que, amb excepció d'alguns grups, no realitzen una tasca antimilitarista continuada.

Es decidí revitalitzar el sistema de roda de telèfons: des de Barcelona es faran trucades periòdiques a dos membres de cada grup o comarca i aquests s'ocuparan de transmetre les informacions a la resta de la gent del seu grup.

També es destacà el paper del Full Informatiu com el mitjà més important de que disposem per mantenir un lligam entre la gent del moviment i s'insistí en recomanar una major periodicitat pel full i en incloure més informació del que passa a comarques. Es tractà també el tema de la gestió econòmica del Full i es decidí adoptar el sistema de subscripcions, a més a més dels ajuts de suport.

Prestació Social Substitutòria. Àlias PSS.

Aquest tema era el que podia generar més polèmica, però es va manifestar clarament la postura anti-PSS i d'insubmissió -si no ens amnistien- a la llei. A partir d'aquí calia elaborar una estratègia d'actuacions i es va proposar unes jornades monogràfiques sobre el tema pels dies 2 i 3 de Maig, que previsiblement tindran lloc a l'Escala (Alt Empordà).

fondomoc

DEL 19 AL 22 DE MARÇ: QUATRE DIES SOBRE LA P.S.S. A VALÈNCIA

La Trobada de València es va plantejar amb la intenció de definir una estratègia a mig plaç urgent de clarificar davant les darreres novetats: La imminent sentència del Tribunal Constitucional (pel maig), l'aparició d'una partida pressupostària per la PSS i l'esborrany de reglament del que ja en disposa còpia el MOC.

La dinàmica de la reunió va ser força innovadora i adequada, recolçantnos en un joc de simulació per a poder observar des d'ara el que pot ocórrer durant els propers mesos.

La idea inicial semblava clara: calia avançar-se i fer inviables les PSS o d'aquí poc veurem per la tele als primers objectors molt contents i satisfets treballant a la Creu Roja. Per altra part cal treballar i fort per aconseguir el dret d'objecció a mitja mili.

Fixats aquests dos objectius es tracta de coordinar totes les accions i donar una cronologia més o menys concretada que servís de referència. Es va treballar en funció de dues dates que es creuen essencials: La de la publicació de la sentència del Constitucional i la de l'inici de les PSSs. Segons declaracions del mateix president del T.C. la sentència es farà pública al maig i per tant es fa necessari engegar una tasca de pressió a tots els nivells, buscant la solidaritat del màxim d'associacions possible (vaja, el de sempre) però ara coordinadament i amb un

missatge més concret i selectiu: és important tenir en compte que els arguments a utilitzar són necessariament diferents segons els grups als quals ens dirigim. Per això es va decidir el.laborar un material per explicar la nostra postura tant a les associacions prestacionistes com a sindicats i partits polítics.

A l'hora, pel reconeixement de l'objecció "sobrevinguda", s'ha de dur a terme una campanya a nivell internacional promoguen com a primer pas un treball d'informació a institucions i premsa de grups i associacions estrangeres. També es preveu una interpelació en el Parlament Europeu al govern espanyol pel reconeixement de l'objecció durant la mili. Evidentment, a nivell d'estat, s'ha de treballar pel reconeixement i solució dels casos d'objectors no reconeguts endegant campanyes de suport.

Cal tenir en compte que l'estratègia ha d'intentar aglutinar i organitzar les possibles accions i en senyalar les que es van pensar a València això no vol dir que ens hagim de limitar a aquestes, sinó tot el contrari, cal pensar en atreure el màxim nombre de gent a la campanya i per això és necessari inventar noves formes d'actuació i agilitzar el fluxe d'informacions entre els objectors. Es per això que s'intentarà revitalitzar el sistema de roda de telèfons i es preveu la creació d'una oficina de premsa (que finalment recaurà sobre Barcelona) a més de generarse una informació interna per escrit.

Un dels temes que va quedar menys clarificat i que és dels més conflictius és el dels insubmisos donçs encara que es planteja crear tota la infraestructura per poder facilitar la insubmissió (cens de gent disposada a declarar-se, xarxa d'acollament per qui es vulgui "amagar") es constatava que una possible amnistia a un ampli sector dels objectors actuals faria reduir molt el nombre, la qualcosa comportaria una disminució en el pes específic de les accions. Així mateix i lligant aquest tema a la sentència pendent del Constitucional es comentà la possibilitat que l'Enrique Jiménez, amagat des de mitjans de l'any passat, s'entregués a mitjans de maig.

Un altre punt al que es va fer referència fou la possibilitat de trobar-nos amb les FSS funcionant. Amb tot el que això comportaria davant la nostra actitud d'insubmisió. Es va parlar de boicot i obstruccionisme, sense que s'arribés. però, a cap conclusió tan propostes.

De fet el treball realitzat a València va ser molt sucós i de mal simplificar en quatre línies. Precisament aquests darrers dies ha arribat el resum "oficial" en un total de vint planes de foli. Si hi ha algú que té interés en rebre una còpia tan sols ens ho ha de dir-ho.

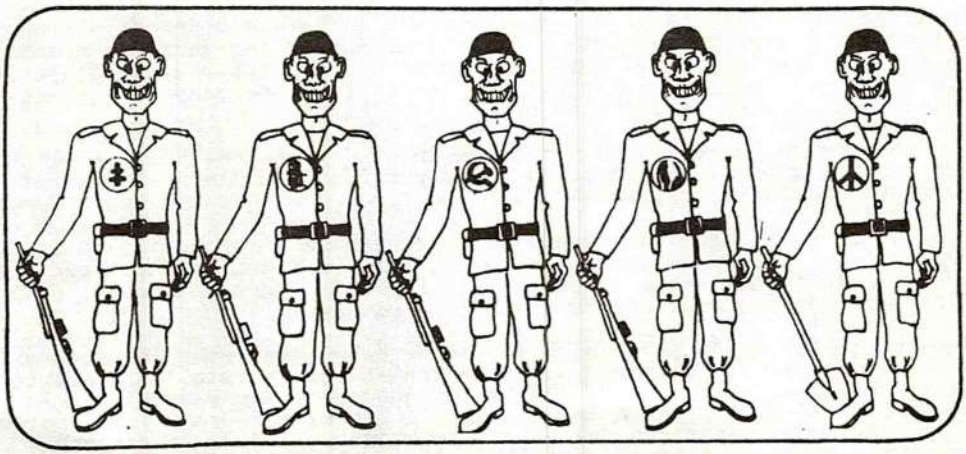

fondomoc

CRUZ ROJA • Marzo 1987

Objetores en Cruz Roja

LA predisposición de Cruz Roja es que los objetores de conciencia que lo deseen puedan realizar una prestación social sustitutoria en su seno. Esta actitud de ofrecimiento se la ha hecho saber Leocadio Marín, presidente de Cruz Roja Española, al Gobierno, que posee la última palabra sobre los destinos civiles de los objetores.

El decreto que regule el desarrollo de la Ley de Objeción debe proponer los diferentes sitios donde los objetores puedan realizar su servicio. Centros como Protección Civil, de trabajos sociales o forestales y, tal vez, Cruz Roja.

En el caso de que el decreto admita a Cruz Roja como institución para acoger objetores, éstos tendrían que solicitar su ingreso en la Institución voluntariamente. «*Nosotros no podríamos aceptar nunca, porque somos una asociación de voluntarios, que alguien viniera obligado a cumplir un servicio civil*», manifiesta Leocadio Marín.

Dentro de la Institución, el trabajo de los objetores podría ser el de servicios sociales y el de las emergencias y socorros. «*Por la propia tradición de Cruz Roja y por la sensibilidad de los objetores, éstos se sentirían mas cómodos en los servicios sociales, y allí podrían ir, con carácter inmediato, de ser aceptada Cruz Roja como institución viable para servicio sustitutorio.*»

El ingreso en los servicios de emergencias y socorros debería ir precedido de la reforma de las Brigadas, transformándose en las Unidades de Socorro y Emergencia (USE) «*porque* —afirma Marín— *no tendría sentido que nosotros mezcláramos en una Brigada de carácter militar a señores que han objetado.*»

fondomoc

Sentada pacifista ante la Delegación del Gobierno

VALENCIA. (De nuestra redacción). — Un grupo de supuestos pacifistas, entre 30 y 40, se concentraron a primera hora de la tarde de ayer ante la sede de la Delegación del Gobierno en la Comunidad Valenciana, sentándose y obstaculizando el paso por la puerta principal, repitiendo la misma acción protagonizada la tarde de Viernes Santo en Capitanía General.

Son los objetores de conciencia y pacifistas que están acampados frente al Gobierno Militar de Valencia, en solidaridad con Miguel Rodríguez, un soldado que estaba en Cartagena haciendo el servicio militar, parece que desertó y luego se declaró objetor de conciencia.

Principalmente son jóvenes de Murcia y Catalunya que han venido a estar unos días de solidaridad con Miguel, internado en el Hospital Militar de Valencia, pues desde el pasado 31 de marzo está en huelga de hambre por haber sido detenido.

Con un autobús matrícula M-5163-DC efectúan traslados por dentro de la ciudad, para sus acciones antimilitaristas, que ayer repitieron ante Gobierno Civil, en el palacio del Temple.

La Policía Nacional, siguiendo instrucciones, procedió a ordenarles levantarse y despejar la puerta.

LAS PROVINCIAS - 19-4-87

CAMPANYA MIQUEL RODRIGUEZ

Quan a les diverses trobades, tant a nivell de Catalunya com d'Estat, es va començar a parlar de la Campanya per en Miquel Rodriguez es veia que era una de les darreres possibilitats d'incidir en la sentència del Tribunal Constitucional en principi prevista pel mes de maig o juny d'enguany. Amb aquesta perspectiva es parlava de ficar tota la llenya al foc ja que la sentència és la darrera possibilitat jurídica per solucionar el tema de l'objecció "sobrevinguda".

Així es va dissenyar una campanya que s'iniciava el 3o de març d'una manera "oficial" amb el començament de la segona vaga de fam per part d'en Miquel. De fet, però, al llarg de tot el temps que havia transcorregut des de la seva detenció el 16 de gener es succeiren accions reclamant la seva llibertat (veure "INFORME MIQUEL" del MOC Informatiu nº 13).

A Saragossa el 27 de març agafaren la iniciativa amb una mani convocada conjuntament pel COA/LOC (Colectivo de Objeción y Antimilitarismo) i el Mili-kk.
A Barna el mateix dia 30 s'encartellaven i embolicaven los estàtues.
El dia 4 d'abril, diada "Senyalada" a tot l'estat ens trobem amb la gent del País Basc realitzant accions davant de locals del PSOE (Renteria i Iruña), el Govern Civil i Militar (Donosti i Gazteiz) i la "Comandancia de Marina" (Bilbo). Mentres a Madrid 14 objectors disfrutaven d'un cap de setmana amb les despeses pagades dins de la Comisaria després d'haver-se encadenat davant el "Cuartel General del Ejército".

Mentres, aquell mateix dia, la gent del país uns s'entretenien a organitzar una marxa pel centre de Barna, s'encadenaven davant les casernes de Marina que hi ha a l'Escala uns altres s'apareixia la ciutat de València plena de pintades demanant la llibertat d'en Miquel...

Mentres les notícies que arribaven de Cartagena, tot i que eren poques, donaven a entendre que en Miquel es trobava bé, dins de la delicada situació que li representava el seu afillament. La notícia va saltar el divendres: el traslladaven a l'Hospital Militar de Mislata, a prop de València. La versió militar justifica el trasllat com a mesura preventiva davant possibles complicacions a causa de la vaga de fam.
Depressa i corrents es va descombocar el campament previst per Setmana Santa a Cartagena i es va traslladar al costat mateix de l'Hospital Militar.

El cap de setmana anterior al campament continuaren les accions: a Barna es realitzà una marxa en tres columnes que sortien dels barris de Sant Andreu, Sants i el Coll (a on vivia en Miquel) per confluir a l'Ajuntament a on s'entrega un manifest a on es demana el posicionament de l'administració municipal. L'endemà era l'indicat per l'acció dels campanars. A la fi, i després del despenjament de diversos grup per problemes logístics, tan sols a Lleida (a on s'ocupà la Catedral durant vint-i-quatre hores), a Terrassa, a Granollers i a Barna (a on es penjà una pancarta de la Sagrada Familia) es realitzaren accions.

I del divendres 17 al diumenge 19 gairebé un centenar d'objectors/res estigueren acampats al voltant de l'Hospital Militar a on en Miquel és en vaga de fam. Cada dia es realitzaren accions a València tant a Capitania com a Govern Civil amb anades i vingudes de comisaria i a on es proposaren noves accions per a realitzar arreu de l'estat. De moment a Barna s'ha convocat un mani pel 25 d'abril a les 7 de la tarda a pç. Universitat.

fondomoc

DE TROBADA EN TROBADA

2 i 3 de maig a l'Escala (Alt Empordà); 27 i 28 de juny a Barcelona

- Tal com es va quedar a la reunió de El Turó del Pujols (Penedès) dins la Setmana Anti-militarista que el grup d'objectors a organitzat a L'Escala els dies 2 i 3 de maig es dedicarem a l'elaboració d'estratègies davant la Prestació Social Substitutòria d'una manera monogràfica.

Evidentment un altre punt a tractar i valorar serà la campanya per en Miquel Rodriguez i pel dret a objectar durant el servei militar: Recordar el que es va quedar a la trobada del Penedès, comprobar el que s'ha realitzat i estudiar noves propostes. De moment el calendari "oficial" que ens han fet arribar és aquest:

- Del 30 d'abril al 3 de maig, exposició "10 d'Objecció"
- 1 de maig, xerrada-col.loqui: Objecció de consciència i antimilitarisme.
- 2 de maig, Trobada Nacional d'Objectors de Consciència. Kit, "Sarau Anti-mili": cremat, actuació de grups i sketx anti-mili.
- 3 de maig, cloenda de la Trobada

Organitza: - Grup d'Objectors de l'Escala
- MOC de l'Empordà
- Fanzine Skena Pelat
(Coordinadora Anti-militarista Empordanesa)

Informació: Telf. (972) 77.20.11
Apt. 37 L'Escala 17130 (Alt Empordà)

fondomoc

- A un altre nivell s'ha convocat pel darrer cap de setmana de juny una assemblea d'àmbit estrictament barceloní, amb una clara funció de posar ordre en aquest immens "tinglado" que és el MOC de Barcelona. La reunió, doncs, tindrà una projecció exclusivament local, que bona falta ens fa:
  - Valoració del rosari de trobades i reunions cel.lebrades fins el moment (Penedès, València, l'Escala,...)
  - Anàlisi de les diverses novetats aparegudes: La sentència del Tribunal Constitucional, el Reglament...
  - Consideracions sobre el treball realitzat fins el moment i plantejaments davant del "nou curs".
  - Etc, etc,...

De totes maneres el personal de la "zona metropolitana" no patiu que ja rebreu oportuna informació. Altrament, però, tot el material que vulgueu aportar per l'assemblea un cop confeccionat ja el podeu fer arribar al Casal de Barna.

L'OBJECTOR AMBULANT

Amb menys d'una setmana hem rebut dues cartes que ens conviden a trobades (i van...?), però aquest cop amb un alicient nou: la primera venia de Köln (Colònia) a la RF d'Alemanya i la segona d'Amsterdam a Holanda.

- Del primer de juny fins al dia nou l'organització juvenil de l'Associació Alemanya per la Pau-Objectors Units de Colònia ens conviden en motiu d'un "camp per la pau" que han preparat per aquells dies amb l'entitat pagada. De moment de Barna sembla que hi ha gent que hi anirà i fins i tot es podria emplenar un cotxe si algú més s'hi apunta: vosaltres mateixos.

- Per altra part del 21 al 24 d'agost a Amsterdam tindrà lloc ICOM-HOLLAND'87 (Trobada Internacional d'Objectors de Consciència). Si a la convocatòria de Colònia ens proposen un programa "relaxadet" a Amsterdam hi ha previst un dens calendari de treball. En fi, qui vulgui més informació que es queixi i li farem arribar una còpia de la convocatòria.

Tant pel que fa al tema de Colònia com al d'Amsterdam els interessats, si us plau, dirigiu-vos al Casal de Barna.

REMITENT:

M.O.C.
CASAL DE LA PAU
Duranties, 2, Pral. 1.ª
Tel. 318 39 94
08002 - BARCELONA

COLECTIVO DE OBJECION
Y ANTIMILITARISMO
Coso, 103 pral. (de 8 a 10 H.)
50001 ZARAGOZA

fondomoc

MOC's

(...) a on trobareu resguard espiritual i us adreçaran en el bon camí. Amén.)

ALT EMPORDÀ: Apartat 37
L'Escala 17130

BAIX CAMP: Ateneu Llibertari
c/ Sant Vicenç, 3
Reus 43201

BAIX PENEDÈS: Local de la Joventut
Vial de França s/n
El Vendrell

FRANJA PONENT: Apartat 55
Fraga (Osca)

LES GARRIGUES: Granja Escola
"Les Obagues"
Juneda
973/15.04.17

GIRONÈS: ADAC
c/ Auriga 2
Girona
972/21.38.38

MARESME: Apartat 100
Premià de Mar

SEGRIÀ: Consell de la Joventut
Edifici l'Escorxador Vell
c/ Lluís Companys s/n
Lleida
973/27.37.16

VALLÈS ORIENTAL: "El Gra"
Pç. de l'Església 4
Granollers

GRUPO ESPERANTISTA POR LA KONSCIENCOBJETADO: Apartat 290
Sabadell 08200

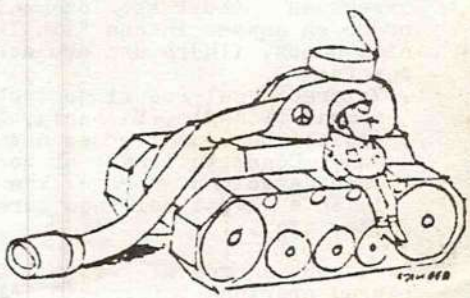

DIP. LEG. B-12192-87

ESTIU '87

MOCADOR

ALLÀ ON ENS APLEGUEM TOTS ELS MOCS

2

Casal de la Pau,
t. 318 39 94

C/. Cervantes 2
08002 BARCELONA

fondomoc

EL MIQUEL JA ÉS A CASA

VALORACIÓ DE LES ENQUESTES

La redacció del Mocador es congratula de poder oferir al seu fidel públic (fidel i força tafaner), una primera valoració de l'interrogatori capciós a què us vam sotmetre. Cal dir que els qui han contestat l'enquesta no són gaires i per això la redacció d'aquesta formidable publicació us proporciona una segona oportunitat per respondre-la a tots els "mantes" que encara no ho heu fet. Volem saber la vostra opinió i l'esperem.

Pel que fa a la primera pregunta (moment de la declaració) la majoria de vosaltres confesseu haver entregat la declaració després de la promulgació de la llei, la sentència sobre la qual estem esperant.

Gairebé tots vosaltres qüestioneu la incorporació a la PSS, preveient tot un ventall d'infortunis que van des de problemes legals (no se sap de quina mena) fins a l'aterridora garjola. Tanmateix, molts de vosaltres manifesteu un gran desconeixement del que us podrà passar.

En referència al paper que ha d'assolir el MOC davant d'aquesta problemàtica, sembla que ha de ser el d'una mena de catalitzador de tota una sèrie de postures personals, per tal de donar una resposta unitària i forta envers la sentència que ens caurà a sobre. Podem concloure, doncs, que voleu una campanya informativa ben organitzada, tant a nivell intern (informació als objectors), com extern (mogudes, premsa, etc.).

Finalment, la pregunta sobre si el moviment s'havia de limitar o no al treball d'objecció, hi ha des dels qui no volen sentir parlar d'una possible ampliació d'activitats, passant pels qui pensen que el MOC ha de relacionar-se amb d'altres grups de caire no polític, fins als qui proposen una obertura total a tota mena de grups progressistes.

Per tal de completar aquesta anàlisi, cal que tu també responguis la nostra enquesta, si encara no ho has fet. Ja sou prou grans, i no us han de repetir les coses dues vegades. Esperant les vostres respostes, ens acomiadem fins al setembre. Bon estiu a tothom! -La redacció del Mocador-

fondomoc

EL MIQUEL JA ÉS A CASA

Com ja sabreu pels mitjans de comunicació, en Miquel Rodríguez està en llibertat condicional des del dissabte 30 de maig. La notícia es va produir en un moment en què el pessimisme reinava entre nosaltres, ja que el Jutge Militar de València feia pocs dies que havia denegat la llibertat condicional i havia manifestat als advocats que no li concedirien la presó atenuada o domiciliària fins que el Tribunal Constitucional dictés sentència. Però no se sap perquè, probablement per la proximitat de les eleccions, el Jutge i el Capità General canviaren sobtadament d'opinió i el varen deixar en llibertat.

Moltes coses han passat des del divendres 16 de gener en què el contestador automàtic del Casal de la Pau registrava la trucada d'en Miquel, dient-nos que s'acabava de presentar la Policia Militar a casa seva amb una ordre de detenció, per dur-lo a la caserna del Bruc. Però el més trist de tot és que hagi d'ésser precisament enmig d'una campanya electoral, quan el poder decideix resoldre els temes "molestos" que té a l'agenda i no ha volgut solucionar abans.

fondomoc

Tot començà el 25 de juny del 86 quan en Miquel, després de jurar bandera a Lorca (Múrcia), es declara objector i és processat per deserció i empresonat a Cartagena. El Consejo Nacional de Objeción de Conciencia (C.N.O.C.) li va denegar la seva sol.licitud per haver estat presentada durant la mili. El fiscal militar li demanava tres mesos de presó i quan ja els portava complerts és posat en llibertat condicional, en espera del Consell de Guerra, i se li dóna un permís indefinit a la mili. Però quan ens pensàvem que ja no s'enrecordaven d'ell, el Jutge Militar de València el torna a processar, aquest cop per negativa a fer la mili, i és detingut el 16 de gener d'enguany i conduït de nou a Cartagena.

La primera vaga de fam

En ésser detingut, en Miquel inicia una vaga de fam, mentre el MOC i el Mili KK es posen de nou en moviment i comencen a fer accions. El comandant de la Presó Naval Preventiva "Santa Lucía"

de Cartagena, incomunica al Miquel i a partir de les dotze dies de vaga fa públic que "este chico ya come". En Miquel, desanimat pel poc ressò, deixa la vaga als vint dies.

El dotze de febrer tenia lloc el Consell de Guerra pel delicte de deserció i era condemnat a tres mesos i un dia, just el que havia acomplert a l'estiu. Seguia, però, processat i empresonat per negativa a fer la mili.

En veure que la cosa anava per llarg, el Miquel ens comunica que vol fer altra vaga de fam i tenen lloc vàries reunions de coordinació per preparar la campanya, tant a nivell estatal, com de Cartagena-Múrcia (on està empresonat), València (on hi ha el jutge) i Catalunya. Finalment es determina una data per la vaga: el 30 de març.

La segona vaga de fam

El fet de conèixer amb anticipació la data de la vaga, ens permet jugar amb avantatge i preparar un calendari d'accions, edició de cartells, etc. El 30 de març tenen lloc accions a diferents llocs de l'Estat. A Barcelona, tapem la cara de les estàtues de la Plaça de Catalunya i pengem cartells pel centre de la ciutat, amb gran ressò (TV-3, EL PAIS, EL PERIODICO DE CATALUNYA).

El dissabte 4 d'abril, 200 persones es manifesten Rambles avall, fins al Govern Militar. El dia 11, es fa una marxa en columnes des de diferents barris de Barcelona, fins a l'Ajuntament, on lliurem a l'alcalde un escrit. El diumenge 12, es pengen pancartes a diferents campanars de Catalunya. A Barcelona pengem una immensa pancarta a la Sagrada Família.

Per Setmana Santa, s'havia previst fer una acampada davant de la presó a Cartagena, però els militars que estaven farts de les mobilitzacions antimilitaristes que trencaven la pau d'aquella plaça militar, l'envien a l'Hospital Militar de València. Canvi ràpid de plans. Les accions previstes es traslladen a València. Es fan manifestacions, assegudes i bloqueigs de les entrades a l'Hospital Militar, el Govern Civil i Capitania General. Hi ha un grapat de detencions i algunes garrotades. La Policia Nacional es

queixa de les hores extres que han de fer en plena Setmana Santa!

El 23 d'abril, Diada de Sant Jordi, es fa una esbroncada general a l'estand dels socialistes obrers espanyols a les Rambles, mentre el Pasqual firma llibres. El 24, el Parlament de Catalunya, aprova per unanimitat una proposició no de llei en favor del Miquel. Al mateix temps, es fan gestions davant del Síndic de Greuges i del Defensor del Pueblo, que fan d'intermediaris amb el Ministerio de Defensa. Defensa ens comunica que mentre duri la vaga no cediran, però si la deixa estan disposats a trobar una sortida i insinuen la presó domiciliària. El dissabte 26, mentre tenen lloc manifestacions a diferents ciutats de l'estat, es demana que deixi la vaga, cosa que el Miquel no fa fins l'endemà. En total han estat 27 dies sense menjar.

Arriba el mes de maig i Amnistia Internacional el reconeix com a pres de consciència. Passen els dies i mentre el Miquel es recupera a l'Hospital Militar, des del jutjat no diuen res. Finalment, li deneguen la llibertat provisional i comuniquen als advocats que no el pensen enviar a casa de moment, ja que esperen la sentència del Constitucional. Les coses es posen negres i el dijous 21 a la nit, mentre el senyor Maragall enganxa el primer cartell de la campanya electoral, ens presentem davant seu per demanar la llibertat del Miquel i som trets a empentes i cops de puny pel servei d'ordre. Tot acaba amb dues persones al Clínic i una denúncia contra els goril.les del PSC. I és que els socialistes estaven molt nerviosos des que el dia 5 de maig un grup de 24 persones vam ocupar el seu local del carrer Diputació.

Però quan la cosa estava pitjor i semblava que el jutge no cedia, el Capità General ordena que se'l posi en llibertat condicional donat "que no pot ésser jutjat per un delicte que el Tribunal Constitucional pot dir d'aquí a uns dies que no és tal delicte sinó un dret". Aquesta solució que es treuen de la màniga sembla ser que ve per ordres del Ministro, que volia resoldre el problema abans de les eleccions. Típic.

✱ Quien no tiene ningún problema para repetir como candidato socialista por Cardedeu, aunque sea en la parte baja de la lista, es Francesc Alexandrí, quien se declaró objetor de conciencia una vez incorporado a filas y permaneció encarcelado siete meses. En ese tiempo sus compañeros se dedicaron a boicotear los actos electorales del ministro de Defensa, Narcís Serra. Alexandrí comentó que la política local no puede compararse con la que desarrolla el Gobierno "y por ello no tengo ningún inconveniente en participar en la política de mi pueblo", informa **F. J. Niebla.**

LA SÍNDROME D'ESTOCOLM

En un primer moment m'havia proposat d'escriure quatre ratlles sobre el tema del voluntariat especial i la professionalització de l'exèrcit, tant d'actualitat després de l'aparició als mitjans de comunicació d'anuncis pagats pel Ministerio de Defensa (el proppassat diumenge 3 de maig s'oferien més de 12.000 places).

Però aquella setmana les notícies no tan sols les donava el Ministerio, sinó també una informació sobre les llistes electorals de les pròximes municipals: en Cesc Alexandri es presenta en la llista del PSC per Cardedeu. Al Casal la informació va arribar, precisament, el mateix dia de l'ocupació d'un local dels socialistes. La vigília, els informatius de les ràdios ja es dedicaven a difondre el tema; aquell mateix divendres el diari EL PAIS, que no es pot dir que durant la campanya del Cesc hi tingués molt d'interès, dedicava un espai notable a un candidat que, per la seva situació en la llista i per la importància de l'Ajuntament, en condicions normals hauria passat totalment desapercebut.

Apassionaments a part, fóra bo aportar unes consideracions sobre el fet, si més no per deixar alguns elements en clar:

- En Cesc ja es va presentar a les anteriors eleccions pel mateix partit.
- El seu lloc a les llistes l'exclou de ser escollit i, per tant, cal pensar, tenint en compte que no és militant, que la seva presència és estrictament de suport a la candidatura, oferint el seu nom i la seva imatge pública.

fondomoc

- Que el MOC no té cap criteri sobre el tema de les eleccions i els candidats que s'hagi d'assumir per part dels seus membres. Així, tenim des de qui defensa el més rabiant abstencionisme fins qui s'ha presentat en diverses llistes.
- I un darrer element que és una mica la mare dels ous: en Cesc quan va ser empresonat al Bruc, ara fa més d'un any, no tenia altra notícia sobre el MOC, l'objecció i l'antimilitarisme que la que li havien ofert els seus més immediats amics: "Per què no et vas declarar objector?" "... jo sabia que tenia diòptries suficients per lliurar-me'n i, en canvi, no tenia ni puta idea de com funcionava tota la qüestió de fer-se objector..." (CONVERSES AMB CESC ALEXANDRI, revista VIA FORA nº 13, hivern 1987). I la veritat és que mai va tenir interès per procurar-se aquesta informació.

Però el seu cas, no cal recordar-ho, no va ser el d'un de tants "espavilats" que cauen en mans de la PM, sinó que els seus companys, alguns d'ells membres del MOC, varen aixecar la llebre amb tota la moguda que va comportar.

Al llarg de la història del MOC, casos semblants hi ha hagut i força. Moltes vegades arribaven notícies d'algú empresonat o amb problemes, a través de companys o familiars que demanaven consell o ajut. El MOC, normalment, els assumia com a propis sense que hi hagués aquella connexió ideològica que existia amb els "militants". En alguns casos la sintonització de la persona afectada amb el tema de l'antimilitarisme arribava després d'un procés més o menys llarg de contactes i relacions, una mica per contagi. Per exemple, el Miquel Rodríguez: quan es va declarar objector i va ser empresonat, no es pot dir que fos un iniciat en el tema. Però, posteriorment, quan estava en llibertat provisional, va participar de manera molt activa en la campanya del Cesc; a part de la relació personal que s'inicià entre ell i tots els que havíem seguit el seu cas.

Però també hi ha casos que després de trencar-te l'esquena per ells no s'estableix cap mena de connexió i ni tan sols es produeix un simple i simbòlic acte d'agraïment.

El tema en altres contexts no és tan greu: que un malalt recuperat abandoni l'hospital d'amagat i sense dir "ni ase ni bèstia" no crec que sigui pel metge un cop massa fort. Però, en un "negoci" com el nostre, que més aviat sembla una casa de beneficència i on la gent treballa més per estímuls que no per una possible paga, el fet és més greu.

Fora de la justificació ideològica, en constant renovació a través de les lectures,

fondomoc

debats i xerrades, un dels elements que manté el funcionament i fa créixer grups com el MOC, és l'estat d'ànim general. I, per això, qualsevol novetat que pugui ajudar a estimular el personal se li dóna la màxima difusió, ja siguin informacions positives (la consecució d'un objectiu) o negatives (per exemple, la celebració d'un acte militarista tipus "Dia de las FF.AA"). Així, no ens ha d'estranyar l'àmplia difusió de la victòria (?) aconseguida quan en Cesc va sortir en presó atenuada després de la vaga de fam i tota la campanya.

En canvi, qualsevol tipus d'informació que pugui afectar negativament els ànims, destarota i confon al personal. I, en aquests moments, ens trobem amb un company que "desserta i es passa a l'enemic".

Enmig de tot això, apareix un debat pendent: el MOC i el moviment antimilitarista, ¿han d'assumir els represaliats des d'una perspectiva política o humanitària? O d'una altra manera: si en Cesc torna a ser empresonat, quina ha de ser la nostra reacció? Si considerem que s'hauria de primar la vessant política, ¿haurem de garantir que, abans de moure un dit per ningú, aquesta persona hagi jurat els principis orgànics de l'antimilitarisme? O, en l'altre extrem, si el nostre treball gira al voltant d'un esperit "benèfico-humanitari", Què és això de demanar comptes ideològics als nostres afavorits? En el cas d'en Cesc el que no se li perdona és que hagi pres una postura pública que entra en contradicció amb el que nosaltres considerem la consciència antimilitarista. Però ja m'agradaria saber quants dels innombrables presos de consciència, pels quals en un moment donat s'ha lluitat, no han comès en un moment donat la "falta" de votar una candidatura que entrés en contradicció amb els principis que se li suposen; o que no descompta en la declaració de renda el percentatge del pressupost militar. I no cal anar a buscar màrtirs: ¿quants dels objectors i antimilitaristes irreductibles no cauen en un moment donat en el pou de la contradicció coberts en l'anonimat?

Per acabar, proposo un joc: imaginem-nos que el MOC és un partit parlamentari i el PSC un moviment marginal. ¿Què representaria per a nosaltres que en un moment donat un militant hagués de posar-se en mans dels socialistes per solucionar un problema que l'ha dut a la presó? ¿Us podeu imaginar la utilització que faria el PSC del fet de treure les castanyes del foc a una organització solvent i seriosa com el MOC? Si després recuperem el militant per presentar-lo a les llistes electorals, els socialistes ¿no ens retreurien que és gràcies a ells que disposem del màrtir? O, almenys, després de tant de tracte amb l'"enemic", no tindríem por que s'hagués intoxicat? És una mica iniciar-se en aquesta pràctica tan corrent en el món de la política on, passi el que passi, tothom sempre guanya. I és que qui no es consola és perquè no vol.

NOTA: la síndrome d'Estocolm és la reacció d'acceptació dels segrestadors per part dels hostatges.

fondomoc

CARTA D'EN CESC ALEXANDRI

Cardedeu, 12 de maig

Hola, gent!

D'entrada, deixar clar que no teniu cap obligació de llegir aquesta carta, tot i que em sembla que ens pot anar força bé a tots plegats, a vosaltres i a mi.
M'imagino que ja sabreu amb motiu de que l'escric i que més d'un no voldrà ni sentir-me parlar després de la "conversa" d'aquesta tarda. Però jo continuo permetent-me el luxe de ser un il.lús i, per tant, no deixo d'escriure.
Sí, és cert, teniu raó que amb la meva decisió de presentar-me a la llista del PSC a Cardedeu he fet molt de mal al moviment objector. Però el que no puc acceptar de cap manera és que per això se'm qualifiqui literalment de traïdor. Jo més aviat diria que he sigut tan obtús com quan em vaig deixar enganxar.He caigut altra vegada en la trampa de pensar que la gent interpretaria els meus actes de la materixa manera com els intrepreto jo i, per desgràcia, no és així. Avui, quan he arribat a Cardedeu, m'he trobat amb un dels molts que es movilitzà quan jo era tancat, i les circunstàncies han fet que acabèssim parlant (i ara si que dic parlant) de la meva presentació a l'ajuntament i de les seves repercussions. Potser respecte a vosaltres ell tenia l'avantatge que és del poble i coneix què hi passa, però també cal dir que és un dels molts que no votaria mai PSOE perquè per aquest és un partit espanyolista. M'ha costat força fer-li entendre la meva postura (que no pas acceptar-la) pel que fa a la diferència abismal que hi ha entre unes eleccions municipals en un poble petit com Cardedeu i la política d'un determinat partit en l'àmbit estatal (malgrat que alguns continuen pensant que això no és així). I amb tot he de reconèixer que, de la mateixa manera que em vaig quedar d'allò més sorprès quan el maig de l'any passat hi va naver les primeres mobilitzacions perquè em deixessin anar, aquesta vegada no he sabut veure a temps que el meu nom en una candidatura és notícia, i més si aquesta candidatura porta les sigles del PSC. Realment, no sé com es pot arreglar això i cregueu-me que em sap molt de greu, però penso també que és molt trist que la recuperació d'aquesta meva pseudo-llibertat no pugui ser realment això sinó que en tot moment (fins d'aquí un tems, és clar) els maus actes hagin de ser motiu de comentari públic. La veritat, de vegades penso que no sé que és la llibertat. Mentrestant, però, només puc dir i repetir que en cap moment no he actuat de mala fe.
Avui he vingut al Casal per dues raons, per intentar explicar-vos la meva postura i, dues, per parlar de què podia fer jo per en Miquel. Per desgràcia, entre que ens hem passat més d'una hora dient xorrades tots plegats i que al final se m'ha fet fora, m'he quedat sense saber com estaven les coses i que és el que jo hi podria fer. Sí, ja sé que ara més d'un pensarà que estic intentant quedar bé per allò de si em tornessin a agafar, però, po us puc dir sincerament que mai no he renunciat als objectius pels que vau lluitar vosaltres quan jo era allà dins i que el tema de les municipals ha sortit aquest matí, quan jo tenia pensat venir tal com havíem quedat amb en Jordi per telèfon. Així, doncs, sapigueu que estic disposat a treballar, amb l'única restricció que no aniré a cap acte públic. Potser sí que sóc un covard però no m'agradaria gens tornar-me a veure engarjolat.
Ara, doncs, la decisió és vostra. Si accepteu la meva col.laboració, ja sabeu on trobar-me. Si no l'accepteu intentaré entendre la vostra postura i miraré de no fer més mal al moviment que el que ja he fet per no saber veure més enllà de Cardedeu.

CESC

fondomoc

GRUP ESPERANTISTA PER L'O.C.

El grup esperantista per l'objecció de consciència és un grup de recent creació que, procedent de l'àmbit de l'esperantisme, de l'internacionalisme solidari, vol emprendre una tasca de servei al moviment d'objecció de consciència. Estem convençuts de que l'existència dels blocs polítics i, conseqüentment lingüístics, obstaculitzen la coordinació internacional del nostre moviment, tant imperiosa a la nostra època. El nostre grup preveu com a objectiu primordial la creació a curt o llarg termini, d'una xarxa eficaç de delegats que representi el nombre més gran possible de països, amb especial atenció als països de l'Est on l'Esperanto gaudeix de força acceptació. El delegat funciona com un simple transmissor d'informació: d'una banda recull aquell material que es produeixi en els grups nacionals, comarcals o locals i després de la seva traducció a l'Esperanto ho remet als diferents delegats de la xarxa internacional, els quals faciliten aquest material als grups d'objectors dels seus respectius països. L'esquema és, evidentment, simple; la seva realització pràctica, però, no és tan planera i a aquest fi volem fer ús de tots els grups esperantistes no-objectors ja existents, per a començar a construir aquesta xarxa. Tenint en compte que l'esperantisme porta ja 100 anys de coordinació internacional, no ens ha de semblar utòpic que gràcies a aquesta experiència el moviment d'objectors de consciència pugui treure'n profit. Bo i que la tasca de la nostra agrupació és majorment informativa no ens desentenem de l'acció i les lluites, per a les quals podeu comptar amb la nostra col.laboració. Actualment, el grup es troba en procés de desenvolupament, en una etapa de primers contactes amb federacions esperantistes de països europeus i estem persuadits de que la resposta serà positiva i fructífera.

-Ja n'hi ha prou, merda! Jo em declaro objector!
!WARUM!
- Perquè no respecteu la meva llengua i doneu ordres en estranger, en lloc de fer-ho en Esperanto?

Per a contactar amb nosaltres escriviu-nos a la següent adreça:

Grup d'Objectors de Consciència
Joventut Catalana d'Esperanto
Apartat de Correus 290
08200 SABADELL

fondomoc

LA MILI ET PAGA UN SOU

Ara, mentre fas el servei militar, pots cobrar un sou i aprendre una professió.

El Ministeri de Defensa convoca més de dotze mil places de voluntaris especials per a joves d'entre 17 i 22 anys complerts, que no hagin fet la mili.

Consulta el requadre i tria l'Exèrcit que t'interessi més

EXERCIT	TERRA		ARMADA	AIRE	
MODALITAT	A	B	B	A	B
PLACES	4.680	4.100	2.000	725	712
DURADA	18 mesos	3 anys	3 anys	18 mesos	3 anys
EDAT	ENTRE 17 I 22 ANYS COMPLERTS				
TITULACIÓ	Graduat Escolar o Superar prova similar	Graduat Escolar	Graduat Escolar	Graduat Escolar	Graduat Escolar
SOU	Període de selecció: Havers de soldat 1r. any: 24.636 ptes. mensuals Resta: 42.110 ptes. mensuals Pots superar les 50.000 ptes. mensuals.				

Presentació d'instàncies en els Centres de Reclutament abans del 30 de març.

MINISTERIO DE DEFENSA

fondomoc

Declaracions a l'AVUI de l'objector de consciència Miquel Rodríguez

«Si estic lliure és per les eleccions»

Aviat se sabrà si la llei d'objecció és constitucional

X.G.

BARCELONA — Detingut, empresonat, incomunicat i hospitalitzat a causa d'una vaga de fam que gairebé es va allargar un mes, l'objector de consciència Miquel Rodríguez està actualment en llibertat provisional. «Si ara estic fora, és gràcies a l'actual campanya electoral», diu. Segons ell, una sonada acció del Moviment d'Objectors de Consciència (MOC) el dia en què va començar la campanya electoral, davant Pasqual Maragall, demanant una resolució sobre la situació de Miquel Rodríguez va precipitar la seva llibertat provisional. L'alliberament, segons va manifestar ell mateix i alguns membres del MOC, es va produir perquè els partits polítics no volien que el cas d'aquest objector entorpís la campanya. Ara cal esperar la sentència del Tribunal Constitucional sobre la llei d'objecció i, concretament, pel que fa referència a l'objecció sobrevinguda, és a dir, declarar-se objector un cop començat el servei militar, que és justament aquest el cas de Miquel Rodríguez. Durant els últims mesos ha protagonitzat un seguit d'accions a favor d'aquest dret i en contra del servei militar.

Refusar els valors militars

Les raons per objectar poden ser molt diverses, segons diu Miquel Rodríguez. «En el meu cas —concreta l'objector— em vaig trobar que no podia ni acceptar ni defensar els valors de l'exèrcit». En arribar a la caserna de Lorca, a Múrcia, on Miquel Rodríguez havia de fer el servei militar, creia que els ideals dels militars haurien canviat; però, segons diu, no era així. «Un cop ets allà dins veus com tots els plantejaments que t'has fet de la vida, allà no s'hi donen. Veus —continua dient Miquel Rodríguez— que els militars tenen molt de poder en la vida civil; veus com aquella societat que està dins el món de l'exèrcit queda totalment militaritzada». L'objector explica que quan sortia de permís i s'acostava al poble de Lorca, els mateixos criteris que es donaven a la caserna es repetien entre els civils. Per Miquel Rodríguez, «en el servei militar t'obliguen a acceptar una societat en la qual els militars se situen al capdamunt, per sobre dels civils i de les dones». L'exèrcit és, segons l'objector, un estament plenament sexista, on la dona té el paper de descans del guerrer.

Miquel Rodríguez manifesta que davant d'aquesta situació, després de veure i viure l'exèrcit, «arriba un moment que esclates i decideixes que no vols participar en aquests valors ni defensar-los més».

F[illegible] rill d[illegible] «golpisme»

Després d'haver passat per l'exèrcit i haver estat detingut, Miquel Rodríguez creu que en aquest país «no ens traurem mai el perill del *golpisme*». A més, en el funcionament de l'estament militar Miquel Rodríguez troba tot un seguit de punts que, a parer seu, esdevenen «inconstitucionals». «Quan vaig ser sotmès a un consell de guerra —diu Miquel Rodríguez— em van jutjar els motius que m'acusaven de deserció». Per altra banda, en cas de cometre un delicte, segons l'objector, «se't dificulta la defensa, que, generalment, rec[illegible] algun militar de la [illegible] caserna».

«La codi penal militar és anticonstitucional, del primer punt al darrer. Et poden incomunicar —diu Miquel Rodríguez—, t'intervenen tota la correspondència, i les cartes que vols enviar s'han d'entregar obertes perquè les puguin revisar».

L'objector també afirma que a les casernes es donen moltes irregularitats, ja que, segons ell, «fan el que volen, t'anul·len la consciència, la personalitat». Fins i tot, continua Miquel Rodríguez, «recriminen aquells qui utilitzen un altra llengua que no sigui el castellà».

Després d'aquesta experiència, Miquel Rodríguez confessa que «em trobo com desconnectat de la societat. Ser objector sorprèn la gent i la meva situació és fins i tot encara més estranya».

Tots pendents de la sentència

Miquel Rodríguez, barceloní de vint-i-un anys i estudiant de disseny, té l'esperança que el Tribunal Constitucional dictamini l'anticonstitucionalitat de la llei d'objecció de consciència elaborada per l'actual govern. A més, segons ha dit, aquesta sentència no es donarà a conèixer fins que passin les eleccions del 10 de juny per «no influir en l'actual procés electoral».

Per l'objector, «l'única possibilitat que es reveli el meu cas és que es declari inconstitucional l'actual llei d'objecció de consciència i el govern central hagi d'elaborar-ne una altra de més progressista».

La sentència que ha d'emetre el Tribunal Constitucional constituirà la resposta al recurs presentat pel Defensor del Poble, Joaquín Ruiz-Giménez, sobre tres punts. El primer es refereix al temps que s'ha de destinar a fer un servei substitutori, que és molt superior al del servei militar.

Una història de pel·lícula

X.G.

BARCELONA — Miquel Rodríguez es va declarar objector de consciència el 26 de juny de l'any passat, mentre estava de permís. Aleshores va ingressar al calabós de la caserna de Lorca, on es va estar sis dies fins que es va dictar el seu acte de processament i va ser traslladat a la presó militar de Cartagena. En aquesta presó s'hi va estar tres mesos, fins que el sis d'octubre del 1986 li van concedir la llibertat provisional. Mentre estava en llibertat, va començar a tenir contactes amb l'Ajuntament de Barcelona i amb el defensor del poble per mirar de resoldre la seva situació. El 16 de gener d'aquest any va ser detingut a casa seva «sense presentar cap ordre —diu Rodríguez—». Aquest mateix dia va ingressar a la caserna del Bruc de Barcelona i va començar una vaga de fam. Sis dies després de la detenció li van comunicar l'acte de processament, segons va manifestar ell mateix. Posteriorment, el van traslladar en ambulància a la presó naval de Cartagena, on, pel que diu, va estar incomunicat durant vuit dies i tot i que feia setze dies que estava en vaga de fam, «no se'm rebaixava de cap servei, i per tant vaig desistir de continuar la vaga».

El 30 d'abril d'aquest any va iniciar la segona vaga, que va comptar amb el seguiment del MOC. Finalment, el 25 de maig, forçat pel seu estat físic i amb perspectives d'una solució per al seu cas, Rodríguez va deixar la protesta. Quatre dies després, li van concedir la llibertat provisional.

«L'exèrcit és un estament plenament sexista, on la dona té el paper del descans del guerrer»

Miquel Rodríguez qüestiona l'estament militar i es nega a acceptar-ne els valors

fondomoc

Per l'alliberament homosexual i lesbià

JORNADES DEL 28 DE JUNY

FAGC - JAG - Lesbianes Autònomes - Red d'Amazones - MOL

" El dia 28 de juny és el dia en que els homosexuals i les lesbianes de tot el món manifesten públicament la seva voluntat de lluitar pel definitiu alliberament del desig i de la pràctica homosexual i lesbiana ".

Enguany, aquesta manifestació, adquireix un major compromís i major importància donada l'ofensiva moralitzant i homofòbica que en els darrers temps s'està patint des dels diferents governs, institucions i sectors del poder. Per tot això, es fa doncs una crida a TOTS i a TOTES per a participar a les JORNADES del 28 de juny:

" ... per manifestar públicament el nostre rebuig a aquesta política repressiva, i per expressar en veu alta quines són AVUI les nostres reivindicacions ".

fondomoc

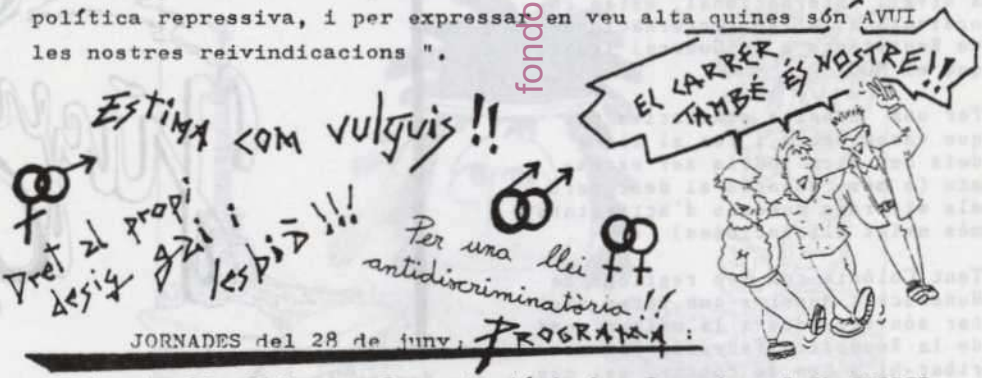

JORNADES del 28 de juny. PROGRAMA :

- Dimarts 23, 22 hores: Presentació de les Jornades, " EL CARRER TAMBÉ ÉS NOSTRE " - Foguera a la P. de Catalunya, amb la cremada de premsa i personatges homofòbics.
- Dijous 25, 20 hores: Xerrada FAGC, a les Cotxeres de Sants - Repressió: " Una nova modalitat homofòbica ".
- Divendres 26, 20 hores: Xerrada Lesbianes Autònomes, a les Cotxeres de Sants - " Cultura lesbiana i repressió patriarcal ".
- Dissabte 27, 19 hores: MANIFESTACIÓ, a la P. Universitat.
  NIT : FESTA. (Falta per confirmar el lloc).
- Diumenge 28, 13 hores: PICNIC, al Parc de la Ciutadella, (Plaça de la Glorieta). Hi haurà cartells i díptics.

CRONICA D'ALEMANYA

Com ja es va fer saber en l'anterior MOCADOR, els primers dies d'aquest mes vàrem ser convidats a Alemanya pel "Jugend-club COURAGE in der DFG/VK" (Associació de joves, membre de l'Associació Alemanya per la Pau/Objectors Units) de Colònia.

El motiu de la invitació era el debat i l'intercanvi d'experiències entre la situació alemanya i la nostra.

En un principi, també es va convidar gent de l'Estat francés i un grup de txecs, però, finalment, no varen poder venir.

Perquè us feu una idea, cal dir que DFG/VK no és exactament un símil del que és aquí el MOC. El seu treball s'amplia a tot el que fa referència a l'antimilitarisme i el pacifisme. El seu nivell d'implantació és força notable i la seva estructuració contempla, fins i tot, unes joventuts.

A nivell internacional, estan coordinats a la IRG (Internacional de Resistents a la Guerra) igual que el MOC.

Fer una crònica exhaustiva del que vàrem veure i fer al llarg dels deu dies podria ser excessiu (a més, posaria al descobert els diversos moments d'activitats més aviat llicencioses)

Tant Colònia com les regfions de Hunsrück i Münster que vàrem visitar són situades a la meitat nord de la República Federal. Per arribar-hi s'han de cobrir, pel cap baix, uns cinc-cents quilòmetres d'autopista alemanya (gratuïta).

Tot això no tindria més transcendència que transmetre la sensació d'anar dins d'un 4L furgoneta envoltats de vehicles a velocitats inabastables. Però és que les autopistes alemanyes no són, tan sols, patrimoni dels Mercedes o BMW, sinó que constantment circulen convois militars de qualsevol dels exèrcits amb presència a Alemanya. Que recordi, ens hem creuat amb francesos, belgues, anglesos, evidentment americans i, ocasionalment, tropes del país.

fondomoc

Veniem d'un lloc on una processó de vehicles militars encara és motiu d'expectació. Quan tot just entres en un país i et trobes amb un convoi militar, tancs inclosos, per les autopistes, no deixa de ser un petit trauma reforçat per la contínua presència militars.

Al llarg dels dies d'estada, vàrem constatar que la RFA no és altra cosa que un país ocupat en la primera línia d'un front imaginari, en una guerra encara per declarar.

Dimecres 3 vàrem visitar la regió de Hunsrück, on hi han instal.lats

MOCADOR

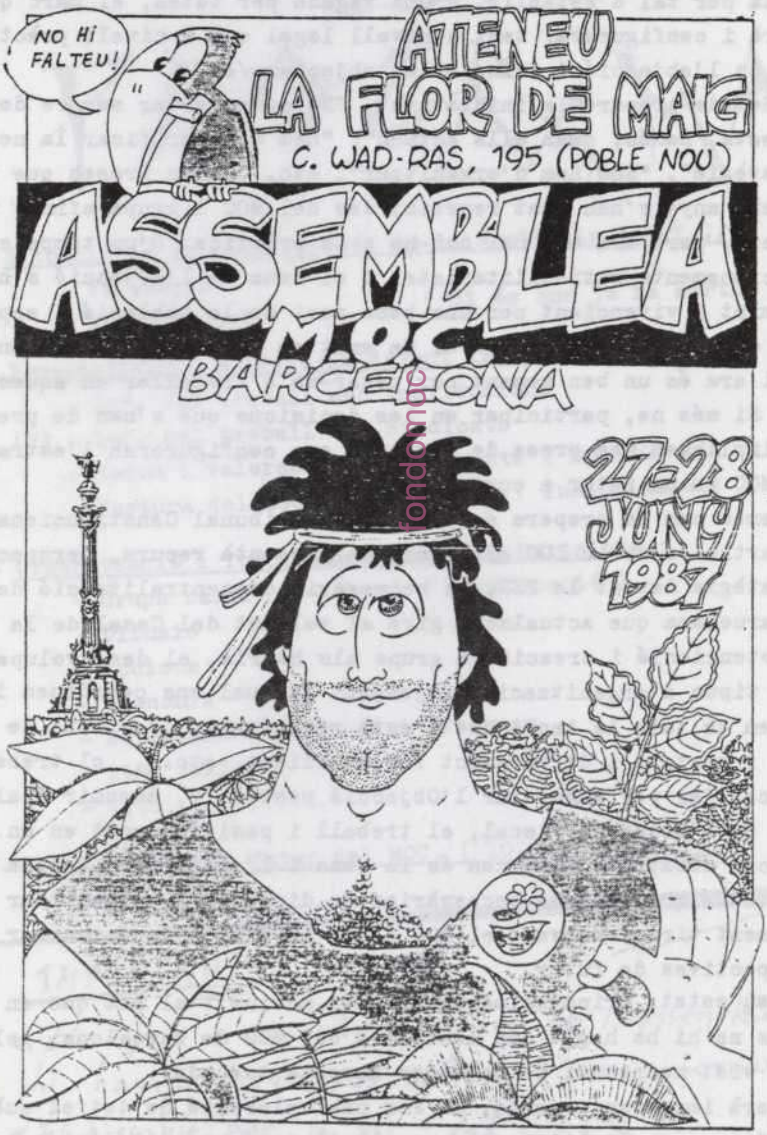

fondcomp

BARNA - MOC - BARNA

Companys i companyes, tal com vàrem comunicar en el primer exemplar del MOCADOR, la cosa es remena.

És evident que a dalt hi ha moviment i que s'està perfilant la jugada per tal d'establir, d'una vegada per totes, el marc que regularà i configurarà, tant a nivell legal com a nivell pràctic, el tema de l'objecció i dels/de les objectors/es.

"Hem de prendre la iniciativa", "No podem estar sempre donant resposta, només, quan ells actuen", "Hem de clarificar la nostra estratègia", "Ens hem d'organitzar", etc..., són frases que en els darrers anys s'han anat repetint des del MOC i grups afins. Tot això és cert, però ara ens cal dur-ho a la pràctica. D'un temps ençà els posicionaments anti-militaristes i el tema de l'objecció s'han anat assumint i vivenciant per una bona part de la població i especialment des del sector més jove. Ha anat en augment aquesta consciència i ara és un bon moment per posar-se a treballar en aquesta línia. Si més no, participar en les decisions que s'han de prendre i que impliquen una presa de postures que configuraran l'estratègia del MOC en un futur a curt i mig termini.

Temes com la propera sentència del Tribunal Constitucional sobre els articles de la LOC als quals es presentà recurs, perspectives i estratègia davant la PSS, la necessària descentralització del MOC de Barcelona que actualment gira al voltant del Casal de la Pau, amb la potenciació i creació de grups als barris, el desenvolupament d'un tipus d'organització mitjançant la qual ens coordinem i ens informem de tota la tasca que s'està realitzant, l'aspecte de difusió, tant important i darrerament força oblidat, etc..., el treball que ens cal fer per augmentar l'Objecció post-mili, assumir realment el tema de l'Objecció Fiscal, el treball i posicionament en un tema que ens cal debatre a fons com és la dona i l'exèrcit, i tantes altres qüestions que ens són necessàries de discutir i actualitzar si volem realment tirar endavant el MOC (deu anys després) i crear noves perspectives de futur.

Han estat, principalment, aquests motius i al fet que en molts mesos no hi ha hagut cap assemblea del MOC de Barcelona, pels quals s'ha vist necessari de convocar aquesta trobada.

Serà important, doncs, de fer una valoració de tot el què s'ha fet fins ara, analitzar els resultats derivats del nostre treball i

fondomoc

preparar i programar el curs vinent.

És important la implicació de TOTS/TOTES per tal de no tornar a caure en formes, debats i funcionaments, passats i arcaics que a cap de nosaltres agraden , no convencen a ningú i que a la curta o a la llarga cremen i desgasten al personal.

PROGRAMA

1/- Situació de la Llei després de la sentència del T.C. :
- Valoració
- Perspectives (Si és que ja ha sortit)

2/- Perspectives i estratègia davant la PSS :
- Inf. del treball amb Institucions
(?) - Inf. del treball amb Sindicats
- Resum i valoració de l'enquesta (MOCADOR núm. 1)
- Postura del MOC davant la PSS (Insubmissió)

3/- Organització i funcionament del MOC-Barcelona :
- Grups barri / - Casal (Coordinació)
- Difusió
- Accions
- Economia
- Relacions : Internes i Externes
- Tema jurídic
- .....

4/- Perspectives de futur del MOC. (10 anys després)

IMPORTANT:

- El dijous i divendres abans de l'Assemblea hi haurà diversos actes. (ja s'informarà)
- El dissabte per la nit : GRESCA!!

PREINSCRIPCIO A L'ASSEMBLEA

Per agilitzar tot el treball i els debats previstos per l'Assemblea s'està confeccionant un material que es distribuirà a tots els que feu saber que assistireu. Per editar-ho hi ha un grup que es reuneix cada dijous al Casal. La seva funció és, per una part, garantir que en aquest dossier hi siguin recollits tots els aspectes i, per una altra, compaginar tot el material que es vagi recollint. Evidentment, tant pel que fa a la feina del montatge de les ponències com el que és la seva estricta redacció hi esteu convidadissim/es. De totes maneres convindria que us espavilessiu perquè el temps se'ns llença a sobre. Ens hem proposat que el dilluns 16 de juny hi hagi tot el material recollit per fer-ne les còpies i començar a distribuir-lo. Per tenir una idea exacte del material que s'ha de publicar i de la gent que assistirà al'Assemblea és del tot necessari que notifiqueu la vostra assistència per telèfon o escrivint al Casal. Com que el tema dels àpats anirà a compte de cada persona el cost de la inscripció a l'Assemblea es reduirà al preu de les còpies de les ponències i una petita quantitat per compensar les despeses d'organització. Voldriem insistir en el fet que és necessari que ens feu saber quan abans millor si vindreu i, en qualsevol cas, abans del dia 18 per no tenir que està fent còpies del material fins el dia abans, que prou feina tindrem.

fondomoc

"L'EMPRESA ORGANITZADORA"

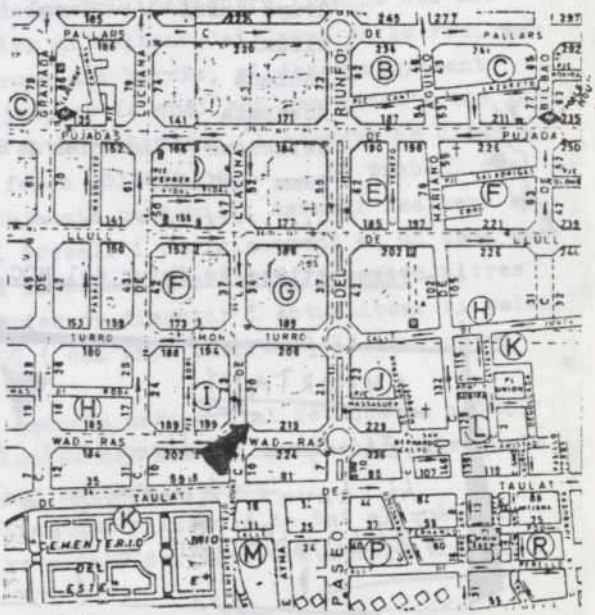

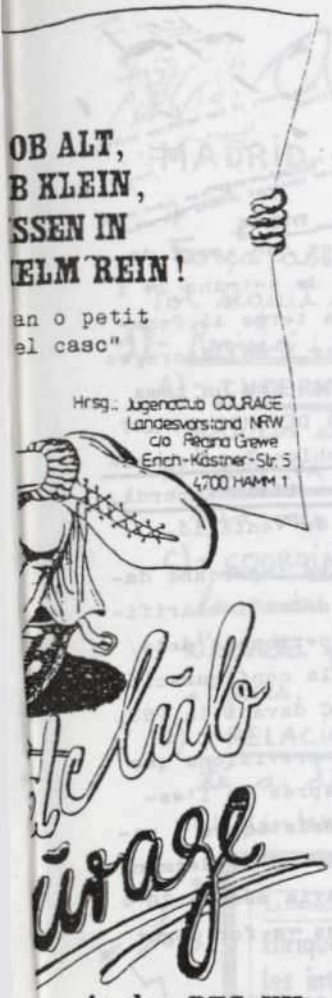

in der DFG-VK

Gestaltung: Detlef Klewer

els míssils Cruise. Diumenge 7, a l'aeroport de Münster, érem expectadors de tota mena de demostracions militars aèries. Al bell mig els propis exèrcits (l'americà, el danés, l'anglés, etc.) donaven tota mena d'informacions i regalaven adhesius, tríptics, fulletons i llibrets on detallaven la funció apocalíptica per a la qual s'havien creat.

Per allò d'estar en territori propi, els alemanys eren els que més s'afanyaven, regalant tota mena de material a on sistemàticament es repetia el mateix discurs: el bloc atlàntic contra el de Varsòvia, l'etern enemic.

Si no fos perquè, modestament, estem al dia de la situació militar en la frontera Est-Oest, ens haguessim imaginat que ens trobàvem davant d'una guerra declarada.

Per acabar d'arrodonir la imatge d'Alemanya, només falta la imatge d'un poble on tots els anuncis i cartells són redactats en anglés on tan sols hi han vehicles amb matrícula a EUA i on la base ianqui és el motiu de vida de tota la població. O l'altra d'un mapa de la RFA, distribuït per l'exèrcit, on [illegible]

Es a partir d'aquesta realitat com es pot fer comprensible la posició dels grups pacifistes i antimilitaristes d'implantació majoritària.

Si m'haguessin intentat convèncer de què la consecució de l'abolició del reclutament obligatori és totalment impensable a curt termini, sense ser abans expectador de la militarització de la societat alemanya, m'hagués endut la impressió de què em volien prexecar la camisa.

Que un pacifista et digui que no veu clara la reunificació de les dues alemanyes, sense que això no deixi de representar el perill de tornar al nacionalisme feixista d'altres èpoques, perquè, senzillament, no confia en la societat alemanya, era com per agafar els trapaus i tornar cap a casa.

Per sobre de tot això, però, cal constatar que, malgrat la visió pesimista imperant, puja gent jove. Aquests no en volen saber res de la mala consciència del passat i que, passant per sobre de consideracions històriques, es declaren insubmisos al servei civil i qüestionen la presència de veritables forces d'ocupació.

Això, indirectament, afecta la posició oficial d'organitzacions com DFG/VK, que es replantegen l'actitud davant dels qui es neguen a complir el servei civil.

fondosdigitales

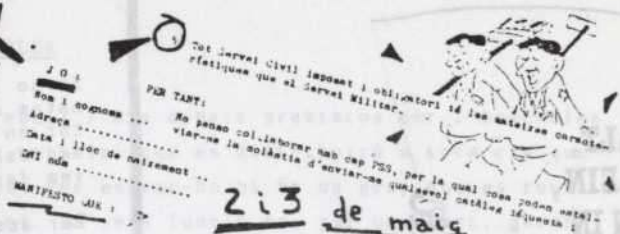

2 i 3 de maig

Una de les propostes que sorgí de la TROBADA, que el cap de setmana 14 i 15 de març es va dur a terme al Penedès, va ser el convocar a objectors/es per una propera TROBADA amb un tema monogràfic: ESTRATÈGIA DEL MOC DAVANT LA PSS. D'aquí l'Assemblea Intercomarcal del 2 i 3 de maig a l'Alt Empordà, a la casa de colònies de Ventalló.

La TROBADA s'esperava important davant la necessitat de debat i clarificació de les postures personals dels/de les objectors/es i la configuració de l'estràtegia del MOC davant la PSS.

La cosa, però, va anar molt diferent de totes les previsions que s'havien fet. La resposta de la gent va ser nula. Després de l'esforç que suposa muntar una TROBADA d'aquestes característiques (varen ser 2 o 3 persones de l'Escala) és a dir, tot el Cap de Setmana Anti-militarista i l'Assemblea, a la TROBADA no hi havia més de 20 persones. La primera reunió, dissabte 2 de maig, no es va fer degut a la poca gent. Temps de lleure i diversió.

El diumenge 3 de maig ens trobàrem i s'apuntaren les línies que es varen considerar calia seguir com a postura i resposta davant l'aplicació de la PSS. Es pot resumir en tres punts:

1/- El MOC (Principat de Catalunya) està per la no col.laboració amb la PSS i pren una postura d'insubmissió davant la seva propera aplicació.

2/- Cal fer un buidat de les enquestes (MOCADOR, nº 1) i la valoració de los respostes que s'han donat. És necessari saber el nombre real d'objectors/es que prendrien aquesta postura per tal de poder comptar "realment" quanta gent som, veure quina força es tindria, no plantejar-ho com un nou farol de cara al Govern, sinó, crear una veritable estratègia per fer front a la PSS.

3/- Es deixa per més endavant, com a segon pas, la presentació d'un escrit; d'una declaració d'insubmissió.

todamoc

Assemblea MOX

MADRID, 16 i 17 de maig 1987

Força assistència de grups a l'Assemblea a Madrid. Tot seguit un breu resum d'allò que es va tractar.

1)- Revisió i valoració dels grups de treball:

A)- INTERNACIONAL, (Bilbo i Cantàbria): Contactes amb partits europeus, els "verds" alemanys i grup ARCO-IRIS.

B)- OFICINA de PRENSA, (Barcelona): Cal que els grups enviin més informació sobre les mogudes i retalls de premsa.

C)- COORDINACIÓ, (Còrdova): S'actualitzen les llistes per les rodes de telèfons dels grups i s'informa de l'economia. S'acorda pagar al fons estatal quotes mensuals, voluntàries i fixes.

D)- RELACIONS: Cada grup informa dels contactes que té a diferents nivells, Amb grups anti-militaristes (Mili-KK), CDDT, sindicats, partits, institucions, etc...

2)- Repressió:

a)- S'informa dels diferents aspectes:

*(Judici a Cadis a objectors per una encadenada), *Entrebancs del CNOC, etc....

*-Miquel Rodríguez (més informació en aquest MOCADOR).

*-Enrique Jiménez: 1)- No s'entrega, 2)- Potenciar les autoinculpacions, 3)- Farà una gira per diverses ciutats amb aparicions a la premsa.

fondomoc

"cap home, cap dona, cap pesseta per la guerra"

3)- OBJECCIÓ FISCAL

Assemblea d'Objecció Fiscal
c/ Rivadeneyra, 6
10è pis.
08002- Barcelona
T. 317 61 77

Es fa una roda informativa de com s'està duent el tema. A Barcelona el tema està molt oblidat per part del MOC. Cal posar-se a treballar en aquest aspecte.

4) - Brigades Internacionals per la Pau: Cantàbria és qui ha treballat més aquest tema, (interesats truqueu al Casal per més informació).

5) - Postura davant la sentència del Tribunal C.: Pamplona presentà un document (és al Casal) i es demana als grups que es treballi el tema per un posterior debat a la propera Assemblea.

6) - Dones i Forces Armades: Cal que els grups que no treballen aquest tema ho comencin a fer ja que hi ha un avant-projecte de llei sobre el Servei Militar per a la dona, (és al Casal). A la propera Assemblea es debatirà aquest tema a fons.

7) - Defensa popular no-violenta: Es realitzà un joc per veure les postures de la gent referent a aquest tema. Madrid és qui ho està portant.

8) - Varis: a)- Es proposa fer accions a tot l'estat durant la setmana de les FAS (del 13 al 20 de juny). b)- La propera Assemblea serà a Madrid el 19 i 20 de setembre. Si la sentència del T.C. surt abans s'adelantarà. c)- Per més informació o materials sobre els debats, passeu pel Casal.

fondosmc

OBJECTOR GREC EMPRESONAT

Michalis Maragakis fou empresonat el dia 11 de Març. Després de comparèixer davant del Tercer Tribunal Militar, Salònica, fou portat a la Presó Militar d'aquella ciutat on li espera un judici per refusar presentar-se al servei militar. Encara no s'ha establert cap data pel judici i el seu advocat afirma que el tribunal s'excedí del seu poder en empresonar Michalis.

En el judici, les autoritats militars volen que Michalis sigui declarat boig i així invalidar la seva fermesa pel que fa al tema de l'objecció. Però aquest assumpte ha arribat a un carreró sense sortida doncs la publicitat que Michalis ha aixecat, ha encoratjat molts més objectors.

El 13 de Març, el segon objector no religiós -Spiros Psichas- celebrà una conferència de premsa a Atenes, anunciant la seva decisió. Spiros, que és l'editor del Oikologika Ephemerida (Diari Ecologista), fou acompanyat per altres quatre objectors. Altres tres defensors del dret a l'objecció esperen el seu judici per incitar la gent a refutar el servei militar. C. Garoufalidou, T. Madarakis i G. Lafazamis foren arrestats el 6 de Desembre per llençar des d'una avioneta exemplars de la declaració de M. Maragakis prop de Salònica. Van ser acusats per l'article 202 del codi criminal, però les autoritats han oblidat altres mostres de suport a Michalis com, per exemple, les vint-i-una organitzacions que secundaren la seva declaració o els organitzadors de les manifestacions públiques d'Atenes, Salònica i altres ciutats gregues. A Grècia la petició de suport a Michalis Maragakis ja porta més de 5.000 signatures.

fondamc

GRÈCIA

"Tot ciutadà grec capaç de portar armes està obligat a contribuir a la defensa del país" efectuant un servei militar de **21 a 24 mesos.** Constitució grega, art. 4, 6è paràgraf.

Les autoritats militars gregues mesuren l'aptitud per utilitzar armes en funció de la capacitat física de l'individu. Mai en funció de la seva consciència individual.

El PASOK, partit socialista actualment dominant, expressava el seu suport als antimilitaristes abans d'arribar al poder. El 1977, el govern legislava la possibilitat -reservada exclusivament als testimonis de Jehovà- d'efectuar un servei militar no armat. Des del 1977, no-res... Excepte la perseverança en la repressió. En canvi, la majoria dels estats europeus han reconegut el dret a l'objecció de consciència i han permès un servei alternatiu fora de les casernes.

Alguns arguments contra aquest dret:

- "L'estat de guerra quasi permanent amb Turquia". Els objectors es neguen a ser enrolats en aquesta baralla de poble que denuncien; amb alternatives no violentes, proposen d'efectuar un servei d'utilitat pública real.

- "Els estats veïns tampoc reconeixen el dret a l'objecció de consciència: Turquia, Albània, Iugoslàvia i Bulgària". És cert que també hi ha una forta repressió en aquests estats, però demanem a Grècia que doni exemple i l'invitem a respectar els drets humans. S'ha d'esforçar per no suprimir els drets d'alguns amb l'argument de la igualtat i en nom de la democràcia: al contrari, ha de donar a tots els mateixos drets a la vida i a la llibertat.

-"Militarisme = coratge. Refús del servei militar = covardia i manca de patriotisme". Més de 300 persones estan empresonades a hores d'ara per refusar fer el servei militar tal com està instituït. 16.000 joves han abandonat el seu país, la seva família, han sacrificat els seus estudis, la seva feina. Covardia, diuen? Michalis Maragakis es va entregar a la policia l'últim 11 de març per expressar obertament el seu rebuig a servir; s'exposava a quatre anys de presó. És això manca de coratge?

El seu compromís no es pot resumir amb aquesta denominació simplista. ¿És que no és la seva responsabilitat de ciutadà la que l'impulsa a defensar la seva consciència personal i la de tots els seus amics que reivindiquen, com ell, els seus drets a la lliber-

tat d'opinió, de consciència i de religió?

Crides i recomanacions:

- El febrer de 1983, el Parlament Europeu va adoptar la resolució Macciocchi, segons la qual la protecció de la llibertat de consciència, d'opinió i de religió, que són drets fonamentals, impliquen el dret a refutar un servei militar. Grècia és a la CEE des de 1981.

- El 1967, 1977 i 1987, l'Assemblea parlamentària del Consell d'Europa ha adoptat recomanacions que cridaven al reconeixement de l'objecció de consciència. Grècia forma part del Consell des de 1949.

- El març de 1987, la Comissió dels Drets de l'Home de l'ONU ha adoptat una resolució que reconeix l'objecció de consciència com a dret fonamental i el refús d'efectuar un servei militar com a dret legítim. Aquesta comissió demana a tots els estats membres respectar aquests drets i aturar tota forma de repressió. Grècia és un estat membre de les Nacions Unides.

Situació actual:

- Més de tres-cents testimonis de Jehovà estan ara empresonats amb condemnes d'un mínim de quatre anys.

- Uns 16.000 joves estan exiliats per fugir de l'exèrcit grec. Un 5% dels exiliats ha de seguir tractament mèdic per desequilibris psicològics i perden determinats drets cívics; en particular, el dret d'exercir certes professions, el dret de conduir un vehicle.

- Una trentena de reclutes que no poden suportar les condicions inhumanes de l'exèrcit es suïcidem cada any.

El cas de Michalis Maragakis:

Michalis desafia d'una manera oberta i pública al govern perquè es nega a reconèixer l'objecció de consciència. Michalis ja ha efectuat un servei alternatiu: durant un any, ha ensenyat a esculpir fusta a analfabets de Leskada. Després de l'èxit de les seves intervencions públiques i de la manifestació feta arran de la Conferència Internacional per la Pau, Michalis fou detingut l'11 de Març a Leskada i engarjolat a la presó militar de Diavata. Per què? Ell mateix ho explica:

"Refuso l'exèrcit:
- perquè crec que les llibertats de consciència i de creença són drets humans fonamentals que han de ser respectats;
- perquè crec que promoure la pau no és, simplement, confondre els desitjos amb realitats o preservar els governs sinó més aviat, assumir personalment i amb consciència les responsabilitats;
- perquè l'exèrcit és una institució que ensenya als joves l'autoritat, la jerarquia, la violència, el sexisme i la força.
- perquè, com a pacifista, crec que l'establiment de la pau serà un èxit gràcies a la lluita contra la guerra i les causes que l'originen, i no per la competició entre armaments;

Refuso absolutament d'aprendre a utilitzar armes i a tombarles contra els meus semblants".

ACCIONS MOC MAIG '87

AMICS DEL MOC: AQUEST MES HA ESTAT FORÇA MOGUT PER A TOTHOM.
AQUESTA ÉS UNA MOSTRA DE LES PRINCIPALS ACCIONS QUE PROVOCAREN EL FELIÇ ALLIBERAMENT DEL MIQUEL...

MAIG 8 1987

OCUPACIÓ DEL LOCAL DEL PSOE A BARCELONA. UAM SER «AMABLEMENT» DESALLOTJATS PER LA PASMA ENTRE ELS CRITS HISTÈRICS I DESESPERATS DELS SOCIALISTES.

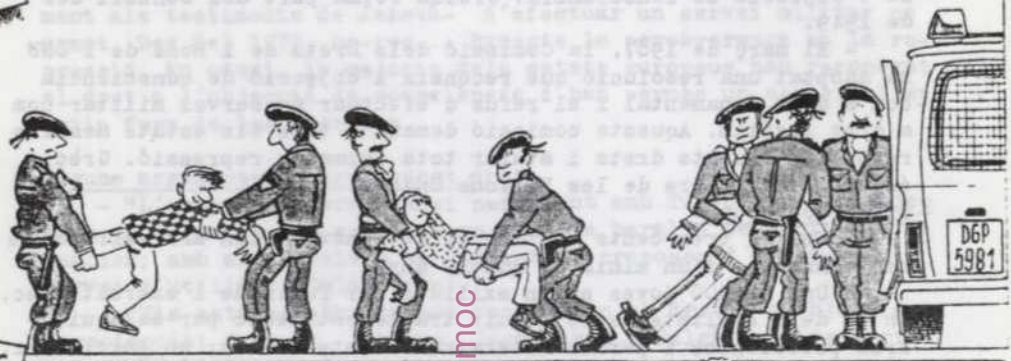

MAIG 15 1987

ACCIÓ DAVANT DEL CONSOLAT GREC EN EL DIA INTERNACIONAL DE O. DE C. PER DEMANAR LA LLIBERTAT DE MICHALIS MARAGAKIS.

MAIG 22 1987

INTERRUPCIÓ DE L'ACTE ELECTORAL DEL PASQUAL...

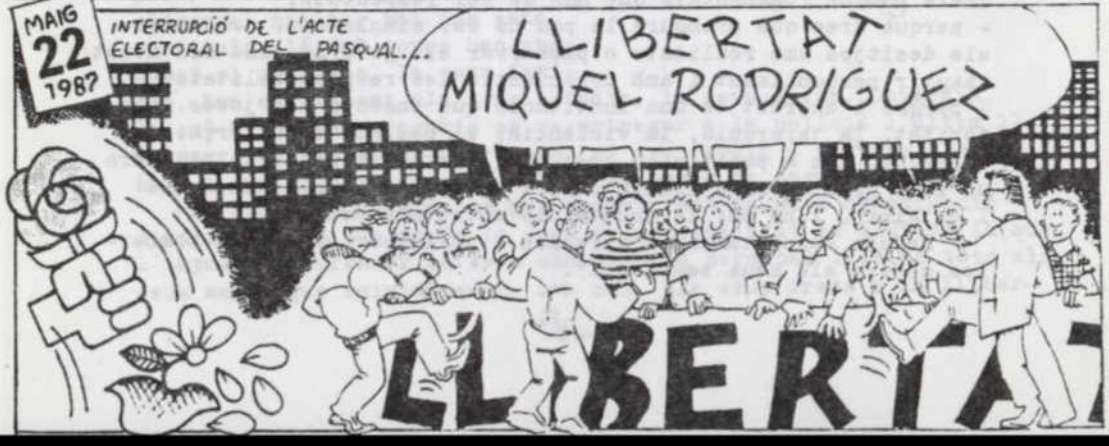

fondomoc

L'OBJECCIÓ A IUGOSLÀVIA

Iugoslàvia manté que mai més es produirà la mobilització i l'empresonament d'aquells objectors que ja hagin acomplert alguna condemna a la presó. Però cinc Testimonis de Jehovà de Maribor, Eslovènia, s'enfronten ara a una nova mobilització. Tots es neguen a marxar...

Ells són: Cehtel Janko, Bojan Miglic i Rajko Valentin, els quals s'enfronten a la seva tercera condemna (cadascú d'ells ja ha passat 4 anys a la presó); enfrontant-se a la segona condemna hi ha Anton Bergaver (que va estar empresonat durant 3 anys) i Ivan Bergaver (10 mesos). A un sisè testimoni -Peter Jezernick-, que ja ha acomplert una condemna de 2 anys i 6 mesos, se li ha ajornat el reclutament fins al 1988, degut a la mala salut de la seva mare.

A tots ells se'ls distribuí una notificació de mobilització a l'Octubre, però aquesta fou aparentment retirada, en el que ara s'ha descobert com un acte fraudulent d'indulgència. De fet, les autoritats solament van postposar el reclutament per assegurar-se el silenci dels testimonis i donar la impressió que s'havia acabat amb el sistema de crides reiterades.

A mitjans de Febrer, els sis van rebre l'ordre de presentar-se a les seves unitats respectives, en el termini d'un mes. Van decidir que no anirien. Els militars mantenen que Ivan Bergaver és a la seva unitat, però actualment està amagat mentre exigeix ser jutjat a Eslovènia i no al lloc de la seva destinació com pretenen els militars.

El grup de treball del Moviment Pacifista Ljubljana descriu el tractament rebut per aquests objectors com "doblement cínic". Les seves notificacions de mobilització foren retirades l'any passat, precisament quan el debat sobre el servei civil alternatiu estava més calent. Però foren expedides de nou tan aviat com la polèmica acabà.

El passat 15 de Maig es celebrà la Diada Internacional de l'Objecció de Consciència. Una comissió internacional d'objectors decidí escollir a Iugoslàvia com a focus especial d'atenció d'aque

quella diada. Els diferents moviments d'objecció haviem de portar a terme una acció de difusió de la situació de l'objecció a casa nostra i a Iugoslàvia. També amb motiu de la diada, la WRI (Internacional de Resistents a la Guerra) preparà i posà en circulació el següent informe:

Objecció de Consciència

- Tots els homes majors de 18 anys estan obligats a fer 12 mesos de servei militar bàsic i, a més a més, han de complir certs deures en situació de reserva.
- L'Objecció de Consciència no està reconeguda com a dret humà.
- No està previst l'establiment de cap mena de servei civil.
- Els objectors són mobilitzats contínuament i empresonats, arribant a complir condemnes de fins a 10 anys.

El Debat Públic

El 1986, com a iniciativa de la seva organització juvenil, els òrgans oficials de la República Eslovena exigiren la retirada de les noves mobilitzacions i de les condemnes, i un servei alternatiu pels objectors religiosos com els Testimonis o els Adventistes. Les recomanacions eslovenes van haver de ser debatudes a nivell estatal.

Mentre el Grup de Treball del Moviment Pacifista Ljubljana criticava la seva pròpia república per limitar les seves demandes als objectors creients, els governs de les altres repúbliques acusaren Eslovènia d'atacar l'exèrcit i ho veieren com un exemple més de la rebeldia eslovena. El gener del 1987 acabà el debat.

La conclusió oficial fou que el reconeixement de l'Objecció de Consciència violaria els principis bàsics del socialisme, que un servei no combatiu era ara possible i que els objectors no s'oposarien mai més a les noves crides:

"La instrucció per a la defensa i el servei militar en l'Exèrcit Popular Iugoslau són drets i obligacions constitucionals per a tots els joves mentalment i físicament aptes. Per una excepció violaria la igualtat de tots els ciutadans i de la classe treballador

dora, violaria els principis del socialisme i els Principis Generals de Defensa..." (Conferència federal de l'Aliança Socialista de la Classe Treballadora, 15 de gener de 1987).

La Conferència continuà per declarar que "aquells que ja havien complert una condemna per refutar el servei militar per motius religiosos no se'ls demanarà mai més fer el servei militar armat, però podran realitzar un servei militar no armat. Atès que ja és un hàbit a Iugoslàvia, no hi ha cap necessitat de prohibir la pràctica de repetides condemnes a presó. Amb aquesta declaració la Comissió Coordinadora de la Defensa General del Poble i la presidència de l'Aliança Socialista manifesten que la discussió sobre la qüestió de l'Objecció de Consciència ha acabat".

Les darreres mobilitzacions

Malauradament, les mobilitzacions reiterades i les condemnes no són una cosa del passat. El Març de 1987, cinc Testimonis de Jehovà d'Eslovènia es neguen a respondre a la seva segona o tercera notificació de reclutament. Tres d'ells ja han estat dues vegades a la presó per objectar, els altres una.

Altre Testimoni eslové -Zvone Vajs- fou condemnat a presó per segona vegada el 23 de Desembre del 1986: a una primera condemna de 18 mesos, li segueix aquesta darrera de 3 anys i 6 mesos. No serà empresonat fins que la seva súplica sigui considerada pels tribunals (probablement el Març).

És impossible fer una estimació fiable de quants objectors hi ha empresonats a Iugoslàvia. Altre testimoni de Jehovà del qual la WRI té coneixement és S. Katik, que compleix una condemna de 2 anys i 8 mesos a la presó juvenil de Valjevo. Quatre reclutes eslovens destinats a Montenegro foren acusats de subversió el Març del 1987 per informar als seus companys de les propostes de la República Eslovena.

Història del sistema defensiu iugoslau

Les arrels del sistema iugoslau de defensa popular es troben en la resistència dels partisans a l'ocupació nazi i en el període

de postguerra quan Iugoslàvia intentava defensar la seva independència del bloc soviètic. Les conseqüències, tanmateix, són que el militarisme ha calat en la cultura iugoslava.

Iugoslàvia viu en un estat permanent de preparació bèl.lica, capaç de mobilitzar un alt percentatge de la població en qualsevol lloc del seu sistema defensiu a 48 hores de qualsevol atac. La instrucció militar als homes i les dones comença a l'escola i és també obligatòria la instrucció militar en el lloc de treball. Tots els ciutadans adults fins als 50 anys són obligats a treballar en alguna de les branques del sistema defensiu. Han de dedicar a aquest deure 1 o 2 dies cada any. Les dones no fan encara el servei militar, malgrat que això ha estat sotmès a discussió en els últims anys, però tots els homes majors de 18 anys són obligats a realitzar un servei bàsic de 12 mesos. Als estudiants d'ensenyament superior ja no se'ls concedeixen pròrrogues, i les exempcions a la mili només es poden concedir de vegades per motius familiars.

fondsmoc

BUTLLETA DE COL.LABORACIÓ ECONÒMICA

Voldria aportar la quota de _____ ptes. cada

☐ TRIMESTRE
☐ SEMESTRE
☐ ANY

per mitjà de ☐ domiciliació bancària
☐ en efectiu al Casal (de 6 a 9 del vespre)
☐ ingrés al compte corrent 939-14 Agència 546 de "La Caixa"

Per domiciliació bancària:

BANC _____ AGÈNCIA _____

CAIXA

POBLACIÓ _____ ☐ Compte corrent Núm._____

☐ Llibreta d'estalvi

fondomoc

Jo (Nom i cognoms) _____

autoritzo el pagament dels rebuts que al meu nom els presentarà el M.O.C. - CASAL DE LA PAU.

_____, a ____ de _____ de 19____

(signatura)

Envieu-nos les butlletes al Casal de la Pau, Carrer Cervantes, 2 principal 1ª, Barcelona 08002.
Telèfon 318.39.94

MOCS

ALT EMPORDÀ:
Apartat 37
L'Escala 17130

BAIX CAMP:
Ateneu Llibertari
C/Sant Vicenç, 3
Reus 43201

BAIX PENEDÈS:
Local de la Joventut
Vial de França s/n
El Vendrell

FRANJA D'ARAGÓ:
Apartat 55
Fraga (Osca)

LES GARRIGUES:
Granja Escola "Les Obagues"
Juneda 973/15.04.17

GIRONÈS:
ADAC
C/Auriga, 2
Girona 972/21.38.38

MARESME:
Apartat 100
Premià de Mar

SEGRIÀ:
Consell de la Joventut
C/Lluís Companys s/n
Lleida 973/27.37.16

VALLÈS ORIENTAL:
"El Gra"
Plaça de l'Església
Granollers

GRUP D'OBJECTORS DE CONSCIÈNCIA
DE LA JOVENTUT CATALANA D'ESPERANTO
Apartat 290 / 08200 SABADELL

fondomoc

M.O.C.
CASAL DE LA PAU
Cervantes, 2, Pral. 1.ª
Tel. 318 39 94
08002 - BARCELONA

EL MÓN ÉS UN MOCADOR

MOCADOR

SETEMBRE '87

NÚM. 3

Casal de la Pau
Cervantes 2 08002 Barcelona
T 318 39 94

COST: 60ptes

ICOM '87

fondomoc

TROBADA INTERNACIONAL A HOLANDA

DIP. LEG. B-12192-87

TROBADA INTERNACIONAL ALS PAÏSOS BAIXOS

El cap de setmana del 21 al 24 d'agost tingué lloc a la localitat holandesa de Barchem la Trobada Internacional d'Objecció de Consciència, ICOM '87. L'organització de la trobada anà a càrrec del moviment holandès d'objecció i assistiren representants de dotze països europeus: Grècia, Iugoslàvia, RFA, Holanda, Dinamarca, Bèlgica, Suècia, Noruega, França, Portugal, Finlàndia i l'Estat espanyol.

La representació de l'Estat espanyol, a càrrec del MOC d'Euskadi i el de Catalunya, contribuí decisivament a definir la línia del Congrés. Així, la nostra posició en contra dels serveis civils que proposa el govern i a favor de la difusió de la insubmissió, trobà un ampli recolzament entre els presents. Si bé a la majoria dels estats europeus els objectors són obligats a realitzar un servei civil, en aquests moments comencen a plantejar-se l'estratègia de la insubmissió total.

PAÏSOS BAIXOS

fondomoc

Entre els acords més importants que es varen prendre, nosaltres destaquem aquests quatre:

- en primer lloc, demanar que tots els estats que encara no ho han fet, reconeguin d'un cop el dret a l'Objecció de Consciència, d'acord amb les darreres resolucions de les Nacions Unides i el Parlament Europeu.

Aquesta omissió del dret a l'O.C. és especialment greu entre els països de l'Europa de l'Est, que rebutgen les esmentades resolucions per considerar que aquells organismes estan controlats per països capitalistes i les seves conclusions lligades als interessos del sistema .

- en segon lloc, en la mesura en què no és possible acabar amb la conscripció a curt termini i sense que renunciem a aquest objectiu,

cal aconseguir dels diferents governs uns serveis civils substitutoris del servei militar justos, dignes i adequats a les nostres reivindicacions a favor de la pau, que no suposin una discriminació ni molt menys una penalització dels objectors.

- en tercer lloc, cal aconseguir una coordinació i cooperació efectives entre els diferents moviments d'objecció d'àmbit europeu, que es tradueixi en la possibilitat de dur a terme activitats conjuntes.

- finalment, s'acordà que el país focus de la Diada Internacional de l'Objecció de Consciència del proper any fos Polònia. Això vol dir que el pròxim 15 de Maig tots els moviments d'objecció haurem d'esforçar-nos per explicar la situació de l'objecció a Polònia i realitzar alguna mena d'activitat reivindicativa a favor dels objectors polonesos.

Una altra de les decisions que es varen prendre aquell cap de setmana a Barchem és la que fa referència al país organitzador del proper ICOM '88. Si res no ho impedeix sembla que la propera trobada internacional d'O.C. es celebrarà a Iugoslàvia. Si voleu anar a Iugoslàvia a treballar per l'objecció, ja ho sabeu. D'aquesta i altres trobades internacionals, us informarem tan bon punt rebem alguna mena de notícia. La comissió internacional del MOC de Catalunya treballa intensivament en aquest sentit. Apa... Salut!

* *

Xavier Rius: «Me he ido porque estaba harto de luchar co[illegible]or»

El fundador de los Objetores denuncia la infiltración de «partidarios de la violencia»

Madrid/Guzmán García-Doncel y José Manuel Yáñez

Xavier Rius, uno de los fundadores del Movimiento de Objeción de Conciencia, ha abandonado esta asociación ante la actitud violenta de una parte de sus miembros del colectivo barcelonés. Rius declaró a YA que «estaba harto de luchar diariamente contra este sector, que ha acabado siendo más numeroso que el de los no violentos.»

El problema surgió cuando el Movimiento de Objeción de Conciencia barcelonés comenzó a impulsar la coordinadora Antimili y Milikaka, que contempla la objeción como parte de una política antimilitar entroncada en los programas de los partidos de izquierda más radicales. Alguno de los partidos de la coordinadora no sólo son partidarios del uso de la violencia, sino también de la lucha armada como medio de derribar el Estado.

Esta situación originaba según contaba **Rius** «*la aparición de un sector, cada vez con más fuerza, que era partidario de acabar las manifestaciones a pedradas. Por eso me fui, porque no quería participar en ello y porque estaba harto de enfrentamientos todos los días*».

El fundador del Movimiento de Objetores de Conciencia dejó bien claro que su marcha se debía a un problema local, que no afectaba al resto de España y que incluso en el MOC de Barcelona queda aún gente contraria al uso de la violencia. En su opinión, el movimiento se ha politizado, desvinculándose de su sentido original, reivindicar la objeción de conciencia por métodos no violentos, ya que forma parte del movimiento pacifista.

Rius negó toda posibilidad de crear una nueva asociación: «*como no quiero crear una escisión, simplemente me he apartado. Me he marchado esperando que cuando en octubre salga la sentencia sobre el recurso a la ley de objeción, presentado ante el Tribunal Constitucional, las cosas queden por fin claras. Ya veré qué decisión tomo después.*»

Apoyo a HB

Las tensiones se dispararon cuando algunos de sus miembros decidieron integrarse en los comités de apoyo a HB para pedir el voto en las últimas elecciones. Un sector importante, precisamente el que fundó el movimiento, señaló que esa actitud era contraria a la filosofía pacifista que dio origen al Movimiento y que mantiene en el resto de los países. Este sector consideró que el apoyo al terrorismo no tiene cabida en un grupo basado en los métodos no violentos y la búsqueda de la paz.

Esta situación es el resultado de un proceso interno fácil de seguir. Cuando se fundó el Movimiento los fines y los problemas estaban claros. Los métodos buscaban sensibilizar a la opinión pública, pero que no representaban alteraciones violentas del orden público. Tras los primeros años de la transición política española se produce la crisis de la extrema izquierda española. Se presentan listas conjuntas, pero se fracasa electoralmente. Algunos de los líderes, como **Francisca Sauquillo**, buscan acomodo en el PSOE, pero las bases se encuentran sin horizonte político y vital. Algunos de esos antiguos militantes de la ORT, de la LCR, de las diversas esciciones radicales del PCE, buscan una salida en movimientos ecologistas y pacifistas. Uno de los grupos en los que recalan es precisamente el Movimiento de Objetores de Conciencia. Pronto se ve que los nuevos militantes no coinciden ni en los métodos ni en los fines. De la objeción de conciencia se pasa al antimilitarismo y a la campaña antiOTAN. En cuanto a los métodos, las manifestaciones comienzan y terminan con fuertes enfrentamientos con la Policía. Aparecen los tirachinas, los adoquines, las quemas de coches y autobuses como métodos propios de grupos violentos. El radicalismo de los nuevos desplaza a la no violencia de los fundadores, y se llega hasta el apoyo a HB en las últimas elecciones. La subversión de medios y fines ha cumplido su ciclo concreto. La crisis más grave se ha producido en Barcelona, pero parece amenazar al Movimiento en su conjunto.

fondomoc

La nota que us reproduim a continuació es va distribuir a la premsa el mes de setembre:

FALSES ACUSACIONS AL M . O . C .

Els objectors de consciència vinculats al M.O.C. (Moviment d'Objecció de Consciència) volem, amb aquestes línies, desmentir i aclarir algunes qüestions de les notícies apareguées, aquests darrers mesos, en els mitjans de comunicació referents al Moviment.

S'han fet acusacions oportunistes, tergiversant la realitat i els fets, tot manipulant-los de cara a l'opinió pública.

Per tant cal puntualitzar que:

1)- El M.O.C. és un Moviment assembleari, sense dirigents ni jerarquies que el puguin representar com a tals.

2)- Ni el M.O.C., ni el Mili-KK, ni la C.D.D.T., no han donat suport a cap partit polític ni opció electoral.

3)- El M.O.C. forma part i està vinculat a la Coordinadora Pacifista i al Mili-KK com una organització, un moviment més o com la gent independent que hi treballa, sense haver d'assumir forçosament, per això, postures, propostes i estratègies d'altres organitzacions que són dins les mateixes coordinadores, en aquells temes no relacionats amb l'objecció de consciència i l'antimilitarisme.

4)- El fet de que se n'hagi anat un objector del M.O.C. no obre cap crisi al Moviment Pacifista.

5)- En el darrer Congrés (maig de 1986), el M.O.C. es reafirmà en adoptar l'estratègia no-violenta. És, per tant, l'esmentada estratègia, en aquests moments i ara per ara, el vehicle d'acció de les nostres reivindicacions i de lluita,...

... Mili NO !!! (Moviment d'Objecció de Consciència de Barcelona)

fondomoc

Rius, però no fa gràcia

Els qui escrivim en aquest mitjà de premsa anomenat MOCADOR també tenim dret, com els altres, a escriure el que ens passi pels nassos. Nosaltres, però, som de bona pasta i en lloc d'inventar-nos el que no sabem, com fan els altres periodistes sobre el tema que ens ocupa, optem per reflectir allò que ens fa gràcia i, ves per on, l'encapçalament d'aquest comentari ens ha fet gràcia.

En Xavier Rius, un dels militants més pencaires del MDC, va decidir fer baixa pública del "MDC-Barcelona" en no atendre aquest el seu requeriment de deixar de treballar amb MILI-KK, coordinadora anti-mili en la que com sabeu el MDC participa. Aquesta baixa pública es concretà a principis d'estiu en una nota enviada a tota la premsa local, en la que en Xavi hi feia una exposició de motius per explicar la seva actitud. Així s'inicià l'autèntic concert de confusions que, respecte al MDC, han orquestat pràcticament tots els diaris i ràdios; algun esquitx ua deu haver tocat possiblement, doncs tot l'estiu, tot, ha durat la cerimònia.

Si els arguments presentats per en Xavi no han estat originals, doncs molta gent del MDC els comparteix, si més no en el trans fons, sí que ho ha estat d'original la forma de causar baixa. És curiós d'observar aquesta manera peculiar, dins del moviment alternatiu, de fer les coses i de resoldre els conflictes, doncs d'aquí ha vingut tot l'enrenou periodístic: que si el MDC ha recolzat HB, que si el MDC és un grup violent... Una identificació del tipus MDC = violència, HB = Terrorisme, ens ha recordat aquella cantinela tradicional que diu que "en el fondo, todos son los mismos".

Tenim la impressió que a en Xavi tampoc li ha fet gràcia tot el que ha succeït, però el que sí esperem és que no hagi perdut el sentit de l'humor. Salut!

-BALLARINA (El temible)-

fondomoc

El Consell Nacional de la Joventut vol que els objectors facin el servei cívic a entitats juvenils

El Consell Nacional de la Joventut de Catalunya ha endegat una campanya per aconseguir que els objectors de consciència puguin fer el seu servei civil en entitats juvenils. Aquest fet té una especial rellevància si tenim en compte que el Consell Nacional de la Joventut aplega actualment, les 59 entitats juvenils més importants que existeixen al Principat. En aquest sentit, el president del Consell, Antoni Bruel, i el vice president, Salvador Causa, es van entrevistar el passat 19 de maig amb Manuel Oliba, Director General del Ministeri de Justícia encarregat de l'Oficina per a la Prestació Social dels Objectors de Consciència.

Fins ara han estat reconeguts com a objectors de consciència més de 18.000 joves, des de l'aplicació de la Llei d'Objecció aprovada al desembre del 1984. Manca encara un reglament que desenvolupi aquesta llei, que segons va anunciar fa unes setmanes el ministre Ledesma al Congrés dels Diputats, ni trigará gaire a publicar-se.

Servei civil en entitats juvenils

La llei d'objecció, en el seu article setè, reconeix la possibilitat que el servei civil dels objectors es realitzi en entitats no públiques, sempre i quan aquestes serveixin els interessos generals i no siguin lucratives ni vinculades a cap opció política. Per aquest motiu el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya es considera inclòs en aquest supòsit esmentat per la llei de poder organitzar el servei civil dels objectors, donat que és un organisme de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia, i que està reconegut com a interlocutor vàlid dels joves davant de l'administració.

El Consell Nacional es proposa aconseguir que aquest servei civil es faci en entitats juvenils, i que els objectors de consciència puguin triar el seu servei. El Consell valora positivament el servei civil en entitats perquè reforça la societat en el sentit més ampli i solidari i promou la cooperació i el treball social. També es considera positiu per a les entitats perquè s'afavoreix l'associacionisme, reforça les entitats i n'incrementa el contingut. També es considera positiu per al propi objector perquè li possibilita un servei civil conectat amb la realitat actual, realitzant d'aquesta manera un treball útil, formatiu i solidari.

La Campanya del Consell

El Consell Nacional de la Joventut de Catalunya ha posat en marxa una campanya basada en un seguit de punts. El primer és canalitzar les peticions de les associacions juvenils catalanes que vulguin acollir objectors. En aquest sentit cal dir que en el termini d'una setmana, el Consell ha rebut propostes de 16 entitats juvenils. Un altre eix de la campanya és pressionar l'administració perquè faci possible el servei en el si de les entitats juvenils. Amb aquest objectiu, el CNJC ha mantingut ja entrevistes amb responsables del Ministeri de Justícia, alhora que cerca avals de personalitats de la vida pública per canalitzar aquest servei civil en entitats. Igualment el Consell te previst demanar a totes les administracions responsables en matèria de joventut, que intervinguin per fer possible aquest servei.

Ens trobem davant un projecte molt interessant del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, que cal donar suport per a aconseguir que els propis objectors desenvolupin tasques en el servei civil que beneficien el propi jovent.

fondomoc

AVANT (Diari del PCC) 22-maig-87

Celebració del dia de les forces armades

Baralla entre guàrdia civil i veïns de Moià per una gimcana

AVUI

MOIÀ — La diada de les forces armades ha portat enrenou a Moià. Les escoles i moltes entitats de la vila es van oposar a un programa d'actes que havien organitzat militars d'artilleria i del COE. S'invitava tots els nois i noies de la població a participar en una gimcana on podien fer trets amb armes automàtiques.

L'alarma va començar quan divendres els militars van passar per les escoles a repartir uns fulls d'invitació a la mainada entre vuit i setze anys. Com a esquer, s'anunciava que hi podrien manejar prismàtics làser, pujar en jeep, tirar amb armes automàtiques, posar-se màscares antigàs o llançar-se amb un tele-fèric senzill per un pendent. Els mestres es van negar a repartir-ho.

Llavors es va començar una campanya per recollir signatures contra la gimcana militar, sobretot pel que fa a usar armes de foc amb trets de veritat.

La major part d'entitats de Moià i molts particulars van signar la protesta i la van presentar a l'Ajuntament perquè la tramités.

Mentrestant, els militars van repartir els fulls de propaganda a les botigues i directament a la quitxalla que passava pels carrers. Dissabte a la tarda, a l'hora que uns camions havien de recollir els menuts que volguessin participar-hi, un centenar de persones es van plantar davant l'Ajuntament disposats a impedir-ho. El capità va anar a parlamentar amb l'alcalde, Josep Montràs. Mentrestant, tres objectors de consciència es van ajeure davant els camions militars perquè no es poguessin endur la mainada. D'altres persones els donaven suport tot reclamant que no fessin l'expedició infantil cap al pantà —el lloc on s'havia de fer la gimcana i una xocolatada— fins que sortís l'alcalde.

Arriba la guàrdia civil

Un sergent va anar a telefonar a la guàrdia civil perquè els obrís pas. Quan van arribar els de la guàrdia civil, hi va haver estrebades i batzegades, segons alguns veïns, sense contemplacions per als presents. No van voler esperar que arribés l'alcalde. Un veí que ho filmava en vídeo va ser requerit a donar-los l'aparell.

Finalment, uns quaranta o cinquanta menuts van anar a peu al lloc de la convocatòria, el pantà, que és a un quilòmetre del poble. Hi van fer gimcana amb trasllat de peces d'artilleria i altre material, però sense fer disparaments. Allà van ser cridats per la guàrdia civil alguns dels veïns que eren a la plaça quan hi va haver els enfrontaments de dissabte.

Reproducció d'un dels fulls que els militars repartien divendres als nois i noies de Moià

fondomoc

AVUI, 16 de Juny

colaboraciones

Acerca de Ejército, del servicio militar y la objeción

En el EGIN del 18 de junio y firmado por Patxi Kidegoa se publica un artículo que entiendo es, de intento de respuesta a los planteamientos de Jarrai sobre el servicio militar. De este artículo podemos extraer, como idea central, la defensa de la objeción. En este sentido, va en la misma línea que los planteamientos realizados por el llamado Colectivo «Ta Sugea Taldea» en artículos anteriores. No estando de acuerdo con semejante planteamiento de la cuestión, vamos a entrar en la discusión ideológica y política, aunque mucho me temo que no voy a poder expresarme libremente e incluso que EGIN se puede ver obligado a censurarme para evitar caer en «apología».

El Ejército, el servicio militar y la objeción

Creo entender en Patxi Kidegoa el siguiente esquema de exposición: el Ejército español y su servicio militar atacan frontalmente a nuestro Pueblo como Comunidad Nacional y a los intereses de la mayoría de su ooblación. La respuesta es, en estos momentos, objetar. Porque, por ejemplo, ¿qué hacen los irlandeses y otras naciones oprimidas? ¿eh?, ¿qué hacen? Acabando con un ¿qué pasaría aquí si no fuera nadie?, ¿eh?, ¿qué pasaría? Y en medio de este esquema se ataca «como reformista» uno de los puntos de la alternativa a corto plazo de Jarrai, punto que se separa de los otros tres y que no se menciona que están englobados en la Alternativa KAS. Y para ponerle una guinda a esta exposición se nos dice implícitamente que el problema no reside en el aspecto estratégico de la cuestión, a largo plazo, sino que el problema es, exclusivamente, actual y que el problema no es «mili no» o «esta mili no», ni lo «que haríamos en otro tipo de sociedad», sino que el problema es, ante todo, qué hacer ahora.

De todo este esquema de Patxi Kidegoa tan sólo comparto, lógicamente, la primera idea: la función del Ejército español es impedir el proceso independentista vasco y evitar el paso al socialismo del pueblo vasco y del conjunto de pueblos del Estado. Discrepo en el resto de su argumentación que es, por lo demás, la argumentación de una de las corrientes del antimilitarismo que opera en Euskadi Sur. Yo entiendo que el esquema que debe seguirse para afrontar esta cuestión es justo el contrario que el que sigue Patxi Kidegoa: primero determinar claramente el aspecto estratégico del problema: ¿hacia dónde vamos? Luego determinar: en función de eso y según las condiciones reales actuales: ¿ahora qué hacemos? Yo entiendo que debemos caminar hacia el Estado vasco, Estado independiente, socialista, reunificado y euskaldun. El porqué sería motivo de otro artículo. Entiendo que todo Estado debe poseer sus propios aparatos de coerción, y entiendo que en la cuestión del Ejército el pueblo vasco debe caminar a levantar, estratégicamente, su propio Ejército. Todas las alternativas y pasos que demos con respecto al servicio militar deben enfocarse desde esa perspectiva. Ahí tiene su razón de ser una Alternativa Táctica de cuatro puntos que incluye la Capitanía General propia y el repliegue de los reclutas forzosos a territorio vasco. Porque ¿a qué estrategia político-militar obedece objetivamente la objeción? A una estrategia insurreccional, desechada en estos momentos en la lucha que desarrollamos en Euskadi, ya que aplicamos una estrategia de desgaste del enemigo cara a forzar una negociación política, o si se prefiere, aplicamos una estrategia de «guerra popular prolongada» en condiciones modernas y en el corazón del Imperialismo.

Ya que a Patxi Kidegoa le gustan las preguntas, yo quisiera que se me contestase a una. Vamos a suponer, lo que es mucho suponer, pues el Ejército español sigue por ahora sin estar vencido, que se consigue la objeción masiva de reclutas vascos del Ejército español. Esos reclutas no están un año fuera de casa: ése es un aspecto de la cuestión, de acuerdo. ¿Pero, si mirando otro aspecto, el Ejército español se hiciera profesional, efectivo, moderno? ¿Nos imaginamos si todo el Ejército, incluyendo su tropa, fuese como la guardia civil? ¿Es eso lo que se pretende implícitamente al defender la objeción? ¿De qué se trata aquí, de dar una salida personal, «que me libre yo», sin tener en cuenta toda una globalidad de lucha? Todos somos conscientes, me parece, del precio represivo que este pueblo pagaría luchando contra un Ejército de ese tipo. Y el enemigo está comenzando a tirar por ahí, con contradicciones, pero están comenzando. Y si alguien duda del coste represivo, que se lo pregunten a los patriotas del IRA que se tienen que enfrentar a un Ejército de mercenarios profesionales ingleses, no a un ejército de reclutas que no vale ni para hacer la instrucción, por cierto.

Entiendo que la objeción, opción respetable pero no asumible a mi entender, es ante todo una opción personal, se pretenda vender el caramelo de una manera o de otra. Lo que late en el fondo de la consigna objeción, se recubra o no de contenidos políticos, es una idea base: «librarse». «Que no vaya yo», dicen unos, otros incluso: «que tampoco vaya éste»: los hay que dicen: «que no vaya nadie». Por supuesto que es una manera de ver las cosas, pero yo al menos valoro que no es la manera en que un abertzale, un revolucionario vasco, las debe ver. En esta lucha nos estamos jugando bastantes más cosas que ir o no, año o año y medio al Ejército español. Nos estamos jugando nuestra supervivencia como pueblo y el construir una sociedad justa para la mayoría.

Sin dejar de lado la problemática concreta de los reclutas vascos, que es importante abordar, hay que dar una respuesta concreta, no demagógica, ni abstracta, ni «por cumplir», a estas preguntas: ¿a largo plazo Ejército Popular Vasco, sí o no? Si es que sí, ¿quién lo va a construir y de qué medios nos vamos a dotar, y qué fases debemos cumplir para llegar a tenerlo? Y ¿cuál es la importancia real en el marco de lucha y desarrollo de la Negociación Política del repliegue de reclutas vascos del resto del Estado a Euskadi Sur qué va a implicar ello para nosotros? Nunca olvidemos que el fin determina siempre los medios y las etapas intermedias. Hay que tener una unidad de objetivo.

Sin más por esta vez, dejando elementos por desarrollar y sin poder hablar claro del todo a causa del marco jurídico-político que padecemos en estos momentos, y como conclusión, entiendo que la alternativa del Movimiento de Liberación Nacional Vasco con respecto al Ejército español y su servicio militar, es la abanderada por Jarrai, a largo y a corto plazo.

JOSEBA
(Militante de JARRAI)

INFORME "TREMP"

La hipòtesi que avui avancem en primeríssima exclusiva, pot tenir els seus orígens als anys 60.

Com que els pobladors del Pallars, gent de bona fe i esperit hospitalari prepirinenc, estaven ja avesats a les onades de gent forana, els pallaresos no veieren amb mals ulls que en aquella època uns desconeguts, prou rics però, compressin uns terrenys al terme de Gurb.

Començaren per delimitar el seu territori amb filferros punxeguts i cartells de "prohibido el paso". A ningú no se li féu cap pedra al fetge per aquest fet, ans al contrari, senzills, però intel ligents, els autòctons, podien entendre que els nous amos necessitaven marcar una distància de les possibles curiositats, o fins i tot d'allò tan simple com d'una invasió fortuïta de bestiar.

Un cop a dintre, res més no se'n sap, només que aixecaren grans edificacions.

No cridà pas massa l'atenció el fet que els nou vinguts fossin joves i que en ocasions anessin vestits tots igual, roba forta de color verd-marró. Fins i tot hom podia pensar que era una mena de "campaments" d'activitats lúdiques i d'esbargiment, tan de moda en aquella època. Així quedà popularment el nom de campament.

Fou -amb nostàlgia- una bona època. La ciutat prosperà en el sector serveis. Per a alguns, principalment del ram alimentari, fou temps de vaques grasses, perquè de vaques i altres animals, grassos o magres, n'hi portaven molts, sota la consigna "aquí s'aprofita tot".

Aquesta situació favorable vingué a menys, caldria veure si a conseqüència o no de l'any 68. Hom passà a un eclipsament, i per no trobar-hi, de vegades no hi era ni el responsable de manteniment de tan magnífiques instal.lacions.

Però seguint la teoria del pèndul o de la història cíclica, d'ençà els primers anys 70 la cosa funciona més que mai, això sí, amb una certa variació en els objectius. Ara per ara té la funció, tan solidària i humanitària, de centre assistencial i alhora didàctic per a joves, principalment espanyols, amb poques possibilitats de triomfar professionalment a la vida; els quals surten d'allí amb la capacitat de cobrar una pensió digna a fi de mes.

Davant una empresa d'aquestes característiques, el poble, o millor dit, la ciutat de Tremp, s'obrí literalment als hostes. Així

destinà solars municipals a la construcció i posterior lloguer de vivendes, a baix preu al gran nombre de famílies, principalment famílies nombroses, els caps de les quals treballen de monitors-instructors dels joves abans esmentats.

Darrerament hi ha un "cert malestar" i hi ha qui pensa que aquests hostes estan massa mal acostumats, i que llur grau d'exigència va més enllà de les possibilitats. Van arribar a demanar un institut d'ensenyament per a llurs fills, quan la ciutat encara no en disposava de cap...

Posats a explicar menudències, xafarderies de rentador públic, podem dir que algun dia, millor dit, nit, hi ha hagut llesques entre nois del campament i gent de la comarca. Els mitjans de comunicació ja ens van fer ressò.

La bona gent ha començat a sospitar que alguna cosa important s'amagava al "campament", ja que després d'algun "petit conflicte" o quan algú estava descontent, tot seguit venia un reguitzell d'ofe riments i bona voluntat des de dalt. Així organitzaven concerts, espectacles, jornades per als escolars, cursets d'orientació amb brúixola... i molta participació en tot allò que es feia a la ciutat.

fondomoc

Com que la imaginació popular no té límits, comença a fer suposicions i a unir peces d'un trenca-closques. Hi ajuda encara més la televisió que aconsella, en la lluita antiterrorista, desconfiar de tot i de tots. I recorden que tot sovint vénen corrues de camions, o helicòpters i avionetes, que aterren directament a les seves instal.lacions, que de vegades aquests nois surten, carregats amb motxilles i fins i tot alguna escopeta, a fer passejades nocturnes.

Demostren disposar de molts diners, ja que ningú els ha vist mai demanar res. Així, per exemple, la setmana de llur festa major,

a finals de [illegible], esmercen generosament sense [illegible] més mínim. O a la festa de cloenda de curs, que també conviden els ciutadans, i fan venir als nostres més il.lustres representants polítics com el Rei, el ministre Narcís o el president Jordi. I tot això sense que el ciutadà hagi de pagar res d'entrada per assistir als actes i "vinos de honor". Algú important hi ha, sens dubte, al darrere.

Però el que més sobta és que un cop a l'any, el dia que diuen "jornada de puertas abiertas", i ensenyen les instal.lacions, hi ha moltes dependències d'accés prohibit, i que les visites estan sempre envoltades de rigoroses mesures de seguretat.

La gent, amb recel, ha començat a dir: "aquí hi ha marro".

En un clima de confiança, m'han insinuat que des d'aquestes humils pàgines fes una recomanació als il.lustres personatges convidats de cada any perquè vetllin per llur seguretat i es malfiïn d'aquest tipus de llocs i ambients, i caminin amb peus de plom per no sortir-ne amb plom a les costelles.

Ara bé, si algú expert en lluita antiterrorista, pogués confirmar que a les instal.lacions del campament s'hi realitzen activitats paramilitars, la ciutat de Tremp sabria reaccionar fent fora aquests hostes "non grats" pertorbadors de la pau ciutadana.

Els pobladors de la comarca fan també una crida a tota la gent de bona voluntat perquè els sigui solidària. De moment hi ha dues maneres de participar: una, prenent contacte directe amb la realitat, visitant el territori, Tremp i comarca (s'aconsella anar-hi amb tren amb la qual cosa es potencia la línia ferroviària, en perill de desaparició per raons deficitàries); l'altra, que si aquests contactes són amb gent de gènere femení, s'agraira el gest.

- Josep Manel Fondevila -
MOC - Segrià

Enrique Jiménez

Mili NO!!

Enrique Jiménez Martínez va néixer a Madrid. Vivia a Alacant fins el 27 de novembre de 1985 dia en que l'incorporaren al CIR de Figueirido (La Coruña) i més tard entrà a les COES, regiment nº 81, a la caserna d'El Cumial (Orense). Des del primer moment varen començar els maltractes generalitzats. Degut a una hepatitis ingressà a l'Hospital Militar de La Coruña durant 1 mes i mig i després de 2 mesos de llicència, el tres de juny de 1.986, decidí no reincorporar-se a la mili i declarar-se objector de consciència. Envià la declaració al CNOC la qual li fou denegada. Des d'aquest dia hi ha una ordre de busca i captura i ha estat amagat a casa de vària gent. Durant la darrera Assemblea del MOC (16 i 17 de maig) a Madrid es va estar treballant per tal de coordinar-se tots els grups de l'estat de cara a la Campanya pel dret a objectar a mitja mili. En línies generals, la Campanya volia denunciar tota la repressió que hi ha, cada cop més, a l'objecció de consciència, fent públic els objectors que la pateixen d'una manera més dura i directa. i mirar de pressionar, en la mesura del possible, el Tribunal Constitucional abans de la sentència.

1)- A finals de maig d'enguany:

- S'enviaren cartes als mitjans de comunicació a tot l'estat.
- S'enviaren cartes i telegrames al President del T.C. (individuals i dels grups que han donat suport a la Campanya. També grups internacionals).

2)- A mitjans de juny:

L'Enrique començà una sèrie d'aparicions als mitjans de comunicació de diverses ciutats de l'estat. A Barcelona arribà el 27 de juny. El 6 de juliol es celebrà una roda de premsa. EL PAÍS publicà un article i EL PERIÓDICO un breu. TVE a Catalunya li féu una entrevista i 3 o 4 ràdios difongueren la notícia. L'inici de les vacances d'estiu feren aturar momentàniament la Campanya. En cas de que la sentència del T.C. no reconegui l'objecció durant la mili, ben cert que hi haurà noves mobilitzacions. Ens espera, sens dubte, una tardor amb temperatures ben altes.

fondomoc

HASAÑAS BÉLICAS

fondomoc

"PLAZAS" DE SEUTA Y MELILLA...

CLARK SE PIERDE EN SUS PENSAMIENTOS, SIN REPARAR QUE UNA ESCUADRILLA DE AVIONES MOROS LE PISA LOS TALONES...

fondomoc

POR SUERTE, EL "PARACA" SE ABRE, PERO...

¿LOGRARÁ SOBREVIVIR CLARK EN TERRITORIO ENEMIGO?
¿RECONOCERÁ EL CONSEJO A DIRK COMO OBJETOR?
¿RECUPERARÁ DIRK EL AMOR DE NANCY SI LE PROMETE, POR LO MENOS, PASARSE AL A.O.C.?

¡NO DEJES DE LEER LA PRÓXIMA ENTREGA!

Ray 87

JORNADES ANTIMILI ORGANITZADES PEL MILIKK (dates per concretar)

Idea de les Jornades. Combinar aquests dies la projecció cap enfora del MILI KK i de la propera campanya de talles amb el debat i les perspectives del moviment antimili, essent aquest debat obert a tothom que vulgui participar-hi/afegir-se al nostre moviment. També ha de servir el debat per aprondir en el contingut de la nostra moguda. Les jornades són les jornades del MILI KK de Barcelona, però no obstant són obertes a tots i totes aquelles persones de fora de Barcelona i Catalunya que avui estan configuran l'actual moviment antimili. Convidem a tots el MILI KK i demes organitzacions antimili a assistir i participar als debats, i com a acte final es faria una reunió d'organitzacions antimili el diumenge per conèixer-nos més i intercanviar experiències i coordinar el coordinable, tractant d'obtenir uns lligams més estables entre totes les organitzacions.

Els actes. Es tracta de fer una convocatòria el mes amplia possible. Configuració de mitin. Explicar que és el mili KK. La mili, la situació de la objecció, el govern i la mili, i el paper que tenen els ajuntaments en el Servei Militar. Presentar la campanya contra la paricipació del ajuntaments a les talles.

Debats. El debats serien oberts, sense incripció ni res d'això. Hi hauria una llista de temes indicatius sobre els que presentar ponències i comunicacions. Aquestes serien exposades per blocs, més o menys afins i debatudes. En funció de les ponències i comunicacions rebudes s'articularia tecnicanent l'ordre dels temes a debat.
La idea sería no haver de publicar ponéncies per a tothom, sino que les compres qui l'interessessin, amb temps que també es tractar d'evitar el problema de muntanyes de paper que ningú llegeix.
El termini final d'admissió de poonències i comunicacions podria èsser l'1 d'octubre.
Temes indicatius.

- La lluita antimili. Perspectives
- La unitat del moviment antimili
- El moviment antimili i la objecció
- El moviment antimili i els moviments socials
- Objectius i formes de lluita antimili
- La lluita a les casernes
- Les reformes a la mili i al exèrcit. Límits i consequències
- L'antimilitarisme necessari
- La mili i les dones

Trobada de organitzacions antimili. L'objectiu es conèixer, aixi lo fonamental és tenir un primer contacte que ens perneti apropar-nos a la realitat del mov. antimili al conjunt de l'estat espanyol, i e funció d'això i tal com vagi la trobada podrem veure possiblitats d'establir lligams més estable, formes de coordinació, contacte, ...

Activitats paral·leles

Exposició permanent:

- Cartells
- Fotocòpies ampliades de retalls de diari interesants
- Fotos
- Plafons campanya Cesc Alenxandri i Miquel Rodriguez

Tenderols. Venda de materials, revistes alternatives, ràdios lliures,....
Secretària d'informació. Com objectar

- Cóm conectar amb mili KK,....

fondomac

PERSPECTIVES PER UN ANY QUE COMENÇA

Quan s'acaba l'estiu i arriba el setembre (encara que hi ha qui fa vacances fins l'octubre) és el moment de plantejar-se el que serà aquest any que comencem. Ara bé, una cosa és tirar plans sobre el que es vol fer i un altre tema és el que s'acaba fent veritablement. Hi han molts elements que a cops s'obliden a l'hora de projectar les activitats. Un dels defectes més notòris és el costum d'estirar més el braç que la màniga. Després d'un temps de descans com els mesos de juliol i agost tothom arriba amb les bateries carregades i sembla que ens hem de menjar el món. També és veritat que ens trobem amb casos de qui aprofita l'estiu per desconnectar definitivament, tal vegada massa "cremat" per la feina del curs anterior. Però els que ens retrobem de nou semblem oblidar el que un cop radera l'altre hem anat constatant: que som "quatre i el cabo" (amb perdó); que amb prou feines comptem amb altres mitjans que el nostre esforç propi i que l'antimilitarisme lluny de ser un joc o un passatemps representa enfrontar-se amb l'estructura de poder més afermada i amb uns recursos il.limitats. Plantejar-se uns objectius inabastables moltes vegades no condueix a altra cosa que al desànim i al trencament de grups i de nuclis d'objectors. I, per contra, la consecució d'alló pel que s'ha estat lluitant reforça el moviment. ¿Com oblidar la sortida de la presó d'en Cesc Alexandri o d'en Miquel Rodriguez?

Però hi ha cops en que són els imprevistos els que marquen les pautes de funcionament. Precisament aquest any i mig últim s'ha anat a remolc de les situaciuons generades pels empresonaments primer d'en Cesc i posteriorment d'en Miquel que han impossibilitat, per exemple, tirar endavant la tradicional campanya d'objecció fiscal.

Aquí entrem, doncs, a valorar el paper que té l'Estat en modificar les previsions marcades. Fins i tot hi havia qui comentava, durant la campanya pels objectors en presó, que tan sols que hi hagués un objector tancat permanentment això hipotecaria tot el treball que se suposa ha de desarrollar una organització com el MOC. I l'experiència ens ho ha demostrat en aquest any i mig de campanya.

Hi han altres factors, com les iniciatives que pugui pendre l'administració, que tot i que són plenament previsibles no se sap mai quan es duran a la pràctica: la sentència del Tribunal Constitucional, la publicació del Reglament sobre la PSS, el famós decret que ha d'amnistiar els vells, etc. Això comporta una avantatge: sabem que un dia o altre hauran de caure i mentres, a l'espera, podem preparar tot tipus d'estratègia per afrontar la situació. Però. per contra, té un perill: lluitem contra quelcom que encara s'ha de concretar i que, al final, ens pot arribar a aborrir. Tots debeu conèixer el conte del pastor i el llop: el pastor cada dos per tres feia bromes a la gent del poble dient que el llop atacava i el dia que veritablement es va presentar ningú no li va fer cas. El final ja us el podeu imaginar. No m'agrada gens pensar que al moviment d'objecció li pugui arribar a passar el mateix.

Amb la posada en marxa de les PSS ens trobem, poc o molt, en una situació semblant. Aviat farà tres anys de la publicació de la Llei i ni la menor noció de quan es posaran en marxa les Prestacions Socials Substitutòries. I hi ha qui es comença a mirar amb escepticisme tot aquest montatge pensant que el llop no vindrà mai. Abans de l'estiu tenia que sortir la sentència (paraules del President del Tribunal Constitucional) i... res. El mes d'agost "La Vanguardia" anunciava que al setembre el Consell de Ministres aprobaria el Reglament i de moment no se'n sap res. A més, quina idea és aquesta de treure el Reglament sense tindre publicada la sentència del Constitucional que, se suposa, ha de modificar la Llei. Perquè ¿si la Llei no s'ha de modificar per quin sant porten els del Tribunal dos anys i mig romancejant?. Per acabar ara diuen que si, que segur, que la Sen-

fondomoc

tència sortirà aquesta tardor.

Aquest retard en la posada en marxa de la PSS, de totes maneres, ens beneficia més que no el contrari. Des de març d'aquest any que a València ens vàrem trobar la gent del MOC per començar a treballar sobre el tema poc a poc es van afermant posicions. El discurs sobre la insubmissió no sols augmenta en amplaada sinó també en profunditat. Cada cop s'arriba a més gent però, també, cada vegada més s'aprofundeix en tots i cada un dels aspectes que comporta la negativa a la PSS. I, evidentment, com més temps ens vagi donant el govern més avançarem.

Ja no es tracta tan sols de fer entendre la nostra posició dins del món proper dels grups més afins (les famoses organitzacions radicals i alternatives) sinò que s'ha d'incidir en el mateix origen del conflicte. Allà a on, se suposa, s'han de realitzar les PSS: entitats socials i juvenils, principalment. Aquest espai pot ser molt sensible a les nostres propostes pel simple fet que en el seu propi interior hi ha qui es troba afectat per la problemàtica del servei militar-PSS. Les primeres experiències en aquests camps són prou optimistes i a llocs a on el tema es troba més avançat ja dona els seus fruits: a Navarra el President del Consell de la Joventut d'àmbit provincial és el representant del MOC.

A part, i ben lluny, queden les entitats depenents poc o molt de l'administració (Creu Roja, ICONA, Protecció Civil, etc.). Amb elles, empapades de lògica d'Estat practicament és impossible qualsevol tipus de discurs. Però el caire autoritari i militarista amb que s'organitzen ens facilita molt les coses.

L'interrogant, però, es manté. Es difícil endevinar com progressarant els esdeveniment. Tot aquest periode de preparació que en aquests moments estem desarrollant s'en pot anar a "can Pistraus" amb el famós Decret que passi a tots els objectors vells (?!) directament a la reserva. Però això ja són figues d'un altre paner.

fondomoc

JUDICIS ALS OBJECTORS

Tal vegada algú s'enrecordi d'un antic MOCADOR (quan llavors es deia MOC Informatiu) de principis d'aquest any quan parlàvem de dos judicis: un a l'Abel Lacoma i l'altre a en Jordi Pinya i en Xavier Costa. Doncs bé, sis mesos després ens trobem amb que es tornen a repetir els judicis que estaven pendents de recurs (el primer) o que en un primer moment s'havia suspès (el d'en Jordi i en Xavier).

Cas Abel Lacoma.

Com ja us explicàvem en aquella ocasió aquest judici partia d'una acció realitzada en el marc del Saló de la Infantesa i la Joventut que cada any es realitza entre Nadal i Reis a Barcelona. Per allò de la difusió del "espiritu castrense" els militars monten la seva parada amb tota la parafernàlia d'armament, maquinària i pistes americanes amb la intenció de cridar el màxim l'atenció a la mainada que assisteix al Saló.

Ja feia una sèrie d'anys que, en el contexte de la campanya que es desarrolla per aqueles dades en contra de la joguina bèl.lica, el personal del Casal feia la seva aportació a tan magna demostració amb la realització d'accions allà mateix a on es trobaven els militars. El tipus d'acció variaba segons l'any i els ànims dels que la tenien que realitzar. Així ens trobem en que alguns cops tan sols s'havia anat a repartir octavetes. Però el dia en qüestió (que si no anem malament de comptes era a principis de l'any 1986) la proposta era més agosarada i s'anava preparat amb pintura per enpotinar-lis tota la maquinària. La qüestió va ser que a l'hora de la veritat no tot es va desarrollar tal com estava previst i la PM i membres de les COE que eren presents varen pendre la iniciativa i fustraren l'acció. Amb la sort (o desgràcia, segons s'entengui) que el qui va volguer immovilitzar a l'Abel es va posar l'uniforme desgraciat de pintura... Ja la tenim "armada" !! El nostre "heroi" es va passar una bona estona a comisaria, si no vaig malament de memòria tota una nit.

Doncs bé, al cap d'un any hi va haver el judici al Jutjat d'Instrucció número onze de Barcelona. La sentència del dia 21 de gener del 87 declarava absolt a l'Abel del delicte d'atemptat i de la falta de lesions de la que s'acusava.

De totes maneres la cosa no va acabar aquí car el Ministeri Fiscal va presentar recurs d'apelació el 5 de febrer que es va veure el 13 de luliol d'enguany davant el Tribunal de la Secció Segona de l'Audiència Provincial de Barcelona.

Aquí cal realitzar la primera crítica al funcionament del MOC. Sigui perquè era l'estiu i la gent ja era de vacances o sigui pel fet que la informació no va circular com tenia que ser-ho, el cas és que el dia en qüestió no hi havia ningú al judici. Llavors no ens hem d'estranyar del que va passar:

"FALLAMOS.- que, ESTIMANDO, en cuanto ESTIMAMOS (és que ens estimen molt) el recurso de apelación, interpuesto por el Ministerio Fiscal, contra la sentencia ditada por el Sr. Jues de Instrucción número once, de los de Barcelona, con fecha veintiuno de enero último, en los autos de que el presente rollo dimana, con REVOCACION de la misma, debemos CONDENAR y CONDENAMOS al acusado Abel Lacoma López, como autor responsable de una falta de vejación injusta, prevista y penada en el número 5º del artículo 585 del Código Penal, a la pena de CINCO MIL PESETAS DE MULTA, con arresto sustitutorio de un dia, por cada mil, o fracción de esta suma que dejase de satisfacer, y al pago de las costas proceles correspondientes al juicio de

fondomoc

faltas, así como a que indemnice a Mauro Jimenez Carrera, (aquest és el PM que va quedar pringat), en la suma de tres mil pesetas, absolviéndole del delito de atentado de que fua acusado, con costas de oficio"

Poca cosa més a dir. Tan sols reflexionar sobre el "tanto" que ens han marcat i que, tal vegada, no hagués passat si la penya hagues badat.

Cas Jordi Pinya i Xavier Costa

Aquest ja és un altre cas. Els orígens es centren en la primera acció de les que es va realitzar al llarg de la campanya per en Cesc Alexandri. El dia 22 d'octubre, quan en Cesc ja duia dos dies de vaga de fam, es va ocupar un pis al carrer Mallorca que pertany al Ministeri de Defensa. L'acció va durar un parell o tres hores que, un cop finalitzades, va acabar amb la intervenció de la Policia Nacional. Les conseqüències: lesions pròpies en aquests casos; tres o quatre van acabar a l'Hospital Clínic a que fossin curades de les patacades rebudes (cops de puny, patades i estirades pels cabells) i amb el dictamen dels metges es van presentar al Jutjat de Guàrdia a formalitzar denúncia. Mentres un parell de "privilegiats" d'entre les gairebé vint persones que ocuparen el local van acabar a Comisaria d'on caren sortir al vespre. Aquests, ja ho debeu haber endevinat, eren en Jordi i en Xavier.

Posteriorment hi va haber el primer intent per part del Jutjat de Districte número 3 de fer el judici. Però la defensa va exigir que en el mateix es veiessin també les denúncies presentades pels mateixos fets contra la policia. D'això ja us en varem parlar en un MOC Informatiu. Es va tenir que suspendre el judici i es va tornar a convocar a finals de juny. En aquella ocasió es va demanar l'aplaçament per problemes d'assistència d'un dels encausats. La nova vista va quedar senyalada pel dia 15 de setembre.

Hi havia el temor en que celebrar-se el judici quan la gent encara molts tenien que tornar de vacances podria ser contraproduent. Però en el dia del judici vam aconseguir que hi haguessin una vintena de persones.

Poder desconeixeu com funciona això dels jutjats de districte. Però per fer-vos una idea dirvos que nosaltres teniem el nº 15 de judici i que a les deu del matí varen començar amb els primers. Doncs bé, a dos quarts d'onze varem entrar a la sala. O sia: 14 judicis en 30 minuts !!

Es va començar el judici i el primer en declarar és un "nacional". El fiscal, fent ostensió de conèixer el cas, li demana que expliqui com va anar allò de l'ocupació del Govern Militar!!... Li van tenir que explicar de que anava la cosa i quan va començar a respondre el "naci" va resultar que practicament no havia vist res i molt menys agresions i resistències a la policia, criteri amb que es basa la denúncia. Quan va començar l'interrogatori en Fcesc. Arnau (l'advocat d'en Xavier i en Jordi) resulta que ni el policia ni la jutja entenien el català. Però això no tenia que ser problema i van requerir els serveis d'una noia que debia estar passant sentències a màquina.

Posteriorment la jutja va cridar a "Jorge" Pinya i "Francisco Javier" Costa que no eren presents. A la fi es va descobrir que demanava per en Jordi i en Xavier. Aquest, quan li va tocar el seu torn, va protestar per la feina realitzada per la traductora que no es cenyia exactament al que es deia. Com que no es disposava d'un traductor jurat de la Generalitat varem quedar que, mentres el buscàvem, ho deixàvem córrer que es feia tard i que ja ens veuriem un altre dia.

CONTINUARA...

fondomoc

fondomoc

Michalis Maragakis, l'objector grec del que us parlàvem en l'anterior número de MOCADOR, ha estat condemnat a 14 mesos de presó en el judici que va tenir el 4 de juny passat. Que no s'estranyi el personal del Consulat si qualsevol dia ens tornem a presentar!!

ASSEMBLEA MOC-BARNA

Com us podeu imaginar coneixent l'eficiència del MOC, l'assemblea de Barna de finals de juny es va realitzar sense complicacions. Per tots aquells que no vau poder participar-hi, publiquem aquí quelcom semblant a un resum.

De bon matí i com a introducció o rodatge per a desempellegar-nos de les lleganyes i la mandra cerebral, vàrem començar amb un joc de simulació consistent en: ens vam dividir (els assistents) en tres grups (govern, opinió pública i MOC) que havíem d'actuar tal i com pensàvem que podia fer-ho en el futur el grup que representàvem. Un cop finalitzat vàrem valorar els resultats, però sobretot el paper que havia jugat el MOC, el qual (crec jo) era lamentablement conegut des del cafè amb llet del matí. En la crítica al MOC es va destacar que anés a remolc de les circumstàncies, deixant sempre la iniciativa al govern.

Després vam dinar... patates, enciam, no, enciam i calamars, o potser era pollastre? Bé, crec que de totes formes els ànims van tornar i el rotet ens va sortir.

Per la tarda vàrem començar amb un debat que semblava havia de ser tortuós, però gracies a Déu o similar va resultar bastant fructífer. Potser a diferència d'altres assemblees, des de el principi i degut al joc de simulació (el seu resultat), tots els participants vàrem veure que l'important era sens dubte que el joc fos realment un joc i no esdevingués realitat, per tant l'important era intentar preparar el millor possible l'estratègia o el que sigui abans de la sentència del tribunal: tenir el màxim de garanties i cobertura per l'insubmissió, el màxim d'insubmissos, de recolç exterior (sindicats, sectors professionals afectats, objectors post-mili, opinió pública...).

D'alguna manera, tots els altres temes tractats van estar supeditats en funció de com posar en pràctica l'estratègia, i és precisament pels resultats que van sortir que es pot valorar com a positiva l'assemblea. Els resultats pràctics són les comissions que es van crear i que fins ara funcionen bastant bé; una de premsa, una econòmica, una altra d'accions (que es proposa valorar les accions realitzades i estudiar i proposar quines són les que són més positives

fondofmoc

i interessants). Un altre resultat pràctic fou la tirada endava-nt un altre cop dels grups de barri, amb tot el que de positiu suposa això: descentralització del Casal, noves vies de difusió i de vinculació personal, etc. Totes aquestes feines no deixen de ser d'organització interna, feines imprescindibles perquè segueixi funcionant quelcom, però tot i això tots els esforços i col.laboracions són pocs.

A l'assemblea van sortir molts altres temes i idees, algunes d'elles força velles però en general força interessants: feines com contactar amb els sindicats per aconseguir el seu recolzament; o crear una comissió de difusió per fer xerrades a instituts, organitzacions, etc; millorar l'exposició dels lo anys d'objecció i fer-ne d'altres; o l'elaboració de material nou (com un dossier que es prepararà amb informació general sobre objecció). Una altra feina interessant és la de potencia-r l'objecció post-mili, una objecció que no comporta gaires responsabilitats i tanmateix és bastant minoritària i desconeguda. També es decidí engegar una campanya per desprestigiar les institucions que pretenen acollir objectors per realitzar la PSS o, si més no, fer-los saber la nostra existència i teories.

I bé, moltes més feines, més generals com la dona i l'exèrcit, l'antimilitarisme, l'objecció fiscal... Bé, molt de "curro" que de vegades ja s'ha treballat en un moment o altre i que encara es treballa, però a un ritme molt lent.

Potser per tenir més col-laboradors hauríem d'establir alguna mena de reclutament obligatori entre vosaltres, però trobo en a-quest mètode algunes contradiccions amb els nostres principis. És una llàstima. Apa... fins a una altra assemblea, oi que sí?

- Marc Meloén -

fondomoc

LLIBERTAT ERIC HEBERT !! missatge de la revista "Avis de Recherche"

A la presó de Loos-les-Lille hi ha 1130 presos i 2000 rates. Els 1130 presos ocupen 535 cel.les. Les rates ocupen el passadís de control i la cuina. En aquesta presó -d'altra banda denunciada pels mateixos guardians com una de les més insalubres en tot l'estat francés- l'Eric Hébert, jove pacifista de 25 anys, hi és empresonat des del 10 d'abril passat. Acusat per rebuig al servei militar, seguint les seves conviccions llibertàries, ha estat condemnat a 14 mesos de presó sense ajornament.

Discretamenrt hostatjat a casa d'uns amics de París, en Laurent-Nicolas Tammam, de 28 anys, espera amb por i frisança, la condemna a 1 any de presó. La seva apel.lació, feta 2 dies massa tard, va ser rebutjada pel Tribunal en sessió del 26 de maig de 1987. Conseqüentment en Laurent-Nicolas serà arrestat d'un dia a l'altre i serà conduit a la presó de Fresnes, la qual té actualment un excés de presoners. En aquesta mateixa presó va morir en Selliah Chandabrosse després d'una vaga de fam de 6 mesos de durada.

500. Gairebé són 500 els qui, com l'Eric i aviat en Laurent-Nicolas són a les presons franceses. Quin crim han comès?. Ells no van voler fer el servei militar. Es pot coincidir o no amb les seves conviccions. Però només hi cap la indignació davant de les condemnes absurdes i rigoroses que els hi cauen al damunt.

Si tu, com nosaltres, consideres que aquesta situació és inaguantable, ajuda'ns i dona'ns el teu suport a les seves aspiracions. Cadascú a la seva manera: escrivint una declaració, ajudant econòmicament en les campanyes de solidaritat. O bé, escrivint personalment un escrit encoratjant-los.

Eric Hebert: 14 mesos a la presó

Arrestat el 9 d'abril a la sortida del treball, l'Eric, jove activista de la Unió Pacifista de França i de la Federació Anarquista, va rebre condemna de 14 mesos de presó el dia 1 de juliol. El seu advocat va presentar apel.lació a la sentència i l'Eric, novament, haurà de presentar-se davant del tribunal. És per això que s'ha obert un dossier de solidaritat per lliurar-lo al president del tribunal el dia del procés. Urgentment envieu telegrames i missatges de solidaritat que puguin ser inclosos en aquest dossier.

No oblideu d'enviar postals a l'Eric der donar-li ànims:
ERIC HEBERT
mat. 27372
Maisson d'arrêt de Loos
2 Avenue du Train de Loos
59374 LOOS-LES-LILLE (França)

Us donem l'adreça dels autors d'aquesta petició:
"AVIS DE RECHERCHE"
BP 53
75861 PARIS Cedex 18 (França)

Laurent-Nicolas Tammam: 12 mesos de presó

Condemmat a 12 mesos per rebuig al servei civil té, avui, només una possibilitat per evitar la presó: el perdó presidentcial. Escriviu a:
Monsieur le Président de la Republique
Palais de l'Elysée
75008 PARIS (França)

Paul-Nicolleau: pendent d'arrest

Al març del '87 va rebutjar servir a l'exèrcit i en aquest moments es buscat pels gendarmes i sembla que el seu arrest és cosa de dies. Amb la finalitat d'omplir un dossier de solidaritat pel seu futur procés esperem els vostres escrits de recolçament. Escriviu a "Avis de Recherche"

fondomoc

FULL DE VINCULACIÓ

Un dels primers objectius que ens hem marcat al confeccionar i fer-vos arribar el MOCADOR és que pogueu estar al corrent del que fem i desfem la gent del MOC i de la situació de l'objecció en general. Però també una altra funció és la de que vosaltres pogueu participar-hi de la manera més intensa, implicant-vos en el treball. Per això us fem arribar les adreces dels diversos grups de comarques i us demanem que contesteu a una sèrie de qüestions que ja us vàrem plantejar en el primer número i que, transformades, us plantegem de nou en aquest.

Però un altre element important és l'ajut econòmic. Amb el MOCADOR no pemsem salvar l'economia del MOC, però un dels objectius mínims és que sigui autosuficient. Si cada una de les persones a les que arriba el butlletí ens fes arribar ni que fossin vint miserables duros mensuals us podem assegurar que no patiriem tant.

Així, doncs, animem als que us arriba el MOCADOR per primer cop que ens feu arribar aquesta butlleta de vinculació per poguer-lo seguir rebent. Als que us heu vinculat però no col.laboreu econòmicament us animem a fer un patit esforç i a amollar calé. Finalment recordar als que us vàreu comprometre a cotitzar através del Casal o del compte corrent a fer-ho efectivament.

I, a un altre nivell, us volem engrescar a tots plegats per que ens feu arribarnotícies per publicar, amb la qual cosa ens estalviareu molta feina a la redacció.

MERCÈS I PETONS

Comissió d'Hisenda i Altes Finances

fondomoc

DADES PERSONALS:

nom i cognoms .....

adreça: carrer ..... nº .....

població ..... barri i Dte. postal .....

..... comarca ..... tfn. .....

"SITUACIO MILITAR": Exempt/a

No allistat o allistat sense declarar-se objector

Declarat objector: a la reserva
pendent de la PSS

PARTICIPACIO EN EL MOC: Econòmicament (emplena la butlleta)

Activament. Subratlla els àmbits que més t'interessen: -Treball de comarca, local o barri.-Difusió de l'objecció.-Objecció fiscal.-Anti-mili (Mili kk).-Publicacions (Mocador). -Antimilitarisme.-Accions.-Jurídic.-Altres:.....

DADES PROFESSIONALS: Tot allò que saps fer o has estudiat i pot ser d'utilitat pel MOC: idiomes, dret, informàtica, música, dibuix o disseny, fusteria, disposar de furgoneta o avió, contactes interessants (amb el SIM o el Mossad), alpinisme, cuina, etc., etc.....

OBSERVACIONS:

BUTLLETA DE COL.LABORACIÓ ECONÒMICA

Voldria aportar la quota de _____ ptes. cada

- ☐ TRIMESTRE
- ☐ SEMESTRE
- ☐ ANY

per mitjà de

- ☐ domiciliació bancària
- ☐ en efectiu al Casal (de 6 a 9 del vespre)
- ☐ ingrés al compte corrent 939-14 Agència 546 de "La Caixa"

Per domiciliació bancària:

BANC _____ AGÈNCIA _____

CAIXA

POBLACIÓ _____ ☐ Compte corrent Núm._____

☐ Llibreta d'estalvi

Banc o Caixa domiciliat al carrer _____ Núm._____

de _____.

Jo (Nom i cognoms) _____

domiciliat al carrer/plaça _____

número _____ pis _____ de _____

autoritzo el pagament dels rebuts que al meu nom els presentarà el M.O.C. - Casal de la Pau.

_____, a _____ de _____ de 19___

(signatura)

fondomoc

PROPOSTA D'AGERMANAMENT AMB EL MOC DE TOLOSA

Era una càlida tarda del mes de Juny. Al Casal de Barcelona els objectors, infatigables i neguitosos, intentàvem dur a terme la nostra honrada i abnegada tasca al servei de l'objecció i l'antimilitarisme. Malgrat la forta i intensa calor els nostres ànims no defallien, el nostre esperit no flaquejava. Àrdua però gratificant era la tasca al servei de l'objecció de consciència.

Entre la correspondència d'aquell dia, una carta procedent de Tolosa de Llenguadoc, terres occitanes, que ens adreçava el Moviment d'Objecció (M.O.C. també) de l'Estat francès. El motiu? Per una banda, algunes informacions sobre l'objector Philippe Laricq i les activitats del 15 de Maig; per altra banda, una proposta molt interessant que més endavant us exposarem.

Resulta que el 15 de Maig els nostres veïns es solidaritzaren amb els objectors de Grècia, Iugoslàvia, França i l'Estat espanyol. Amb motiu d'aquesta diada, van fer una mena de desfilada teatral pels carrers de Tolosa, en la qual els qui representaven els objectors empresonats anaven lligats i emmordassats. A més a més, els actes del 15 de Maig els van estendre a tota aquella setmana i sembla que els mitjans de comunicació francesos es feren ressò. També ens explicaren en la seva carta quina és la situació de Philippe Laricq, un objector insubmís, sobre el qui us informarem en propers Mocadors.

I ara... la proposta dels tolosencs: els nostres col.legues ens proposen una mena d'agermanament entre el seu MOC i el nostre. Aquest agermanament consistiria en l'intercanvi periòdic d'informacions i la solidaritat amb els respectius objectors empresonats, que es podria traduir en la mútua remissió de signatures a favor dels insubmissos i altres iniciatives.

Aquest agermanament no és, evidentment, tan espectacular com aquella unió carnal entre en Colom i la senyoreta llibertat, però creiem que la proposta del MOC de Tolosa és molt interessant i estem convençuts que, si més no per part nostra, la podrem tirar endavant sense cap mena de traumes. D'acord Tolosa!

fondomoc

rigueu, rigueu que ja veureu...

MOCS

ALT EMPORDÀ:
Apartat 37
L'Escala 17130

BAIX CAMP:
Ateneu Llibertari
C/Sant Vicenç, 3
Reus 43201

BAIX PENEDÈS:
Local de la Joventut
Vial de França s/n
El Vendrell

FRANJA D'ARAGÓ:
Apartat 55
Fraga (Osca)

LES GARRIGUES:
Granja Escola "Les Obagues"
Juneda 973/15.04.17

GIRONÈS:
ADAC
C/Auriga, 2
Girona 972/21.38.38

MARESME:
Apartat 100
Premià de Mar

SEGRIÀ:
Consell de la Joventut
C/Lluís Companys s/n
Lleida 973/27.37.16

VALLÈS ORIENTAL:
"El Gra"
Plaça de l'Església
Granollers

GRUP D'OBJECTORS DE CONSCIÈNCIA
DE LA JOVENTUT CATALANA D'ESPERANTO
Apartat 290 / 08200 SABADELL

fondomoc

M.O.C.
CASAL DE LA PAU
Cervantes, 2, Pral. 1.ª
Tel. 318 39 94
08002 - BARCELONA

Ens moquem en la sentència

MOCADOR

Casal de la Pau
Cervantes 2 08002 Barcelona
T 318 39 94

HIVERN 87
Núm.4

DIP. LEG. B-12192-87

COST: 60ptes

fondmoc

L'ANUNCI QUE NO PUBLICÀ
EL DIARI DE BARCELONA

SUMARI

informe: l'objecció a sud-àfrica . . . pàg 3
jornada sobre insubmissió a Tolosa . . pàg 9
assemblea del m.o.c. a Madrid . . . . pàg 10
3ª assemblea d'objecció fiscal . . . . pàg 12
repressió . . . . . pàg 15
"hasañas bélicas" 2 . . . . . pàg 16
judici al m.o.c. d'Iruñea . . . . . pàg 18
judici a en Xavier Costa i Jordi Pinya pàg 19
I jornades de joves per l'alliberament gai . . . . . pàg 20
I edició de narracions, il.lustracions i còmics antimilitaristes inèdits . . pàg 22
"carta a casa" . . . . . pàg 24
debat a l'Egin . . . . . pàg 26
sobre el Diari de Barcelona . . . . . pàg 27
full de vinculació . . . . . pàg 29
acampada contra la caserna a Rajadell. pàg 31

A TÍTOL D'EDITORIAL

La diferència entre un periòdic diari i un butlletí com el MOCADOR es troba en el fet que mentres el primer es manté el dia de les notícies el segó, que surt quan surt, té més una funció "evangelitzadora" (i perdoneu l'expressió) que no d'actualitat. La prova: en el temps transcorregut entre l'exemplar que ara tens a les mans i l'anterior ha passat de tot. Així com ens trobem en moments en que la situació de l'Objecció de Consciència no s'ha modificat en molts mesos, entre l'octubre i finals de novembre, que és quan es comença a distribuir el MOCADOR nº 4, ens ha arribat un projecte de Reglament a punt d'aprobar (sinó ho és ara mateix); s'han publicat unes declaracions provinents del Ministeri de Justicia anunciant la disponibilitat de 3.500 places per començar les PSS i, finalment, a sortit a la llum la tan esperada sentència del Tribunal Constitucional sobre els recursos de l'Audiència Nacional i del Defensor del Poble. No ens posarem aquí a qualificar una cosa que no té nom. De totes maneres cal reconèixer que l'esmentada sentència té un seguit de virtuts: ens carrega de mala llet; ens emplena d'arguments per seguir treballant contra la llei; i, finalment, situa en contra del text legal a tota l'opinió política. Incloient la mainada socialista, amb els andalusos que ja han començat a recollir 500.000 firmes contra la llei d'objecció. Això, agafat tot junt, ens ofereix una bona perspectiva per tot el treball que es prepara: la campanya d'insubmissió. Es preparen temps durs, a on és molt important tocar de peus a terra i conèixer els límits de les nostres possibilitats. Ens trobem davant el difícil dilema de tenir que trobar un camí que no claudiqui amb una administració que no ha volgut cedir. Però a l'hora hem de mantenir l'entusiasme d'una iniciativa com la Declaració Col.lectiva. I per sobre de tot això recordar que la lluita contra la Llei d'objecció i el reclutament obligatori no és un objectiu en si mateix, sinó un pas més en un treball molt més a llarg plaç. Experiències com la del Referèndum de l'OTAN s'han de tenir present per saber valorar les coses en la seva justa mesura.

fondsmoc

INFORME: L'OBJECCIO A SUD-AFRICA

Entre la presó i l'exili

SudÀfrica figura avui en dia com el desè major productor d'armes del món. Tota l'economia es troba orientada cap a la guerra. Tots els sectors "estratègics" (els comercis armamentistes, acer, electricitat, transport, etc.) es troben en mans estatals i aquestes mitjançant llei directament a les exigències militars.

Les guerres a SudÀfrica

SudÀfrica manté avui tres tipus de guerra:

El règim sudafricà veu el seu més gran enemic en el comunisme. Aquest és un eufemisme que s'aplica pràcticament a tota forma de resistència contra el règim racista, però, sobretot, fa referència als moviments democràtics no racistes. La policia i els serveis secrets aviat deixaren de ser suficients en la lluita contra la "subversió". És per això que des de 1984 s'utilitza l'exèrcit contra la majoria del poble.

La segona guerra la representa la ilegal ocupació contra el dret internacional- de Namíbia i d'algunes zones d'Angola. Les tropes sudafricanes han agredit els últims anys gairebé tots els estats del front (Mozambic, Zimbawe, Botswana, Zàmbia, Angola i Lesotho).

A més d'aquestes guerres - gairebé "oficials", des de SudÀfrica es paguen i es sustenten amb armes i logística les bandes terroristes UNITA a Angola i RNM des de Malawi contra Mozambic.

Paper de l'exèrcit i del servei militar obligatori

SudÀfrica posseeix el major exèrcit al sud del Sàhara. Inclosos els reservistes, s'arriba un total de 500.000 soldats, els quals, afegits a la policia, assoleixen els 755.000. Aproximadament un terç d'aquesta es troba en disposició de lluitar. Dues terceres parts dels sodats són conscriptes.

Amb el progressiu augment de la resistència contra el règim d'apartheid, creixeren les dificultats de reclutament. Degut al retrocés de les incorporacions voluntàries, el 1967 calgué introduir el reclutament obligatori (només per a homes blancs). La durada de nou mesos aviat resultà insuficient: fou perllongada al principi fins a dotze mesos i després fins a vint-i-quatre. El 1972 s'implantaren per a tots els reservistes els anomenats camps -o sia, exercicis militars amb intervencions en zones de guerra. El 1977 es disposà que el servei militar obligatori comprendria tots els homes blancs de 18 a 65 anys. El 1983 es decidí perllongar els períodes obligatoris de reservista fins a una durada de 12 anys amb 60 dies anuals de camps. Per això resultà obligatori un 12 Tage-Camps anual fins a l'edat de 55 anys.

El 1973 començà el reclutament de "colourds" (mestissos). A partir de 1974 es començaren a formar les primeres unitats militars negres en els anomenats "homelands". A partir de 1977 es reclutaren també dones blanques- el 1970 ja servien prop de 12.000-. Mentrestant, també s'obriren els

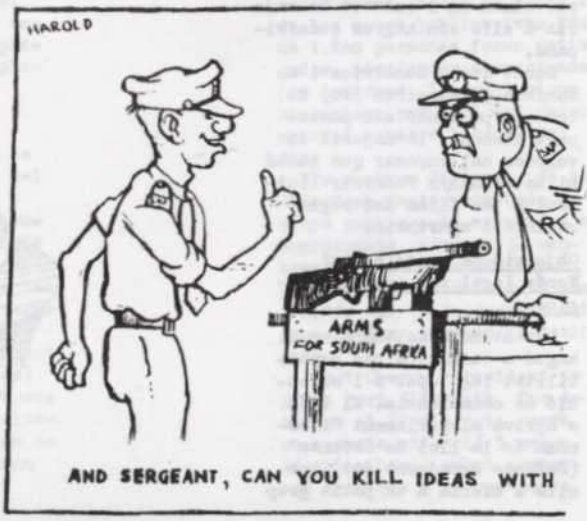

fondomaco

rangs inferiors de la policia a indis, mestissos i negres.

Tot això donà lloc a la notificació del A.N.C. el 8 de gener de 1986: "Aquells negres als quals s'ha obligat o seduit a servir a les forces armades de l'enemic han de negar-se a ser utilitzats com a carn de canó o com a assassins a sou d'un règim que els menysprea, a ells i al seu poble."

Per a nosaltres, i la AFA, [illegible] interessant la situació dels immigrats i d'aquells que passen llargs temps a Sudàfrica o Namíbia. Durant els anys 7o se'ls exhortà des dels partits polítics blancs a posar-se voluntàriament a disposició de l'exèrcit o de la policia. El 1984, finalment, es registrà tots els immigrants entre 15'5 i 25 anys, obligant-los a fer el servei militar.

Degut a què després d'això cada cop fòren menys els joves que feren sol.licituds d'immigració, el govern sudafricà decidí que tot home que passi un mínim de cinc anys a Sudàfrica es veurà automàticament obligat a realitzar el servei militar. El govern sudafricà parteix dels fet de què d'aquesta manera guanyarà 45.ooo soldats.

Fins al 1986, prop de 2o.ooo homes amb nacionalitat extrangera fòren sotmesos al servei militar i el començaren. A aquests cal afegir, a més, els milers de mercenaris que serveixen en l'exèrcit. La majoria d'ells són negres sudafricans.

Donat que a Sudàfrica i a Namíbia permaneixen prop de 1oo.ooo persones amb passaport alemany, la majoria de vegades cal suposar que també hi ha alemanys federals lluitant a les files del règim racista d'apartheid.

Objecció de consciència? Només legal per motius religiosos

Durant molt de temps no hi hagué a Sudàfrica cap possibilitat legal per a l'objecció de consciència. El 1983 s'aprovà al parlament "l'esmena de la llei de defensa" (Defence Armadment Act). Amb ella s'oferia a un petit grup d'objectors exclusivament religiosos la possibilitat d'accedir, mitjançant un procediment encobert, a un servei estatal de sis anys de durada. Per una altra banda, la qüestió religiosa és interpretada d'una manera molt estreta. Així, per exemple, no es reconegué un budista perquè allò "religiós" només comprén les religions cristianes amb un déu.

Tot i això, entre juliol de 1985 i febrer de 1986 es reconegueren 116 objectors. No es coneixen dades envers el nombre de sol.licitants.

Per a tots aquells que objecten perquè rebutgen el règim d'apartheid i la seua guerra no resulta possible acollir-se, moltes vegades també per motius polítics, a aquesta possibilitat legal. Aquell que objecta al servei militar ha de comptar tant abans com després amb una condemna de reclusió de fins sis anys.

És per això que, en la conferència anual, el juliol de 1983 l'organització eclesial "Black Sash", composta de dones blanques, exigí la modificació de la llei i aprovà una resolució en la qual es faria una crida en favor de l'abolició del servei militar obligatori. A partir d'aquesta resolució es portà a terme una campanya en tota re-

fondomoc

gla i a finals de 1983 es crearen els comitès de E.E.C. (End Conscription Campaign: Acabem amb la conscripció.)

Extracte d'una declaració de la E.E.C. de 1985

"Vivim en una societat en estat de guerra civil, en la qual es crida el germà per lluitar contra el germà (...)Homes joves són cridats a files per col.laborar a la implantació i defensa de la política d'apartheid.

Homes joves que objecten al servei militar veuen al seu davant l'elecció entre una vida d'exili o, possiblement, sis anys de presó. Exigim la fi de la conscripció."

Com queda clar per la declaració, no es propaga l'objecció al servei militar per motius polítics, sinó que s'argumenta en contra de la conscripció en aquesta guerra injusta. La declaració fou soscrita per moltes personalitats , en especial de l'església sudafricana, però també per organitzacions com el consisteri eclesiàstic sudafricà (SACC).

A causa de les campanyes d'aclaració i informació de la E.E.C., "agrupació democràtica en ràpid creixement", augmentà dramàticament el nombre dels qui no es presentaren al servei militar. Ja el 1984 foren 1.596.Segons dades del ministeri de defensa sudafricà, dels aproximadament 15.000 que foren cridats a files el gener de 1985, 7.589 no es presentaren.Des de llavors no s'han tornat a conèixer xifres noves. Segons aquest ministeri de defensa, la E.E.C. les interpretaria errèniament i les explotaria propagandísticament.

El treball de la E.E.C.

Les dos darreres campanyes de la E.E.C. són ilustratives del treball que realitza.

L'oció "Troops out the Townschips!" durà tres setmanes.Es va sotmetre a discusió la presència d'unitats militars a les poblacions. Es portaren a terme diverses accions simbòliques com "picketlines" (desplegament de pancartes per objectors) el llarg de la marxa de tropes; accions espontànies de recolzament (per exemple, a botges de la població afectada); dejuns col.lectius simbòlics.

En un acte final a Ciutat del Cabo participaren més de 4.000 persones.Un grup de conscriptes manifestaren públicament, en el curs de l'acte, la seva objecció al servei militar.

La campanya "Working for a just peace!" (Treballar per una pau justa) durà alguns mesos i es portà a terme principalment en sis punts centrals. Més de 600 voluntaris demostraren sota el lema "Construction not Conscription" (Construcció en comptes de conscripció) que és possible un procediment democràtic.

Així, per exemple, en alguns townships es construiren llars per a nens i una pista per a bicicles, es reconstruí una guarderia, s'organitzaren pick-nicks "no racistes",es posà en pràctica un programa de vacances per a nens,etc.

De manera paral.lela, es feren nombrosos actes públics (festivals de cinema, exposicions de fotos, representacions teatrals, etc.)

Al costat d'aquestes efectives accions públiques, la EEC aconsella i recolza als objectors, ajudant-los, a més, a seguir amagats o a marxar a l'extrangar.

Sota l'estat de setge i la supressió de la llibertat de premsa

La declaració de l'estat de setge (juny de 1986) suposà pràcticament la supressió de les darreres organitzacions democràtiques legals en actiu i de les seues publicacions.Més de 1.200 persones foren detingudes, més de 400 assassinades; les torturas, les violacions i execucions per part del poder estatal estan a l'ordre del dia.

Els membres dirigents de la EEC foren desterrats (més o menys posats sota arrest) o be empresonats. Almenys 32 membres actius de la EEC foren provisionalment detinguts just després del 12 de juny; a mitjans de juny seguien 13 detinguts.

Janet Cherry, president de la EEC a Port Elizabeth, fou detingut el 22 d'agost; restà en aquesta situació 5 mesos. Ja abans havia rebut nombroses amenaces i el seu cotxe

fondomoc

fou destruit amb una bomba incendiària.

Segons les disposicions de l'estat de setge, es considera "subversiu" el fet de voler "socavar o desacreditar el sistema de servei militar obligatori". La subversió pot ser castigada, entre altres coses, amb una pena de 10 anys de presó.

Degut a això, canvià, forçosament, el treball de la END; abans consistia en campanyes públiques cap a un treball contrari a la conscripció i a l'apartheid; ara s'ha de limitar, així les coses, pel dret a la lliure expressió. Amb l'agravament de la censura de la premsa (11-XII-1986), empitjorà encara més la situació.

Segons les noves disposicions, està prohibit, per exemple, que un periodista romani en una localitat on la pugui divisar en la qual tinguin lloc disturbis, reunions prohibides o accions de les forces de seguretat. Està prohibit també reproduir declaracions si el contingut de les quals és considerat subversiu, propagar informacions sobre persones detingudes, àdhuc en el cas de què hagin estat posades en llibertat, etc.

D'aquesta manera, la situació, ja per sí complicada, de la END es torna encara més difícil. Així, la END havia pogut, fins al moment, mantenir-se en peu en l'estret fil de les diferents lleis i fer, per exemple, públiques algunes declaracions en contra de la constricció. Sota les agravades condicions excepcionals, el règim no necessita ja presentar proves de què les activitats de la END es troben "objectivament" dirigides a atiar la resistència en contra de la conscripció.

Només agreujar-se la censura, la policia assaltà el 12 de desembre de 1986 les cases d'activistes de la END. A Ciutat del Cabo, per exemple, foren detingudes nou persones i empresonades amb l'argument de què "havien fet declaracions subversives".

La END, però, no només no es deixa suprimir, sinó que en els últims temps ha fundat nous grups. Durant els darrers realitzà en diferents ciutats accions en contra de la venda de joguines de guerra.

Resulta especialment alarmador el fet de què, mentrestant, comencen a produir-se

fondomoc

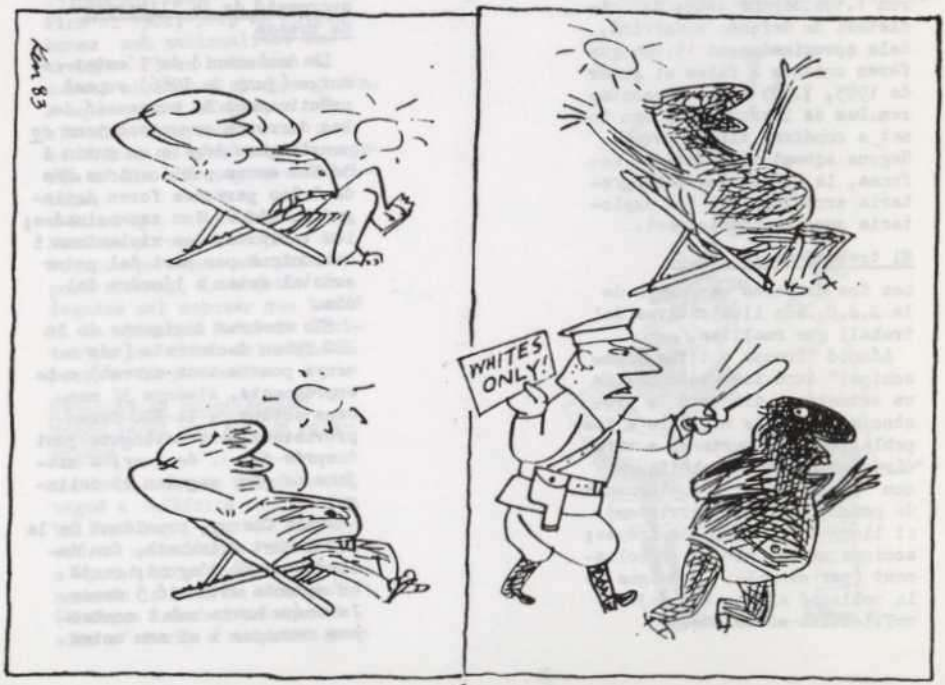

October 1983

ls primers signes de resis-
[illegible] també entre la pobla-
ció bose (africans): a Pretò
ria s'ha fundat el primer grup
corresponent (de llengua sud-
africana) de la EEC: la END
(Lindig Nasionale Diensplieg).

Els objectors sudafricans vo-
len asil

Degut a les terribles penes amb les quals es castiga l'objecció de consciència, des de finals dels anys 60 són cada vegada més els africans que decideixen marxar a l'extranger (o que passen a la clandestinitat). Els afectats són segurament uns 10.000. La majoria d'ells es troben assentats a la Gran Bretanya i Holanda. Per això ja el 1978 es podé fundar a Londres el COSAWR (Comitee an South African War Resistance).

Aquest grup treballa estretament amb el moviment antiapartheid, dóna informació sobre la militarització de Sudàfrica i recolza els objectors sudafricans i namibis a l'exili (per exemple, en la sol.licitud d'asil). Des del 1979, el COSAWR té també una oficina a Holanda. També publica el butlletí bimensual RESISTER.

A la RFA, la situació dels objectors sudafricans i namibis no és precisament idílica (ho és per als altres asilats?) Tot i així, també a la RFA està urgent la resolució de 1978 de la ONU en la qual es diu: "...s'exigeix a tots els Estats membres el concedir a aquestes persones (objectors i reservistes sudafricans) de bona gana tots els drets i el recolzament corresponents a les disposicions legals existents per als refugiats." Però resulta clar que el govern federal no ha demostrat res d'això, o, almenys, mai ha actuat en aquesta direcció. Així, a la RFA només romanen, pel moment, sis objectors sudafricans.

Franz Nadler
D.F.G.-V.K. Offenbach

SI HAS NACIDO EN 1970, ESTA INFORMACION TE INTERESA

Ara la MILI t'ofereix molt mes

CAMA ASEGURADA

SERVICIO DE RANCHO

TAQUILLAS PERSONALIZADAS

INCENTIVOS ECONOMICOS

LETRINAS

AGUA POTABLE

TIAS EN CANTIDAD (PROXIMA INCORPORACION)

CORREO

OCIO Y TIEMPO LIBRE POR UN TUBO

DURANTE LOS VIAJES DE PERMISO, GRANDES POSIBLIDADES DE MATARTE EN LA CARRETERA, OBTENIENDO ASÍ, TU LICENCIA EN EL ACTO!

Y RECUERDA LAS 3 OPCIONES:

TIERRA (12 MESES)

MAR (16 MESES)

AIRE (12 MESES)

Reservas al teu Ajuntament

Ministerio de defensa

fondomoc

FIREBALL ADVENTURES (UK)

invite you to spend
"A DAY IN THE COUNTRY LOCKED IN COMBAT"
£15 covers a full day playing and includes a hot meal.
BRITAIN'S FASTEST GROWING SPORT.
OUR BATTLEFIELD BEING JUST 30 MINS FROM
LONDON ON A2 (NEAR DARTFORD TUNNEL)

With double action, rapid fire, six shot paint pellet guns, protective goggles and clothing, each team is briefed on the rules before battle commences. The object of the game is to capture the enemy flag, and return it to your own camp, without being shot.

AN EXHILARATING NEW OUTDOOR TEAM SPORT
PHONE NOW FOR BOOKING FORM.
INDIVIDUALS, GROUPS, COMPANIES

FIREBALL ADVENTURES (U.K)
14 LOAMPIT HILL
LEWISHAM
LONDON SE13 7SW
01-692 1661

ioarcade

FIREBALL ADVENTURES (Regne Unit)

(reproducció d'un anunci publicat a la revista anglesa METROPOLITAN del 27 d'octubre d'enguany)

Us convidem a passar "Un dia al camp dedicat al combat"
15 lliures (aprox. 3000 ptes.) inclouen tot un dia de joc i un menjar calent.
L'esport que creix més ràpid a la Gran Bretanya
El nostre camp de batalla és només a 30 minuts de Londres oer l' A2 (a prop del túnel de Dratford)
Amb doble acció, foc ràpid, pistoles de sis tirs amb bales de pintura, ulleres i roba protectora, cada equip és informat de quines són les regles abans que la batalla comenci.
L'objectiu del joc és capturar la bandera enemiga i portar-la a camp propi sense haver estat tocat (per les bales de pintura).
Un esport de grup que es practica a l'aire lliure i és d'allò més divertit.
Telefona ara per reservar plaça.
S'admeten persones soles, grups i també empreses.

JORNADA SOBRE INSUBMISSIÓ A TOLOSA

Quan a finals d'estiu vàrem rebre una carta del MOC de Tolosa de Llenguadoc proposant-nos uns mena d'"agermanament" a tothom li va entusiasmar la idea. Conèixer gent d'altres països sempre és interessant i obre la porta a l'intercanvi d'idees. I segur que més d'un debia veure l'ocasió per marcar-se una estada a terres occitanes a preus mòdics.

Doncs bé, en aquests darrers tres mesos no hem deixat de rebre noves des de Tolosa, incloient la visita d'una delegació a finals de setembre. I a cada carta que arriba ens plantegen nous casos d'insubmissos amb judicis i, evidentment, ens demanen col.laboració i solidaritat. L'últim és el cas de Pierre Serres, per qui hem estat recollint signatures.

Però una de les proposicions que van aixecar més espectatives era la d'una trobada per parlar sobre el tema de la insubmissió, precisament. El dia senyalat era el 4 d'octubre i, finalment, no hi va poguer anar ningú. De totes maneres ens han enviat un resum del programa que varen desarrollar.

L'ordre del dia era:

- De 10 a 12: presentació històrica de l'insubmissió sobre els nostres dies per Michel AUVRAY i Damien THEBAULT (advocat).

- De 2/4 de 2 a les 2: video sobre la campanya d'insubmissió a Àfrica del Sud.

- De 2 a 3: situació actual de la insubmissió.

- De 3 a 4: treball en grups.

- De 4 a 5: presentació del treball en grups.

De l'exposició històrica del matí cal destacar, del resum que ens han fet arribar els companys de Tolosa, alguna informació concreta: Des de l'any 63 es reconeix el dret d'objecció, però no és fins el 83, vint anys després, que es posen en funcionament els serveis civils. És a partir de llavors que comencen a aparèixer els primers insubmissos. Hi ha un element important a tenir en compte: l'any 1981 es suprimeixen els tribunals militars.

Sociologicament es divideixen en dos grups: per una part tenim els Testimonis de Jehovà, que numericament són la part més important i que accepten amb docilitat les condemnes; l'altre nucli el configuren els insubmissos politics que justifiquen la seva actitud amb raonamens antimilitaristes.

Tot i que els tribunals militars s'han suprimit a la pràctica es troben que quan es tracta de jutjar a un insubmís els tribunals ordinaris no en volen saber res del tema i es declaren incompetents. Llavors es trasllada a un tribunal especialitzat en assumptes militars. Els magistrats són els mateixos que en els casos de dret comú. Però el fet que els judicis tinguin lloc en Tribunals centrals, a molta distància del lloc d'origen del processat, dificulta notablement la solidaritat.

Qüestions d'aquest tipus i d'altres van ser tractades pels grups de treball i com a resultat hi ha tot un seguit de recomanacions jurídiques i tècniques per ajudar en la defensa dels processats.

En total assistiren a la jornada una trentena de persones procedents de la regió propera a Tolosa. Llàstima que no hi pogués anar ningú d'aquí! De totes maneres no passarà gaire tempps que ja tornarem a tenir notícies seves i qualsevol dia organitzarem una "expedició" per tornar la visita que ens varen fer.

fondomoc

¡Madrid es así!

Assemblea del MOC

7 i 8 de novembre

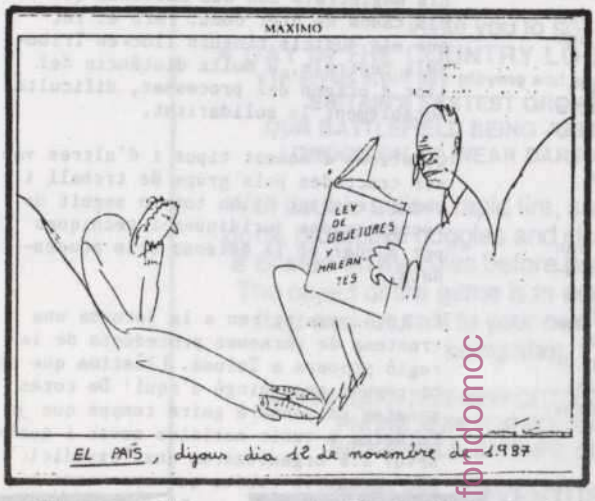

El Tribunal Constitucional fa pública la sentència sobre la LOC i la PSS. Es convoca automàticament una Assemblea del MOC a Madrid.

Així doncs, equipatge, cotxe, "perico" i a passar el cap de setmana a l'estranger.

Molta assistència de grups.

Es comença la trobada amb una valoració política sobre la sentència, què s'ha fet, què s'està fent i les repercussions a la premsa, per part dels diferents grups. Hi ha quasi unanimitat quant al tractament fet sobre la qüestió.

Es constata que a nivell de Principat de Catalunya hi ha hagut una forta repercussió als diversos mitjans de comunicació pel què fa a la intervenció del MOC i la seva primera valoració i exposició de postures davant la sentència. Tot seguit es passa a revisar l'estratègia a seguir d'ara endavant. No hi ha cap variació referent a la postura que el MOC ha assumit davant la PSS: negar-se a anar i a fer el Servei Civil, INSUBMISSIÓ. Tot i així hi ha noves condicions que envolten la qüestió de la PSS. S'ha fet públic, per part del Ministeri de Justícia, que a partir de l'any vinent es començarien a realitzar els Serveis Civils, però s'iniciarien amb uns 3.000 o 3.500 objectors.

Què passarà amb tota la resta d'objectors?

Què fer davant la possible "exenció", d'un nombre indeterminat d'objectors, de realitzar la PSS?

Es féu una proposta que era combinar l'estratègia que envolta la insubmissió per tal d'ampliar les postures col.lectives de desobediència a la Llei d'Objecció des de diferents sectors d'objectors segons cada situació legal:

1/- Els objectors que siguin cridats a fer la PSS, negar-se a anar-hi : INSUBMISSIÓ.

2/- Els possibles exents (si és que n'hi ha), renunciar davant el CNOC a la condició o estatus d'objector. D'aquesta manera es

fondomoc

torna a la jurisdicció militar i són cridats a fer la mili. Llavors negar-s'hi a anar.
S'augmenta el nombre d'objectors que desobeeixen la Llei d'O. de C. i s'impliquen directament en la moguda donant un suport real a:

3/- Els objectors que s'hi han declarat un cop començat el Servei Militar. Els actuals i els que hi pugui haver a partir d'ara.

4/- Els objectors als quals se'ls hi denegui la Declaració col.lectiva (per no ser model de Instància legal) i es neguin a anar a fer la mili.

Això no és més que una proposta que cal discutir i debatre per part dels diferents grups d'objectors vinculats al MOC. Evidentment no és senzill. Hi ha dificultats i dubtes.

Es seguí el treball encaminat al suport social a les postures del MOC : - A quí es vol arribar?
- Objectors col.lectius, (fer sondeig sobre les propostes).
- Altres grups d'objectors.
- Entitats prestacionistes, (Intentar que es posicionin en contra d'assumir objectors en Servei Civil).
- Població en general, (Mitjans de comunicació-Difussió de la postura d'insubmissió).

Es veieren importants les mobilitzacions al carrer.
Dates concretes :
- 1 de desembre, dia presos de consciència.
- 28 de " , 3 ar aniversari de la LOC.

Hi hagué qüestions que quedaren una mica pendents, que s'han d'anar discutint:
- Infraestructura davant la possibilitat de repressions massives.
- Política davant el Consell de la Joventut d'Espanya i Consells de la Joventut locals.
- Manifest del MOC'87 .

Tornàrem a Barcelona amb el "perico" una mica marejat.

fondomoc

El MOC està de moda!!

ATENCIÓ OBJECTOR/A !!, està al caure l'ampli mostrari de models de desobediència civil i d'insubmissió que el MOC té previstos per a la propera temporada. Causaran impacte!. No te'ls deixis perdre!. Posa't al dia!!!!.

Escull i adquireix aquell que et vagi a mida.

D'imminent aparició en els propers MOCADORS.

De venda exclusiva al BOULEVARD DEL CASAL i demés concessionaris Anti-mili.

Però, vigila!!!... que no et donguin AOC per MOC.

EL MOC CREA ESTIL !!!

3ª ASSEMBLEA D'OBJECCIO FISCAL

El dia 7 de novembre a les Cotxeres de Sants de barcelona es va fer la 3ª Assemblea d'Objectors Fiscals de Catalunya.

Com sabem la Campanya d'Objecció Fiscal està impulsada a Catalunya per la Coordinadora Pacifista, Justícia i Pau i el MOC. A la resta de l'Estat la porta unicament el MOC. L'objectiu, però, és que deixi de dependre d'aquests grups per constituir-se en Assemblea d'Objectors, amb funcionament autònom.

L'objecció fiscal (OF) consisiteix en descomptar de la Declaració de Renda un percentatge proporcional a les despeses militars, per a desviar aquests diners cap a projectes per la pau, la lluita contra la pobresa, a favor dels drets humans, la cooperació internacional, etc...

L'assemblea començà amb la valoració de la campanya 1987, els resultats de la qual es poden veure en els quadres adjunts. Les dades són, possiblement, inferiors a les reals pel fet que molts objectors no envien la fitxa del cens, i d'aquesta manera l'assemblea no té coneixement de que s'hagi fet.

A continuació es valorà la campanya de recollida de saignatures en suport de l'OF i demanant que es legisli aquesta qüestió, entenent l'OF com un dret. La sentència del Tribunal Constitucional negant el caràcter de DRET FONAMENTAL a l'objecció de consciència al servei militar pot ser un entrebanc per a que això es pugui aconseguir. Fins ara s'han recollit a Catalunya 5.500 signatures. Es pensa continuar fins a les 10.000 per presentar-les. Fins ara el MOC estatal no s'ha posat encara a recollir-ne. Si quan s'arribin a les 10.000 el MOC ja n'ha recollit, s'afegiran a les de Catalunya i sinó es presentaran igualment.

Els projectes del MOC que fins ara s'han financiat amb l'OF són: una cooperativa a Marinaleda (Andalusia), una escola a Managua (Nicaragua) i, al llarg d'aquesta darrera campanya, un Casal de la Pau a Quintanilla de Somoza, al costat del camp de tir de El Teleno (Lleó) i les Brigades Internacionals per la Pau a Centreamèrica. Es té pensat el.laborar un dossier sobre aquests projectes amb fotos i material divers.

La campanya pel 88 es té previst començar-la molt abans, de forma que pel desembre ja es tingui redactat l'opuscle. Hi ha diverses propostes per fer-lo més accessible i,a l'hora, amb més informació relativa a recursos, embargaments, etc... ja que la repressió per part d'Hisenda és la que més està agobiant, a hores d'ara, als objectors fiscals.

Hi ha el projecte de crear grups comarcals, per la qual cosa els grups de comarques d'objectors del MOC es podrien posar en contacte amb els d'OF per coordinar-se. La descentralització permetrà presentar projectes locals que afavoriran l'extensió de l'OF.

Es té previst fer un acte de presentació de la campanya que s'aprofitarà per fer la denúncia de l'increment constant de les despeses militars.

Si algú té projectes que vulguin adherir-se a la campanya pot presentar-los sempre i quant estiguin minimament documentats i pressupostats.

L'Assemblea Permanent d'OF es reuneix els dimecres de 18 a 20 a Justícia i Pau (Rivadeyra, 6, 10é.) i els primers dimarts de cada mes es coordinen els grups

fondomoc

CENS ANY 1987 (Exercici Fiscal 86)

Cal recordar que aquestes dades són les obtingudes dels fulls del cens que han estat tramesos als dos centres coordinadors: Madrid i Barcelona. És ben segur que aquestes xifres són molt més elevades, ja que moltes persones no ho fan saber.

RESUM A NIVELL DE TOT L'ESTAT ESPANYOL

nº Objectors/es	Declaració positiva (a pagar)	Declaració positiva esdevé -	Declaració negativa (a retornar)	Dades incompletes	Totals
Centre Coordinador Madrid	154	94	142	16	406
Centre Coordinador Barcelona	83	52	105	2	
Quota líquida zero 4					244
TOTAL	237	146	247	18	650

Nº d'ingressos efectuats en el C.C. dels projectes alternatius proposats pel MOC estatal però que no s'ha rebut enquesta 237

OBJECTORS/ES CENSATS EN TOT L'ESTAT 887

IMPORT DE l'Objecció Fiscal (ptes)	Centre Coordinador Madrid		Centre Coordinador Barcelona	
	Ingressat	Reclamat	Ingressat	Reclamat
QUINTANILLA DE SOMOZA	2.730.850	2.970.103	63.024	142.675
BRIGADES INTERNACIONALS	2.880.424		83.901	285.185
CARITAS	136.086	?	144.663	71.286
MANS UNIDES	58.178	?	149.473	153.819
GREENPEACE	51.702	?	23.898	49.585
ALTRES DESTINACIONS	446.699	416.632	1.258.159	1.844.716
	6.253.939	3.386.735	1.723.118	2.547.266

Total ja ingressat: 7.977.057 ptes./ Total reclamat: 5.934.001 ptes./
Total Objectat: 13.911.058 ptes.

Notes: Aproximadament un 58% d'objectors/es no envia el cens.

La distribució de diners pels projectes de Quintanilla de Somoza i Brigades Internacionals per la Pau és provisional a l'espera que algunes persones facin saber a quin projecte ho destinen.

RESUM DE LES ENQUESTES REBUDES EN EL CENTRE COORDINADOR DE BARCELONA

Distribució geogràfica d'objectors/es per comarques i altres indrets

Alt Empordà	1	Garraf	2	Segarra	1	Horta de València	6
Baix Camp	9	Garrotxa	1	Segrià	3	Ribera de Xúquer	1
Baix Llobregat	16	Gironès	4	Tarragonès	1	Xàtiva	3
Baix Penedès	1	Maresme	9	Vilès Occi.	13	Baix Cinca (Fraga)	1
Bages	2	Osona	10	Vallès Orien.	8	Bilbao	1
Barcelonès	125	Pallars Jussà	1	Mallorca	2	Saragossa	1
Berguedà	2	Ripollès	1	Menorca	18	Terol	1

fondomoc

CENS ANY 1987: DESTINACIONS ALTERNATIVES. Nº D'OBJECTORS/ES SEGONS TIPUS DE DECLARACIO DE RENDA. IMPORT DELS DINERS OBJECTATS

ENTITATS I PROJECTES ALTERNATIUS	Nº D'OBJECTORS/ES SEGONS TIPUS DE DECLARACIÓ RENDA				IMPORT	
	Negativa	Positiva	P/N	Total	Entregat a entitat	Reclamat a Hisenda
ACCIÓ SOLIDÀRIA CONTRA L'ATUR	10	6	18	34	225.457	386.780
AMNISTIA INTERNACIONAL	9	17	5	31	358.176	220.552
INTERMON	13	8	3	24	154.821	312.495
ALIMENT SOLIDARI	15	8	-	23	135.610	325.669
MANS UNIDES	6	8	4	18	149.473	153.819
CARITAS	7	9	1	17	144.663	71.286
JUSTÍCIA I PAU	6	8	3	17	103.341	127.686
BRIGADES INTERNACIONALS PER LA PAU	9	4	3	16	83.901	285.185
QUINTANILLA DE SOMOZA (Centre Pau)	7	3	1	11	63.024	142.675
AGRUPACIÓ PRO-SUBNORMALS D'OSONA	2	5	3	10	135.450	32.052
GRUP ORNITOLÒGIC BALEAR	4	2	1	7	18.069	34.109
MOVIMENT 0'7	5	-	1	6	10.551	147.762
MOVIMENT D'OBJECCIÓ DE CONSCIENCIA	1	2	1	4	21.237	31.885
MEDICUS MUNDI	2	-	1	3	14.960	55.260
GREENPEACE	1	-	2	3	23.898	49.585
COORDINADORA CATALANA DE SOLIDARITAT AMB NICARAGUA	-	-	2	2	8.492	45.342
CENTRE CASA NOSTRA (Taller ocupacional dism. físics)	2	-	-	2	-	556
CENTRE INFORMACIÓ PLUJA ÀCIDA	2	-	-	2	-	30.815
FUNDACIÓ PER LA PAU	-	-	2	2	8.351	33.588
ALTERNATIVA VERDA	2	-	-	2	-	30.815
ÒSCAR ROMERO	-	-	1	1	17.000	3.000
INSTITUT POLEMOLOGIA VÍCTOR SEIX	-	1	-	1	10.165	-
Pro-Agermanament de les Comarques Penedès-Garraf amb CELAYA NORTE (Nicaragua)	1	-	-	1	-	1.675
COMITÈ SOLIDARITAT AMB EL SALVADOR	-	1	-	1	14.135	-
PERE MITJANS	1 (part de la destinació)				-	24.040
A DECIDIR/NO ESPECIFICA	1	1	-	2	22.254	635
QUOTA LÍQUIDA ZERO	-	-	-	4	-	-
TOTAL 25 destinacions	105	83	52	244	1.723.118	2.547.266
	(43'5%)	(34'5%)	(22%)		(40'35 %)	(59'65 %)
	Import total objectat				4.270.384 pessetes	

Import mitja de l'objecció fiscal: 17.502 ptes/persona

fondomoc

REPRESSIÓ

Agustin Duarte, després d'haver passat 180 dies empresonat sense judici, ha estat comdemnat a la sentència d'un any de presó. El "delicte" ha estat que li van descobrir,sota de l'uniforme militar, una samarreta amb dibuixos i textes contra l'exèrcit i Espanya.

Guissepe Coniglio, objector i anarquista de la regió de Catània (Sicilia) ha estat arrestat per la policia el 25 d'agost, dos dies després d'haver trencat simbolicament la seva cartilla militar explicant les seves conviccions antimilitaristes en una assemblea pública a Catània. Un cop empresonat va iniciar una vaga de fam. Jutjat el 30 de setembre, ha estat condemnat a 14 mesos de presó. Per mostrar la nostra solidaritat escribiu a: Giussepe Coniglio, Corso Pisane 201, 90121 Palermo (Italia).

A Polònia Oskar Kasperek, Piotr Rozycki i Marek Radko, són tres objectors empresonats per negar-se a fer el servei militar. La legislació polaca no reconeix el dret d'objecció i tan sols exsiteix un "servei sense armes" per casos molt concrets. L'abril de 1985 es creà el Moviment Llibertat i Pau per un grup d'Ecologistes i pacifistes. Actualment agrupa a uns 100 membres i un miler de simpatitzants. Per exigir la llibertat d'aquests tres objectors empresonats amb penes entre els dos i els dos anys i mig, uns 50 membres de Llibertat i Pau realitzaren el setembre una vaga de fam d'una setmana.

Pel que fa a l'Estat francés la situació es manté en la linea que comentàvem en l'anterior MOCADOR. En el cas de l'Eric Hebert cal dir que l'han traslladat a la presó de Douai. La nova adreça per escriure i donar-li ànims és: Eric Hebert n. ecrou 12173, cellule n. 338 B, Maison d'arret de Douai, 505 rue de Cuinay, 59500 Douai, France.

També tenim noticies de Hervé Ballester, empreosnat des del 6 d'octubre passat per negar-se a vestir l'uniforme de l'exèrcit i refusar l'estatut d'objector de consciència. Com la resta d'insumisos li pot caure una condemna de 10 a 15 mesos

de presó. Des del seu empresonament s'ha declarat en vaga de fam. Podeu escriure'l a Hervé Ballester. Maison d'arret de Montluc, 1 rue Jeanne Hachette BP 3001, 69391 Lyon, France.

Finalment, quatre ratlles sobre la situació a Grècia. Michalis Maragakis, del que us hem parlat en els darrers MOCADORS, en aquest moment compleix condemna de quatre anys. La seva situació no sembla que hagi de tenir una solució a curt termini tenint en compte els projectes del govern socialista grec en el tema de l'objecció de consciència. Fa uns dies vàrem rebre una carta dels companys de Grècia demanant que realitzessim accions en suport a les seves reivindicacions. Per una part demanen que denunciem publicament la situació que pateixen i per una altra que treballem l'àmbit més estrictament polític i concretament el del Parlament Europeu per presionar al govern grec. Possiblement quan us arribi aquest MOCADOR a les mans, si heu estat pendents de la premsa, ja estereu informats d'alguna de les accions realitzades.

fondomoc

HASAÑAS BÉLICAS 2

RESUMEN DE LO PUBLICADO:

MIENTRAS **DIRK** DECIDE HACERSE OBJECTOR, PERDIENDO POR ELLO EL APRECIO DE **NANCY**, SU NOVIA...

...SU AMIGO **CLARK**, PILOTO DE UN F-18, ES ABATIDO EN COMBATE CONSIGUIENDO SALVAR LA VIDA, AL LANZARSE EN PARACAÍDAS

UNA VEZ EN TIERRA, CREYENDO ESTAR EN TERRITORIO ENEMIGO, **CLARK** SE ARRASTRA DESORIENTADO EN BUSCA DE AYUDA...

NO LEJOS DE ALLÍ, UN COOPERANTE OCCIDENTAL ENSEÑA ALGEBRA A UN GRUPO DE NATIVOS EN UNA PERDIDA ESCUELA RURAL...

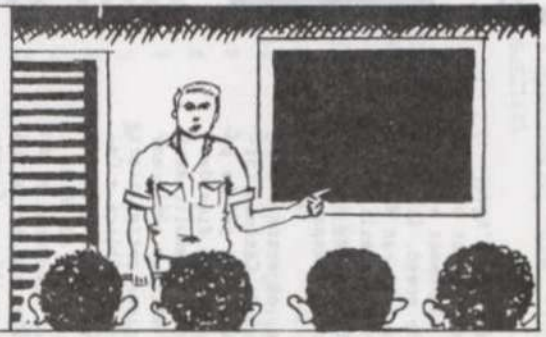

ESE HOMBRE ES NUESTRO AMIGO **DIRK**, QUIEN, COMO INSUMISO DEL **MOC** DEBIÓ HUIR DEL PAIS AL DECLARARSE LA GUERRA...

fandomoc

AL DECLARARSE LA GUERRA...

CLARK RELATA A DIRK SU EPOPEYA Y LE CONFÍA ADEMÁS SU DECEPCIONANTE VIDA MILITAR ...

...TE COMPRENDO, AMIGO, PERO AHORA DEBEMOS PARTIR HACIA **ZANZIBAR**, PUES LAS TROPAS INFIELES DE **BERRUECOS** AVANZAN HACIA AQUÍ, Y DE LO CONTRARIO, NO TARDARÍAN EN LLEGAR Y APRESARNOS...

DE MADRUGADA, EMPRENDEN CAMINO HACIA LA FRONTERA DEL MÍTICO REINO DE **ZANZIBAR**...

AHÍ VAN UNOS IMPERIALISTAS, VAMOS A ACABAR CON ELLOS!

¡CUIDADO, **DIRK**!

COGE EL ARMA Y DISPARA, DIRK!

DURANTE UNOS ETERNOS SEGUNDOS, SUS FIRMES CONVICCIONES DE PACIFISMO Y NO VIOLENCIA SE CRUZAN CONFUSAMENTE EN SU CABEZA, **DIRK** NO SABE QUÉ HACER ...

DISPARA, DIRK, POR EL AMOR DE DIOS!

DISPARARÁ **DIRK** AL FIN, PARA SALVAR LA VIDA DE SU **AMIGO**?

SALDRÁ PRONTO EL REGLAMENTO DE LA **PSS**?

HABRÁ AMNISTÍA, AL MENOS PARA LOS **YAYOS**?

CONTINUARÁ

fondomoto

JUDICI AL MOC D'IRUÑEA

Una vegada més us hem de fer arribar noticies d'actes de repressió envers objectors, en aquest cas, sobre un que es desenvolopà a Iruñea (Pamplona), quan un grup de companys es manifestaven a dins de la campanya per a aconseguir la llibertat dels objectors empresonats, el 8 de novembre de l'any passat.

Ells van decidir anar a fer una acció davant del govern militar de la ciutat, i després d'aplegar-se a una plaça propera es dirigiren cap allà. Però, heus aquí que abans d'arribar, van veure que l'edifici estava completament rodejat per camionetes i nombrosos efectius de les forces ocupo-represives. Vist que no podien continuar endavant, van decidir seure a la vorera, tot just enfront d'una comissaria, molt a prop del lloc a on es trobaven. No van fer gaire cas de les amenaces de la policia, en les quals se'ls "convidava" a que es disolguessin, puix que serien identificats si no ho feien, però en cap moment se'ls va dir que serien detinguts. Així les coses, uns quants policies començaren a emportar-se la gent amb la "cura" habitual, cops de puny, patades i empentes del bo i millor s'escamparen per tot arreu, mentre que els objectors oferien una resistència estrictament passiva, i en tot cas tractaven d'impedir el ser maltractats, però mai responent a les agressions patides.

Després de que tots ells van ser detinguts i identificats, quedaren en llibertat, no obstant això, amb un procés judicial obert per desobediència als agents de l'autoritat. El judici es celebrà el passat 6 d'octubre, i els hi demanaven, tant el fiscal com l'acusació particular 7.500 pessetes i 10 dies d'arrest menor per un d'ells per unes "presumptes" agressions a uns policies. Finalment, tots els objectors van ser condemnats al pagament de 100 ptes. i la lliure absolució per l'acusat d'agressions.

Però, el MOC d'Iruña no està disposat a acceptar que se'ls consideri legalment culpables i tampoc, que per sortir amb cartells reivindicatius al carrer, s'hagi de fer una comunicació prèvia al Delegat del Govern, o que en cas contrari, la policia estigués autoritzada a intervenir identificant-los i detenint-los.

Ells recorden que el que van fer és una pràctica habitual a la ciutat, com ara les Gestores Pro-Amnistia, l'Associació per la Pau d'Euskal Herria, etc., que quan convoquen els seus actes, sempre a la vora d'institucions oficials, mai no passa res; tampoc, ha passat res en d'altres actes antimilitaristes organitzats a altres llocs, i és que el problema no és el tipus d'acte o acció que es volia fer, si no el lloc a on es volia fer, la seu sacrosanta del destacament militar espanyol a la "província". Per tant, amb aquesta sentència s'afirma que, no només a dins de les casernes la democracia està proscripta, si no que també ho és a les voreres i façanes dels seus voltants, i el reivindicar-la és un acte subversiu que ha de ser castigat.

Els companys d'Iruña pensen que ja que hi som en un "Estat social i democràtic de dret", no estan de cap manera disposats a que se'ls condemni pel fet de fer ús del dret de llibertat d'expressió. Segons els informes, tant del fiscal com del advocat de la policia, no se'ls ha processat per reivindicar el dret a la objecció de consciència, sinó per haver desobeit a les ordres de la policia. Aleshores, si ens trobem davant d'una negació sistemàtica d'un dret fonamental de la persona, i si els companys decideixen sortir per defendre-ho, no fent ús d'altre cosa que no sigui el dret a la llibertat d'expressió, es troben amb que la policia els hi fa callar, sent el lògic i correcte desobeir aquesta ordre. Enfront de la "obediencia debida", cal una resposta enèrgica, ja que cap cosa es pot justificar per aquest motiu, i si no recordi's el cas dels guardies civils que obeint

fondomoc

a superirs van entrar al Congrés el 23-F o el dels militars genocides argentins. Així, les ordres de la policia es van desobeir conscientment, els drets fonamentals de la persona s'han de fer valer en qualsevol moment i lloc, sempre. La objecció de consciència ha de ser aplicable abans, durant i després d'haver fet la mili.

Hom pren aquesta sentència com el que és veritablement, un càstig. Això fa que es recorri legalment. No els hi preocupa la multa, però si que els hi treguin els seus drets i els posin a disposició de la policia.

JUDICI A JORDI PINYA I XAVIER COSTA

El dimarts 17 de novembre i en tercera convocatòria tenia d'haver-se realitzat el judici contra en Jordi Pinya i en Xavier Costa per l'acció realitzada durant la camoanya per la llibwertat d'en Cesc Alexandri. Per qui no se'n recordi va ser arrel de l'ocupació d'un pis depenent del Ministeri de Defensa, amb una vintena de companys, que ells dos van ser detinguts d'una manera totalment arbitrària.

Amb el de l'altre dia eren tres les convocatories que s'han realitzat i cada vegada hi ha hagut problemes. Però aquest cop la cosa va anar més lluny. L'hora concertada per iniciar-se era la una del migdia. En aquell mateix moment hi havia aproximadament 60 persones esperant-se per poguer assistir al judici. En previsió de que la gent no cabria en les claustrofòbiques sales a on es realitzen les vistes es va sol.licitar una amb dimensions suficients perquè tothom hi pogués ser. La jutge no va volguer saber res del tema.

Posteriorment es va comprobar que quan era l'hora marcada per iniciar el judici encara n'hi havia 18 davant per sol.lucionar-se. De nou una compareixença per protestar pel retràs.

Finalment quan va arribar el torn a en Jordi i a en Xavier va resultar que la resta de les seixanta persones eren davant seu per poguer entrar. La jutge exigia que deixessin passar als dos acusats. I la gent exigia poguer assistir al judici, que per això s'havien estat esperant. Total, que al final acaba arribant la Guàrdia Civil i obliga a tothom a desallotjar els jutjats, dient que ja és hora de tancar.

Pel que sembla, en el mateix moment en que tothom baixava les escales supervisats per la "benemèrita", la jutge cridava de nou als acusats. D'aquesta manera, mentres tota la gent abandonava els jutjats, a dins de la sala es realitzava el judici sense la presència ni dels acusats ni de l'advocat defensor.
La cosa no va quedar aquí, com ja us podeu imaginar. Les 60 persones, amb en Jordi i en Xavier i l'Arnau (l'advocat) varen anar tots plegats a posar una denúncia al jutjat de guardia per tot el que havia passat. I aquí començaren de nou més problemes. Primer resultava que en el jutjat de guàrdia no hi havia cap jutge de guàrdia. Després, quan va aparèixer, resulta que tenia que marxar per "aixecar un cadàver".

Entre una cosa i una altra no volien que es posés la denúncia. De nou torna a fer acte de presència la guàrdia civil a complicar les coses encara més. Finalment, després d'aguantar tota la tarda i quan ja era un quart de set s'aconsegueix fer la denúncia.

A resultes de tot això pel que sembla s'ha fet el judici i per tant cal esperar una sentència. Un altre tema és la questió de les denuncies posades: veiam si aniran tan depressa com la de la policia a en Jordi i a en Xavier.

Com sempre... CONTINUARA

fondomoc

eh tu! Mira

1ª JORNADES ESTATALS DE JOVES PER L'ALLIBERAMENT GAI

(Barcelona, 10-11 i 12 octubre '87)

" Un cop més has d'explicar, justificar, demanar que t'escoltin, que això de l'homosexualitat no és cap malaltia, vici, tara, ... "

El passat mes d'octubre: Barcelona més gai que mai!. A la Casa Elizalde es celebraren les 1ª Jornades de Joves per l'Alliberament Gai amb la participació de varis grups de l'Estat: el COGAM de Madrid, del País Basc l'EGAM i el JAG del Principat de Catalunya, a més de gent que provenia d'altres indrets, grups o col.lectius vinculats i agermanats amb la lluita que duu a terme el Moviment per l'Alliberament Gai, com ara el MOC, per posar un exemple (?).

La participació es valorà molt positiva tant a nivell d'assistència com en els diversos debats que es realitzaren.

Durant tres dies es va estar treballant incidint en varis temes i qüestions. Entre d'altres:

- Àmbit de la quotidianeïtat:
  - Família
  - Grup d'amics
  - La ploma jove
  - Joves gais i mov. alternatius

- Àmbit de les Institucions:
  - Església
  - Ensenyament
  - Exèrcit
  - Lleis i joves gais

Així com tot un seguit d'activitats i mogudes paral.leles.

Roda de premsa, pintada d'un mural, una festa, cercavila, jocs de saló, d'altres tallers, etc ... , i un debat com molt interessant que es presentava amb el títol: <u>On són els joves gais?</u>. Fent palesa la repressió existent i la falsa o hipòcrita tolerància que referent a aquests assumptes es viu al si de la nostra societat es conclogué força esperançador, no pas eufòric, quant a la implicació en el treball diari, quotidià o militant de nova gent.

<u>On són els joves gais?</u>. Com deia en Paulovsky, en un moment donat durant un espectacle, a una senyora: - Busqui, senyora, busqui, que tira d'un fil i cau tot el barri.

fondmoc

Durant les Jornades foren detinguts dos nois, per fer-se petons, mentre passejaven per la Via Laietana. Foren traslladats a comissaria i posats en llibertat tres hores després. Segons la policia havien estat detinguts per escàndol públic.

Es realitzà una concentració, davant de la "Jefatura Superior de Policía", en la qual s'exigí la derogació de la Llei d'Escàndol Públic, la promulgació d'una Llei Anti-discriminatòria, la dimissió del Governador Civil com a responsable directe de la detenció i també es cridaren d'altres eslògans. S'entregaren autoinculpacions en solidaritat amb els dos detinguts i es féu una petonejada general davant dels nassos de la "bòfia".

Concloses les Jornades continua el treball de cadascú en el seu àmbit d'actuació. Si més no, però, amb nous estímuls per a poder seguir, entre d'altres coses, estimant com vulguia.

Tot seguit s'apunten uns fragments trets d'un dels textos que configuraven el joc de Ponències d'aquestes Jornades.

A TÍ, QUE DICES NO ENTENDER

"(...) A tí, que guardas el rubor, que la conciencia te carcome el progresismo, que la mirada te tiembla cuando ves lo mágico de dos besos masculinos. A tí, que pese a comprendernos tanto, insistes que no entiendes. Va dedicado este escrito." (...)

" A tí, que dices no entender y te tiemblan los ojos y se te pierden las carícias, que sólo lo hiciste por probar, pero no te importaria repetir. A tí, que en definitiva te da pavor salir de tu armario de "falso" progresismo, una última cuestión:

- Partiendo de la base de que la práctica heterosexual es la dominante sobre la homosexual; ¿ Cuándo asumirás públicamente que practicas la última?." A tú un...

... .

I edició de narracions, il·lustracions i còmics antimilitaristes inèdits

La colla que treballem en la confecció del butlletí MOCADOR ens hem proposat fer carrera en el món editorial. Com a primer pas volem publicar un parell de volums amb narracions, il.lustracions i còmics antimilitaristes que no s'hagin publicat mai fins al moment. No ens negareu que el mercat es troba fluix en tot el que fa referència als contes i dibuixos amb caracteristiques militants. Del que anem sobrats és de tota mena de material adoctrinador, molt del qual fins i tot il.legible (i que ens perdonin els lletruts del món pacifista). Però tot el que fa referència al tema lúdic queda arraconat en poques planes de Fanzines i revistes alternatives, la qual cosa comporta un greu problema de dispersió. Nosaltres, des del MOCADOR (ara, braç editorial del MOC), ens hem proposat acabar amb aquesta situació i us demanem a vosaltres que hi participeu: directament els que teniu atribucions per escriure o dibuixar o, indirectament, fent arribar el missatge a un il.lustre il.lustrador o a un lletrat lletraferit que coneixeu. No dubteu que us trobeu davant d'una iniciativa de la que n'ha de resultar un dels més sonats best-sellers de finals de segle.

Val a dir que consideracions internes, que no creiem prudent exposar a la llum pública, ens obliguen a haver d'exigir unes normes mínimes per poder participar en l'el.laboració dels volums.

1r. Es condició "sine qua non" que qualsevol text, dibuix, gargot o cosa que preteneu que sigui reproduïda tingui un contingut corrosiu, mordaç, desconsiderat, injuriós i, àdhuc, insultant per tot el que fa referència a l'militarisme, inclosa la indústria de gorres de plat.

2n. Les narracions haurien de ser curtes, o sia, que no haurien de ser llargues, sinó tot el contrari. Però tampoc excessivament curtes, no fora que trobessim que no són prou llargues. Qui més qui menys ha llegit contes alguna vegada a la seva vida. Doncs és exactament això el que voldriem: ni acudits tontos, ni novel.les de cavalleries.

3r. Pel que fa a les il.lustracions, poca cosa a dir. No creiem poder garantir que la impressió es faci en color. La qual cosa ens fa recomanar que us limiteu al blanc i negre. Ho sentim molt, un altre cop serà.

4t. Finalment, els còmics. Aquí ens consta que hi ha qui es passa molt. O sia, que al lloro amb el que dibuixeu. En el moment de redactar aquestes bases l'organització no en té ni idea de quins són els hàbits dels ninotàires. Així que tirem pel dret i us demanem que els originals siguin de la mesura d'un foli (tants com vulgueu) i en blanc i negre.

5è. Per respecte a la gent que no ha pogut anar a escola i no ha estudiat idiomes demanem que tot el que tingui forma de lletra escrita estigui redactat en un català fabrià, acceptant-se qualsevol varietat dialectal llevat de la barcelonina i la de TV3

6è. La data límit d'entrega dels originals serà, commemorant que entrem en un any de traspàs, el 29 de febrer en primera convocatòria i quinze dies més tard en segona.

7è. En el moment de l'entrega, l'original ha d'anar acompanyat d'un sobre amb les dades del seu autor: nom (real o suposat), adreça, tfn., edat (amb decimals), estat civil, etc...

8è. Aquest emotia acte d'entrega suposa concedir el dret a la màfia del MOCADOR perquè en faci lliure ús de l'original, fins i tot la seva reproducció en qualsevol de les publicacions de la Cadena MOCADOR.

9è. En qualsevol cas ens reservem (esl del MOCADOR) el dret de publicar allò que atempti a la moral i als bons costums (des de la nostra visió, és clar). Tot allò que no ens agradi tindrà una especial difusió pública, perquè serveixi d'escàndol.

fondomoc

10è. El premi serà la publicació col.lectiva del material reunit. Pel dia de Sant Jordi de l'any 88 (el que ve) tindrà lloc la presentació en societat de tota aquesta collonada. Es voluntat de la casa fer dos volums: un de narracions i il.lustracions i un altre de còmics. Si les circunstàncies ho exigissin, però, se'n farien diversos, encara que s'arribés a superar la xifra de la Larousse. Evidentment en un acte d'aquesta índole es convidarien totes les autoritats civils i militars, a més dels autors.

11è. Hi haurà un premi especial per l'original que sigui motiu de querella per part dels militars, consistent en el cobriment de totes les despeses d'advocat.

12è. Els originals es podran recuperar un cap hagi tingut lloc l'esdeveniment de la presentació, sense que l'organització es faci responsable del seu estat.

últim. Qui fa i desfà en tot aquest sarau és/són la/les persona/es que assisteix/en a les reunions convocades per aquesta fi.

I ja n'hi ha prou!

EL MOCADOR: Novembre 1987

DIP. LEG. B-12192-87

CARTA A CASA

[illegible] de 1988

Estimats pares:

Ja fa tres dies que hem arribat a la casa de Guifré. És un lloc molt maco, tot és de color verd i hi ha molts arbres. Molt aprop de la Masia hi ha un riu, però no ens hi podem banyar de tan freda com és l'aigua

Tot va anar molt bé fins a la tarda de fa dos dies. Feia poc que havíem dinat i amb la calor que feia tothom dormia la migdiada. Només els encarregats de la cuina i alguns monitors feien neteja i preparaven les activitats i els jocs per la tarda. Estàvem mig endormiscats quan vàrem sentir que arribava un vehicle. Aquí, a on fem les colònies, en tot el dia no se sent cap motor. Només un cop al matí aquell dos cavalls tan destartalat d'en Toti fa un viatge fins al poble per anar a buscar el pa del dia i el menjar que falta. En sentir que arribava un cotxe, tots ens vàrem aixecar i vam sortir a l'era de la casa a veure qui era. Era un Jeep gros de la Guàrdia Civil, amb aquell color verd tan lleig. Varen parar davant mateix de la casa. De dintre en varen sortir sis persones: quatre eren Guàrdies Civils que portaven armes i aquell barret tan ridícul que sempre gasten. Amb ells varen venir dos senyors més. Un anava molt arreglat, portava corbata i un vestit d'aquells cars que contrastava amb la manera en que tots anàvem vestits. L'altre era un home molt més jove que duia cabells llargs i anava amb una bossa de viatge. Els guàrdies civils i els dos homes varen anar a on els monitors eren reunits i una estona més tard en sortien acompanyats de l'Arnau i es ficaren a dins del Jeep i se'n tornaren. Ens vàrem fixar que l'home dels cabells llargs no havia marxat.

Al cap d'una hora, quan ja tenien que començar les activitats de la tarda, ens vàrem reunir tots a la sala gran de la casa. Cap de nosaltres no entenia res. Tothom sabia que era previst fer una petita excursió a una font que hi ha a l'altre costat de la muntanya. La Isabel, que va venir a buscar-nos perquè anessim a la sala, semblava enfadada i feia molt mala cara. Va anar arribant tothom i els últims en entrar van ser els monitors: per l'expressió que feia tothom vaig endevinar que hi havia problemes. Tots els nens estàvem silenciosos, sense atrevirnos a dir res. L'Elena semblava que havia plorat perquè tenia els ulls ben vermells. Al seu costat hi havia l'home dels cabells llargs. A la fi en Toti va començar a parlar: "L'Arnau ha hagut de deixar-nos" -va començar- "no podrà tornar en tot el que queda de campaments i en el seu lloc hi haurà en Felipe. Així, docs, a partir d'ara ell serà el nou monitor". Ningú no obrí boca. Durant dos minuts no es va dir res. A la fi algú va preguntar: "Que s'ha posat malalt, l'Arnau?". De nou, un moment de silenci i en Toti torna a parlar: "Ha marxat perquè tenia una feina pendent i molt urgent". Tots ens vàrem mirar estranyats. ¿Com podia ser que l'Arnau, que feia mesos que estava preparant els campaments, ens hagués d'abandonar per "una feina que tenia pendent"?. Ningú veia gens clar el que estava passant. A més, ¿que no hi havia ningú al Centre per substituir-lo que hagi de venir l'home dels cabells llargs?. De cop l'Elena, que havia sortit fora de la sala, entrà de nou tot excitada i es posà a parlar: "No és veritat. L'Arnau se l'ha endut la guàrdia civil per posar-lo a la presó. I, volue saber què ha fet?. Doncs va dir que no volia anar a fer el servei militar. Llavors li van dir que havia d'anar a treballar a Madrid durant un any i mig. I ell els hi va contestar que prou feina tenia... i no hi va anar. És per això que l'empresonen, perquè diuen que no vol fer res".

Tot va quedar en silenci. Des que vàrem entrar al Centre de petits hem tingut l'Arnau de monitor i l'hem vist hores i hores treballant, preparant les activitats... i ara de l'enduen per no fer res. Ningú no ho entenia.

Centre de Documentació

Ens varen deixar una mitja hora lliure i, finalment, quan ja eren gairebé les cinc vàrem sortir tots d'excursió cap a la font. Semblava que ningú es coneixia. Tothom caminava sense dir res. S'endevinava que tots teniem l'Arnau en el pensament. Només se sentia la veu de l'home dels cabells llargs que intentava fer-se el graciós explicant acudits i històries que ningú li reia. La veritat és que a tots ens ha caigut molt malament. Amb l'Enric ja tiràvem plans d'un dia, quan dormi, tallar-li o pin- [illegible] cabells.

[illegible] prometo que us escriuré una altra carta per explicar-vos com van les coses.

Records als avis i a la tieta.

Petons i abraçades del vostre fill:

GUSTINET

LES PRIORITATS MILITARS PERJUDIQUEN LES NECESSITATS DE LA POBLACIO MUNDIAL

Les despeses militars, que cada any dediquen els estats per als seus exèrcits, perjudiquen les necessitats reals de la població. Ara per ara, qualsevol família paga més impostos per finançar la carrera d'armaments que per educar els seus fills.

Les dues superpotències disposen de prou armament nuclear com per destruir set vegades la Terra; tanmateix, es produeixen tres bombes nuclears al dia.

En els països en vies de desenvolupament, hi ha un soldat per cada 250 habitants , mentre que hi ha un sol metge per cada set mil.

La tecnologia moderna ha fet possible el bombardejament intercontinental en qüestió de minuts... mentre, en algunes zones del món les dones han de caminar unes quantes hores per anar a buscar aigua.

El Tercer Món, malgrat els problemes alimentaris, despèn cinc vegades més en importar armes que en maquinària agricola.

Habitualment s'ha presentat les inversions en indústries armamentistes com una manera de generar llocs de treball. Justificació que, segons un estudi de l'International Coalition for Developing Action (ICDA), és totalment inacceptable.

Una mateixa inversió en la indústria militar que donés 35.000 llocs de treball, generaria 76.000 si aquesta inversió és dediqués a la construcció; 77.000 si fos per a Sanitat; 100.000 si anés per a Educació; i 132.000 si s'invertís en serveis públics.

Extret del butlletí "ACTUALITAT SUD NORD". Novembre 1987

fondamoc

EGIN: 27.6.87

Sobre mili: Objeción y Ejército

Pocas veces en el seno de la izquierda abertzale y radical se suelen suscitar debates públicos sobre el tema de la mili, del ejército y de la objeción de conciencia, es por ello que considero de máximo interés el provocado por el escrito publicado en EGIN firmado por Patxi Kidekoa y la respuesta de Joseba. Con el ánimo de contribuir a este debate, sumamente interesante, es por lo que escribo estas notas.

La primera constatación que se puede hacer es que estamos en 1987, esto, obvio por otro lado, marca de una forma definitiva el debate. El ejército español que tenemos enfrente no es el de la Rusia del 17, ni el que analiza Lenin o la III Internacional. Tenemos enfrente un ejército profesional. No podemos negar la evidencia de que el 38% de sus miembros son profesionales; ante esto, el peso de la tropa no resulta ni de lejos determinante en ninguna situación que se puede dar. No podemos manejar el señuelo de la profesionalidad como elemento determinante de la separación y del papel objetivo que cumple el ejército en el Estado español. Yo sí me imagino un ejército como la guardia civil, el actual lo es. Pero ¿nos podemos imaginar un ejército distinto por el mero hecho de la desaparición del servicio militar obligatorio? Mucho me da que la situación sería similar a la actual. Pero la desaparición de esta pasada lacra, que es el servicio militar, sería fruto de la lucha de amplios sectores de jóvenes, por lo tanto sería una victoria del conjunto del movimiento popular sobre uno de los denominados sectores fácticos: el ejército. En la batalla por una Euskadi independiente y socialista la desaparición de la mili es un eslabón más de la misma. En ese sentido los medios construyen el fin y la lucha antimilitarista junto con el resto de luchas que lleva adelante nuestro pueblo construirán el mañana de un pueblo de hombres y mujeres libres.

El antimilitarismo enfocado desde estos prismas es una lucha más contra el actual sistema de dominación. Lucha fundamentalmente anticapitalista pues cuestiona una de las bazas de este sistema: el ejército.

Por otro lado no podemos hacer

una visión «neutralista» del ejército. Ciertos es que en determinadas coyunturas pueden resultar inevitables pero no podemos hacer de la necesidad virtud. La sociedad socialista a que aspiramos no puede ser construida por medios que nos alejan de tal fin.

La teoría de la inestabilidad aplicada a la historia de determinados procesos revolucionarios, aquéllos de los que se hace a la necesidad virtud, acaba por producir efectos contrarios a los deseados.

Joseba nos insiste en la consecución de la alternativa KAS como marco que cambiaría de raíz el servicio militar. Nadie duda de que la conquista de los contenidos de la alternativa KAS traen, sin duda, mejoras para nuestro pueblo pero no nos podemos olvidar de que es una alternativa de ruptura democrática que abriría un nuevo proceso en la lucha hacia la liberación nacional y social. Es decir, la alternativa KAS no posibilita la ruptura de este servicio militar burgués y español. Ante esto ¿qué salida les ofrecemos a los miles de jóvenes que cada año se tienen que enfrentar al ejército español?

Estoy de acuerdo con Joseba que no puede ser una salida individual o «escapista», en este sentido pienso que por ejemplo la deserción no es hoy la salida. Joseba estará de acuerdo que la salida tampoco es decir a la gente que se tire un año en un cuartel. También estaremos de acuerdo en que la posibilidad de «subvertir» las FAS es cuanto menos remota. El ejército con todos los mecanismos de represión de que dispone ejerce una acción de hegemonía ideológica que desorganiza y diluye la conciencia de clase de gran parte de la tropa y a través de ellos contribuye a la inculcación de la ideología dominante en el conjunto de la sociedad. Ejemplos de esto hay a patadas. Por lo tanto la alternativa no es ir a la mili.

Ante esto la única salida política a la actual situación es la objeción de conciencia. No puede ser tachada de salida personalista en la medida de que constituye hoy el grado de enfrentamiento más directo en el tema de la mili, con el ejército y el Estado. Por otro lado es la salida que proporciona mayor grado de organización. Objeción política ante un ejército español fiel guardián del sistema capitalista. La idea de construir una sociedad justa para la gran mayoría no puede ser ajena a los sentimientos de esa mayoría en este caso los jóvenes. Es por eso que la objeción de conciencia es el arma, aquí y ahora, par aenfrentarse al Ejército español. Objeción de conciencia que no conlleva valoraciones sobre formas de lucha con las que nuestro pueblo se ha dotado en la construcción de esa sociedad justa.

En cuanto al artículo de Patxi Kidegoa pienso que contenía elementos positivos aunque considero que esos elementos se vienen dando, con mayor o menor fortuna, esto ya es otro tema, en la lucha antimilitarista que se desarrolla en Euskadi.

Que duda cabe que la transformación de la conciencia antimili y antiejército que tiene la gran mayoría de los jóvenes de nuestro pueblo en movilización y organización, es el gran reto del conjunto del movimiento antimilitarista pero no podemos caer por ello en posiciones idealistas al margen de la realidad. Realidad, que como en otros campos, condiciona de una manera muy importante la actuación en el terreno antimilitarista.

J. M. FERRADAS
(Miembro de KAKITZAT y autor del libro «La tropa atropellada»)

SOBRE EL DIARI DE BARCELONA

Enguany, comparativament parlant el sorteig de quintos ha passat molt més tranquil que els anteriors. S'ha de reconèixer que la història aquesta de l'ordinador a Madrid i de la tele ens ha desconcertat notablement.

El personal del MOC, vist com anava tot plegat, ens ho hem agafat amb molta filosofia i em tirat endavant una experiència que fins ara no s'havia realitzat: publicar anuncis a la premsa.

Com us podeu imaginar això costa calés. Fins i tot es probable que hagiu participat en la venda de bons per cobrir el pressupost.

Finalment, després del sorteig, van aparèixer anuncis a quatre diaris: l'AVUI, EL PAIS, el PUNT DIARI i al DIARI DE BARCELONA. La "broma" al final ens ha costat gairebé 50.000ts. Però en contra del que podrieu pensar no us anem a demanar més diners. Volem que coneixeu tota la moguda que hi ha radera del DIARI DE BARCELONA.

No es tracta d'un fet puntual, sinó d'una relació d'esdeveniments que ens comença a fer pensar sobre quin paper té el BRUSI en el món de la premsa diaria. Que del periodisme en general no es pot esperar gran cosa (excepció feta del MOCADOR), no creiem que sigui una afirmació especialment original. Però s'ha de reconèixer que hi ha qui ho sap portar millor que altres.

1ª. Durant el "mollader" organitzat per en "Rius, però no fa gràcia" aquest estiu passat, va aparèixer una crònica a principis d'agost encapçalada per la frase "Rius abandona el MOC per haver donat suport a HB". Posteriorment el mateix "no fa gràcia" va tenir que enviar una carta desmentint l'afirmació.

2ª. Ja en la campanya del sorteig de quintos, quan es va portar l'anunci que hem fet servir de portada perquè el publiquessin l'encarregat de publicitat es va tancar amb el Director en un despatx. Més tard en va sortir amb la negativa. Ens va demanar que cambiessim el dibuix del militar per un altre no tan"compromés". A la fi vàrem decidir d'entregar un altre model més petit, com el que sortiria al PAIS. Val a dir que de tots els diaris va ser el que es presentà més mal situat, al mig de la programació d'espectacles.

3r. El mateix dilluns, després del sorteig, en que sortia l'anunci el Diari de Barcelona publicava un suplement redactat conjuntament amb el Consell Nacional de la Joventut. El mateix dia ens truca al Casal el propi redactor del CNJC per comentar-nos el que havia passat amb el suplement. Els que l'heu pogut llegir l'haureu trobat totalment insípid, sense cap referència política ni ideològica. Doncs bé, resulta que l'original que es va entregar hi havia, a més del que es va publicar, una referència a la posició del MOC respecte la llei, una valoració de la sentència i un comentari sobre el dret d'objecció. Així mateix l'encapçalament no era "LA MILI", com va sortir publicat, sinó el de "LA MILI I EL DRET D'OBJECCIO".

En aquest món no hi ha res que passi per casualitat i la premsa no es cap excepció. I sinó doneu un cop d'ull a la colla de fundadors de l'editora del Diari de Barcelona. Veiam si sou capaços de trobar algun conegut o familiar...

Diari de Barcelona

Edita: Publicacions de Barcelona SA
President: Antonio Asensio Pizarro
Vice-president del Grup Zeta:
José Luis Erviti
Junta de fundadors:
Josep Maria Socias (president), Tristán La Rosa i Mercè Vilanova (vice-presidents), Daniel Font, Jordi Mercader, Josep Maria de Porcioles, Enric Masó, Pere Portabella i Narcís Serra (vocals)

fondomoc

OBJECTOR !

SI ENS AJUDES, T'AJUDES

col·labora en el M.O.C.

fondomoc

FULL DE VINCULACIO

Un dels primers objectius que ens hem marcat al confeccionar i fer-vos arribar el MOCADOR és que pogueu estar al corrent del que fem i desfem la gent del MOC i de la situació de l'objecció en general. Però també una altra funció és la de que vosaltres pogueu participar-hi de la manera més intensa, implicant-vos en el treball. Per això us fem arribar les adreces dels diversos grups de comarques i us demanem que contesteu a una sèrie de qüestions que ja us vàrem plantejar en el primer número i que, transformades, us plantegem de nou en aquest.

Però un altre element important és l'ajut econòmic. Amb el MOCADOR no pemsem salvar l'economia del MOC, però un dels objectius mínims és que sigui autosuficient. Si cada una de les persones a les que arriba el butlletí ens fes arribar ni que fossin vint miserables duros mensuals us podem assegurar que no patiriem tant.

Així, doncs, animem als que us arriba el MOCADOR per primer cop que ens feu arribar aquesta butlleta de vinculació per poguer-lo seguir rebent. Als que us heu vinculat, però no col.laboreu econòmicament, us animem a fer un patit esforç i a amollar calé. Finalment recordar als que us vàreu comprometre a cotitzar através del Casal o del compte corrent a fer-ho efectivament.

I, a un altre niveil, us volem engrescar a tots plegats per que ens feu arribarnotícies per publicar, amb la qual cosa ens estalviareu molta feina a la redacció.

MERCÈS I PETONS

Comissió d'Hisenda i Altes Finances

fondomoc

DADES PERSONALS:

nom i cognoms .....

adreça: carrer ..... nº .....

població ..... barri i Dte. postal .....

..... comarca ..... tfn. .....

"SITUACIO MILITAR": ☐ Exempt/a

☐ No allistat o allistat sense declarar-se objector

☐ Declarat objector: a la reserva
pendent de la PSS

PARTICIPACIO EN EL MOC: ☐ Econòmicament (emplena la butlleta)

☐ Activament. Subratlla els àmbits que més t'interessen: -Treball de comarca, local o barri.-Difusió de l'objecció.-Objecció fiscal.-Anti-mili (Mili kk).-Publicacions (Mocador). -Antimilitarisme.-Accions.-Jurídic.-Altres:.....

DADES PROFESSIONALS: Tot allò que saps fer o has estudiat i pot ser d'utilitat pel MOC: idiomes, dret, informàtica, música, dibuix o disseny, fusteria, disposar de furgoneta o avió, contactes interessants (amb el SIM o el Mossad), alpinisme, cuina, etc., etc.....

OBSERVACIONS:

BUTLLETA DE COL.LABORACIÓ ECONÒMICA

Voldria aportar la quota de _____ ptes. cada

- ☐ TRIMESTRE
- ☐ SEMESTRE
- ☐ ANY

per mitjà de

- ☐ domiciliació bancària
- ☐ en efectiu al Casal (de 6 a 9 del vespre)
- ☐ ingrés al compte corrent 939-14 Agència 546 de "La Caixa"

Per domiciliació bancària:

BANC _____ AGÈNCIA _____

CAIXA

POBLACIÓ _____ ☐ Compte corrent Núm._____

☐ Llibreta d'estalvi

Banc o Caixa domiciliat al carrer_____ Núm._____

de _____.

Jo (Nom i cognoms) _____

domiciliat al carrer/plaça _____

número _____ pis _____ de _____

autoritzo el pagament dels rebuts que al meu nom els presentarà el M.O.C. - Casal de la Pau.

_____, a _____ de _____ de 19__

(signatura)

fondomoc

ACAMPADA A RAJADELL

Els que sou fidels subscriptors o, com a mínim, lectors de la revista La Puça i el General no us vindrà de nou el tema de la Caserna de Rajadell. Un projecte de construir un gran complex militar a la comarca del Bages que ja fa anys que té mobilitzada la gent de la comarca. En el darrer exemplar de la Puça hi ha un extens i documentat treball sobre la història recent i la situació actual del projecte. Per tant ens estalviarem de repetir el que ja està escrit. En tot cas la intenció d'aquesta crònica era explicar-vos com va anar l'acampada reivindicativa que va tenir lloc els dies 3 i 4 d'octubre.

El cap de setmana en qüestió, mentres tot el país era anegat d'aigua, un centenar llarg de persones va aguantar el temps plujós a dins de les tendes que es van plantar en motiu de l'acampada. Es ben be que mai plou a gust de tothom. La gent de la coordinadora anticaserna del Bages s'havia estat treballant l'organització del cap de setmana com per trobar-se amb aquell temporal. Tot i així molts dels actes programats es varen poguer realitzar gràcies als pocs moments que no va ploure i de que van poguer disposar d'una ermita romànica per quan les circunstàncies feien impossible estar a l'exterior.

Tot i així a més del centenar de persones acampades es xifra entre 300 i 400 les que varen passar pels diversos actes que s'organitzaren:

El dissabte a la tarda s'organitzà un debat sobre el proble de la caserna amb la participació de veïns de la zona i de grups pacifistes i antimilitaristes. Un cop acabat el debat hi va haver un festival infantil. Aquests van ser els únics actes que es van poguer realitzar a l'esterior. Pel vespre, tant el sopar com el festival rockero, tot es va tenir que fer a dins de l'ermita. I no ens extranyaria que seria la primera vegada en aquest país que es fa una festa d'aquesta índole en un lloc tan "sagrat".

L'endemà el temps no va afluixar i de totes les activitats previstes tan sols es va realitzar el cercavila. Ni la pintada de murals pel poble, ni el festival de música folk previst per la tarda es van poguer realitzar i han tingut d'aplaçar-lo per una altra ocasió.

Un cop finalitzada l'acampada es el moment de fer les valoracions: tot i les nefastes condicions climàtiques cal destacar la notable assistència de gent. Molta més era la que havia anunciat que vindria i que a darrera hora, veient el temporal es va fer enrera. Per altra part cal denunciar l'actitud de la premsa comarcal que va boicotejar tota informació sobre els actes. El que sembla clar és que ni una cosa ni altra han servit per desmovilitzar a la gent del Bages, sinó tot el contrari.

CONTRA LA JOGUINA BEL.LICA A LA LLAGOSTA

La gent de La Llagosta ens ha fet arribar un programa d'activitats que tenen previstes pel 3 de gener. No em negareu que treballen amb un nivell de previsió que ja voldriem per nosaltres.

L'acte girarà al voltant d'una cremada de joguines bèl.liques. A cada nen que faci entrega d'una joguina d'aquest tipus se li farà entrega d'una altra que hauran construït ells mateixos. Però no tan sols serà això: volen organitzar una gynkama i repartiran xocolata amb xurros a tota la canalla.

A més tenen progrmat confeccionar un còmic anti-militarista i repartir-lo a totes les escoles per explicar de que va la moguda.

Tot això està previst pel dia 3 de gener a la plaça de l'Ajuntament a les onze del matí.

Per tothom qui vulgui apuntarse a treballar o a donar ideas us fem arribar un telèfon: 560.77.55

fondomoc

Tan sols hi ha una postura legítima i coherent de "condemnar" la violència: EVITAR-LA; tant en la nostra feina política com en les relacions que establim en la nostra vida quotidiana. Aquells que estan fent de la seva vida i activitat política una pràctica permanent i/o un manteniment tant de la violència estructural como de la directa (encara que sigui sota un control de regles dictades per ells mateixos) NO TENEN LEGITIMITAT MORAL PER A CONDEMNAR CAP TIPUS DE VIOLÈNCIA I MENYS LA DELS OPRIMITS PER ELLS.

Assamblea de Noviolència de Cantàbria.
En peu de Pau. nº 6

MOCS

ALT EMPORDA: Apartat 37
L'Escala 17130
ANOIA: Apartat 466
Igualada 08700
BAIX CAMP: Ateneu Llibertari
c/ Sant Vicenç, 3
Reus 43201
BAIX PENEDES: Local de la Joventut
Vial de França s/n
El Vendrell 43700
FRANJA D'ARAGO: Apartat 55
Fraga (Osca)
LES GARRIGUES: Granja Escola "Les Obagues"
Juneda 973/15.04.17
GIRONES: ADAC
c/ Auriga, 2
Girona 972/21.38.38
MALLORCA: Apartat 1566
Ciutat de Mallorca 07080
MARESME: Apartat 100
Premià de Mar
SEGRIA: Consell de la Joventut
c/Lluís Companys s/n
Lleida 973/27.37.16
TARRAGONES: Apartat 359
Tarragona 43080
VALLES OCCIDENTAL: Consell de la Joventut
c/Galileo 142
Terrassa 08224
VALLES ORIENTAL: "El Gra"
Plaça de l'Església
Granollers 08400

GRUP D'OBJECTORS DE CONSCIÈNCIA
DE LA JOVENTUT CATALANA D'ESPERANTO
Apartat 290 / 08200 SABADELL

fondomoc

remitent:

JUGENDCLUB COURAGE
Roonstr. 71
5000 KÖLN 1 BRD

M.O.C.
CASAL DE LA PAU
Cervantes, 2. Pral. 1.ª
Tel. 318 39 94
08002 - BARCELONA

Moc Nadal i feliç Any Nou

DIP. LEG. B-12192-87

MOCADOR

DAVANT LA LLEI: NI MILI NI PSS

Estimat col·lega i germà en la lluita de l'objecció. Com sempre passa en aquest "tema nostre", passem de situacions letàrgiques a moments d'sprint. (Però sempre demostrem que estem en bona forma).

Bé, ja deus saber per la premsa, que el mes de novembre el TC (Tribunal Constitucional) va dictar sentència sobre la llei d'objecció. Després de l'anàlisi mèdica, resulta que és tan "ben parida" que no cal ni tan sols pintar-li els llavis. O sigui, que el TC dóna la raó al Govern.

Després d'aquestes notícies ens vam començar a moure, de fet encara que la música no toqués nosaltres ja ballàvem, i entre altres coses vàrem fer la Intercomarcal de Juneda, i nivell de Principat, i altres assemblees a Madriz.

La veritat és que a Juneda va anar força bé; potser a causa del fred, vam decidir posar to ta la carn a la graella,i, de pas, cremar-ho tot. D'empente, ja veus, no ens falta.

Ens vam reafirmar en la nostra postura de negativa a la PSS, que es desprèn de la Declaració Col.lectiva. (En la paperassa adjunta s'expliquen millor les estratègies, però de toes maneres aquí en tens cinc cèntims).

La cosa resulta senzilla:

- Si ens criden a la PSS, els ensenyem les dents, i fem la INSUBMISSIO.El problema el tenim en aquella gent "sobranya", o sigui els que sobren i que voldrien ventilar-los amb una amnistia, en terminologia jurídica exempció.

Per aquests també vam trobar la manera de col.laborar, ja que és molt lleig i poc solidari que uns es quedin al vestidor mentre els altres juguen en camp fangós. I així va sortir la postura de REOBJECCIO, o sigui renunciar a ser objectors, en els termes en que ells ens tenen catalogats, i sol.licitar passar altra cop a la disponibilitat militar. I, evidentment, quan ens cridessin, més o menys al gener del 89, diríem allò de "Serra tururú, la mili la fas tu".

El problema és que no sabem si hi haurà exempcions o no, i de quina manera. Per això, és molt important que "estudiïs com per un exàmen" la "documentació" que t'enviem, i quan abans millor defineixis la teva postura a la facis arribar al MOC-OS en cap, que el trobaràs, com sempre, al Casal de la Pau. Procura ser ràpid, perquè és una història de periodització setmanal, que pot acabar qualsevol divendres en una reunió del Consell de Ministres, en quan aprobin el Reglament.

"Si ets abella, et maten d'un cop d'espardenya,
però si vius a l'eixam no gosen atansar-se"
(Proverbi antimilitarista)

remitent:

M.O.C.
CASAL DE LA PAU
Cervantes, 2, Pral. 1.ª
Tel. 318 39 94
08002 - BARCELONA

ALBERT TUDELA I AROCA
Miquel de Vari 28 2ón B
Maó
MENORCA

fondomoc

El MOC (Catalunya), després de la trobada Intercomarcal celebrada els dies 28 i 29 de Novembre a Juneda (Lleida), es defineix per ampliar l'estratègia de rebuig i desobediència a la LOC. Aquest posicionament es concreta de la següent manera:

1/ Per una banda, en la postura d'insubmissió que s'ha assumit des de fa ja temps per part del Moviment, és a dir, la negativa a incorporar-se i a realitzar la PSS per part d'aquells objectors que siguin cridats a fer-la.
2/ D'altra banda, s'assumeix la postura anomenada de reobjecció, que duran a terme aquells objectors que, cas d'haver-hi una exempció o excedència a realitzar la PSS, renunciaran a la seva condició o estatus d'objector (en termes legals davant del CNOC) i es negarien després a incorporar-se a la mili.

Aquesta postura ampliaria el nombre d'objectors que desobeeixen d'una manera directa i implicada la Llei:

- Insubmissos davant la PSS.
- Objectors que s'hi han declarat un cop començada la mili (els que hi ha i els que hi pugui haver).
- "Reobjectors" que renunciaran a l'estatus davant el CNOC i es negaran després a fer el servei militar.
- Objectors vinculats al MOC als quals se'ls denegui la declaració col.lectiva presentada al "Consejo".

fondomoc

Quin seria el millor moment per a presentar la renúncia?

Ens decantem per a fer-ho immediatament després de l'aprovació del Reglament de la PSS, tot i veient els inconvenients que hi ha.

El principal dubte es centra en el risc que correm si no hi ha el suficient temps des de l'aprovació del Reglament per part del Govern en un Consell de Ministres fins a l'entrada en vigor.

El Reglament s'aprovarà un divendres i fins el dilluns següent, com a dia més aviat possible, no es publicarà al BOE.

Si es coneix el text i contingut del Reglament es sabrà en quins termes s'inclou una exempció o excedència (si n'hi ha) i quan entra en vigor la seva execució.

Hi ha el cap de setmana: dissabte a Govern Civil o a Correus i diumenge a Correus (?) per a entregar la renúncia.

En el cas de que no es sàpiga el text del Reglament es pot entregar de la mateixa manera, el cap de setmana, per tal d'assegurar que no ens afectarà el seu contingut que no coneixem.

D'altra banda cal apuntar la possibilitat, també, que al Reglament no hi anés inclosa l'exempció o excedència (en el cas de que n'hi hagi).

Per quins motius ens declinem per aquesta via?

- Hi ha més temps per a madurar i treballar la postura.
- Pot ser assumida per més gent ja que es pot actuar amb més coneixement de causa, més sobre segur.
- De cara a l'opinió pública es presenta com una resposta coherent, organitzada i unitària davant l'exclusió d'un sector d'objectors a realitzar la PSS i amb la intenció del Govern de dividir el Moviment.
- És el compromís d'aquests objectors de vincular-se directament a la desobediència a la Llei i animar als objectors que siguin cridats a fer el Servei Civil per tal d'assumir i practicar la postura d'insubmissió.

Què cal tenir en compte?

1- A partir d'aquest moment ja comença la recollida de renúncies, (Instàncies al Casal).

2- La recollida de renúncies es centralitzarà al Casal de la Pau , C/ Cervantes, nº 2, 2on pral. 1ª . 08002- Barcelona, T. 318 39 94.

3- Cal fer la INSTÀNCIA PER DUPLICAT i portar també una fotocòpia del DNI.

4- Juntament amb la instància cal especificar dues dates:

   - Data de presentació de la Declaració Col.lectiva al Govern Civil, Correus, ...
   - Data que figura en la resposta que ha enviat el CNOC a cada objector.

5- Es va acordar que la postura es tirava endavant amb un mínim de 100 renúncies d'objectors a nivell de Catalunya. És evident, però, que hi haurà una coordinació a nivell de tot l'Estat. En cas de que a nivell de Catalunya no s'arribés al mínim de renúncies, seran els propis implicats juntament amb la resta d'objectors/es els qui decidiran si s'entreguen o no.

Salut i Reobjecció !!!

fondomoc

JO ,.....,
amb D.N.I. nº ....., domiciliat al carrer
..... número .....
de ..... i reconegut pel
C.N.O.C. com a objector de consciència amb l'expedient nº ...
.....,

ENTENENT QUE:

Davant la consolidació de la Llei reguladora de l'Objecció de Consciència com apèndix de la política militarista seguida pel Govern i la seva refrendació pel Tribunal Constitucional, entenent aquests l'objecció de consciència com a una simple exempció del Servei Militar Obligatori i no com a un dret fonamental de la persona.

fondomoc

MANIFESTO:

El meu rebuig total a l'esmentada Llei i en coherència al contingut de la meva declaració (col.lectiva),

EXIGEIXO:

Que sigui revisat el meu expedient per tal d'anul.lar l'estatus d'objector de consciència que m'ha imposat aquesta Llei.

..... , ... d.....de 19..

Signat: .....

AL " CONSEJO NACIONAL DE LA OBJECIÓN DE CONCIENCIA "

MINISTERI DE JUSTÍCIA, C/ San Bernardo, nº 45

28015 - MADRID

CLASIFICACIÓ DE REOBJECTORS

Nom i Cognoms:

Adreça:

Telèfon/s,(on podem localitzarte en qualsevol moment, sobretot el cap de setmana. Especifica les hores si ho creus convenient):

Data de presentació de la Declaració Col-lectiva,(la que consta en el timbre del registre d'entrada de Govern Civil o de Correus):

fondomoc

Data en que el CNOC t'ha reconegut la condició d'objector de consciència,(no la de sortida, sino la del dia de la reunió que s'inclou en la carta de resposta):

Si fos el cas que, al sortir el Reglament, no s'arribés als míniis, ¿amb quina xifra de renúncies estaries disposat a seguir la Reobjecció?

A nivell de CATALUNYA :

A nivell d'Estat:

- Nota: Et recordem que, en el cas que el divendres (?) surtís el Reglament de la PSS, (o qualsevol altre decret que contempli les "exclusions"), t'has de comprometre a venir el dissabte al Centre Coordinador, (direcció: c/ Cervantes, 2,pral, Barna , telf: 318.39.94), amb la intenció de que siguis tu mateix, segons les condicions i en darrera instància, qui decideixi sobre l'entrega de la Renúncia.

FULL DE VINCULACIO

Un dels primers objectius que ens hem marcat al confeccionar i fer-vos arribar el MOCADOR és que pogueu estar al corrent del que fem i desfem la gent del MOC i de la situació de l'objecció en general. Però també una altra funció és la de que vosaltres pogueu participar-hi de la manera més intensa, implicant-vos en el treball. Per això us fem arribar les adreces dels diversos grups de comarques i us demanem que contesteu a una sèrie de qüestions que ja us vàrem plantejar en el primer número i que, transformades, us plantegem de nou en aquest.

Però un altre element important és l'ajut econòmic. Amb el MOCADOR no pemsem salvar l'economia del MOC, però un dels objectius mínims és que sigui autosuficient. Si cada una de les persones a les que arriba el butlletí ens fes arribar ni que fossin vint miserables duros mensuals us podem assegurar que no patiriem tant.

Així, doncs, animem als que us arriba el MOCADOR per primer cop que ens feu arribar aquesta butlleta de vinculació per poguer-lo seguir rebent. Als que us heu vinculat, però no col.laboreu econòmicament, us animem a fer un patit esforç i a amollar calé. Finalment recordar als que us vàreu comprometre a cotitzar através del Casal o del compte corrent a fer-ho efectivament.

I, a un altre nivell, us volem engrescar a tots plegats per que ens feu arribarnotícies per publicar, amb la qual cosa ens estalviareu molta feina a la redacció.

MERCÈS I PETONS

Comissió d'Hisenda i Altes Finances

fondamoc

DADES PERSONALS:

nom i cognoms .....

adreça: carrer ..... nº .....

població ..... barri i Dte. postal .....

..... comarca ..... tfn. .....

"SITUACIO MILITAR": ☐ Exempt/a

☐ No allistat o allistat sense declarar-se objector

☐ Declarat objector: a la reserva
pendent de la PSS

PARTICIPACIO EN EL MOC: ☐ Econòmicament (emplena la butlleta)

☐ Activament. Subratlla els àmbits que més t'interessen: -Treball de comarca, local o barri.-Difusió de l'objecció.-Objecció fiscal.-Anti-mili (Mili kk).-Publicacions (Mocador). -Antimilitarisme.-Accions.-Jurídic.-Altres:.....

DADES PROFESSIONALS: Tot allò que saps fer o has estudiat i pot ser d'utilitat pel MOC: idiomes, dret, informàtica, música, dibuix o disseny, fusteria, disposar de furgoneta o avió, contactes interessants (amb el SIM o el Mossad), alpinisme, cuina, etc., etc.....

OBSERVACIONS:

BUTLLETA DE COL.LABORACIÓ ECONÒMICA

Voldria aportar la quota de _____ ptes. cada

- ☐ TRIMESTRE
- ☐ SEMESTRE
- ☐ ANY

per mitjà de

- ☐ domiciliació bancària
- ☐ en efectiu al Casal (de 6 a 9 del vespre)
- ☐ ingrés al compte corrent 939-14 Agència 546 de "La Caixa"

Per domiciliació bancària:

BANC _____ AGÈNCIA _____

CAIXA

POBLACIÓ _____ ☐ Compte corrent Núm._____

☐ Llibreta d'estalvi

Banc o Caixa domiciliat al carrer _____ Núm._____

de _____.

Jo (Nom i cognoms) _____

domiciliat al carrer/plaça _____

número _____ pis _____ de _____

autoritzo el pagament dels rebuts que al meu nom els presentarà el M.O.C. - Casal de la Pau.

_____, a _____ de _____ de 19___

(signatura)

fondomoc